மற்று, அசை நிலை. வருவதை, ஐ சாரியை. விளித்தல் - இறப்பித்தல்; விளிதல் என்பதன் பிறவினை. உடையவர் விடையவர் சடையினர் என ஒரு பொருள் மேற் பல பெயர் வந்தன. சுடரென நிற்கும் என்றமையால் கல் என்பது மாணிக்கத்தை உணர்த்துவதாயிற்று. தளி - கோயில்; விமானம். (கஉ)

வழிவழி யடிமைசெய் தொருபோது மறவலன் வழிபடு மடியேனின்
மொழிவழி முறைசெய்து வருவேனிம் முதுநக ரடையவு மமணீசர்
அழிவது கருதினர் விடுநாக மடைவது னருள்வழி யதனுவி
கழிவது கருதிய வடியேனைக் கருணைசெய் தருளிது கடனென்றான்.

(இ - ள்.) வழி வழி அடிமை செய்து - வழி வழியாகத் தொண்டு பூண்டு, ஒரு போதும் மறவலன் வழிபடும் அடியேன்-ஒரு பொழுதும் மறவாது வழிபடுகின்ற அடியேன், நின் மொழி வழி முறை செய்து வருவேன் - நின் ஆணை வழியே ஆட்சி புரிந்து வாராநின்றேன், அமண் நீசர் - சமணராகிய கீழோர், இம்முது நகர் அடையவும் அழிவது கருதினர் விடுநாகம் அடைவது - இந்தத் தொன்னகர் முழுதும் அழிவதைக் கருதி விடுத்த பாம்பு வாரா நின்றது; உன் அருள் வழி அதன் ஆவி கழிவது கருதிய அடியேனை - உனது திருவருளின் நெறியே அதன் உயிர் போவதைக் கருதிய அடியேனுக்கு, கருணை செய்தருள் இது கடன் என்றான் - அருள் பாலிப்பாயாக இது நினது கடனாகும் என்று குறையிரந்தான்.

மொழி - வேதம் முதலியன. அடையவும் - முழுதும். மறவலன், கருதினர் என்பன முற்றெச்சம். அழிவது, கழிவது என்பன தொழிற்பெயர். அடியேனை - அடியேனுக்கு. (கங)

அனுமதி கொடுதொழு திறைபாத மகமதி* கொடுபுற னடைகின்ற
பனிமதி வழிவரு தமிழ்மாறன் பகழியொ டடுசிலை யினனேகிக்
குனிமதி தவழ்தரு மதினீடுங் கொடியணி குடகடை குறுகாமுன்
தனிவரை யெனநிகர் தருகோபத் தழல்விழி யரவினை யெதிர்கண்டான்.

(இ - ள்.) அனுமதி கொடு-அருள் பெற்றுக் கொண்டு, தொழுது-வணங்கி, இறை பாதம் அகம் மதிகொடு-இறைவனது திருவடியை உள்ளத்திற் சிந்தித்தலோடு, புறன் அடைகின்ற - புறத்தேவருகின்ற, பனிமதி வழிவரு தமிழ் மாறன் - தண்ணிய சந்திரன் மரபில் வந்த தமிழ் வேந்தனாகிய அனந்தகுண பாண்டியன், பகழியொடு அடுசிலையினன் ஏகி - கணையுடன் கொல்லுதற்குரிய வில்லையுடையவனாய்ச் சென்று, குனிமதி தவழ் தருமதில் - வளைந்த மதிதவழுகின்ற மதிலினது, நீடும் கொடி அணி குடகடை குறுகாமுன் - நெடிய கொடி கட்டிய மேற்கு வாயிலை அடைதற்கு முன்னரே, தனிவரை என நிகர்தரு கோபத்தழல் விழி அரவினை எதிர் கண்டான் - ஒப்பற்ற மலை யென்று சொல்லுமாறு எதிர்ந்த சினத்தீ சிந்தும் விழியினையுடைய பாம்பினை நேரே கண்டனன்.

(பா - ம்.) *அகமதிற் கொடு.

அனுமதி - உடன்பாடு; அரவினைக் கொல்லுதற்கு இறைவன் அருளிப்பாடு. மதிகொடு - மதித்தல் கொண்டு; சிந்தித்து. அடைகின்ற மாறன் ஏகிக்குறுகாமுன் என்க. நிகர்தரு - எதிர்ந்த;

"நிகர்த்து மேல்வந்த வேந்தனொடு"

என்பது தொல்காப்பியம். (கச)

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பல்பொறிப் பகுவாய்ப் படம்புடை பரப்பிப் பக்கமெண் டிசையொடு விசும்பிற்
செல்கதிர் புதைத்துத் திணியிருள் பரப்பித் திங்களின் பகிர்புரை நஞ்சம்
பில்கெயி றதுக்கிப் பெரிதுயிர்த் தகல்வாய் பிளந்துமா நகரெலா மொருங்கே
ஒல்லெனக் கௌவி விழுங்குவான் சீறி யுருத்தன னுரகவா ளவுணன்.

(இ - ள்.) உரகவாள் அவுணன் - பாம்பின் வடிவாகிய கொடிய அவுணன், பல்பொறிப் பகுவாய்ப் படம்புடை பரப்பி - பல பொறிகளையும் பிளந்த வாயையுமுடைய படங்களைப் பரப்பி, பக்கம் எண் திசையொடு - எட்டுத் திக்குகளாகிய பக்கங்களோடு, விசும்பில் செல்கதிர் புதைத்து - வானிற் செல்லுகின்ற சூரியனையும் மறைத்து, திணி இருள் பரப்பி - செறிந்த இருளை விரித்து, திங்களின் பகிர்புரை - சந்திரனது பிளவினை ஒத்த, நஞ்சம் பில்கு எயிறு அதுக்கி - நஞ்சினை உமிழும் பல்லினை அதுக்கி, பெரிது உயிர்த்து - பெருமூச்சு விட்டு, அகல் வாய் பிளந்து - அகன்ற வாயைப் பிளந்து, மாநகர் எலாம் ஒருங்கே ஒல்லெனக் கௌவி விழுங்குவான் - பெரிய நகர் முழுதையும் ஒரு சேர விரைந்து கௌவி விழுங்குதற்கு, சீறி உருத்தனன் - சீறிச்சினந்தான்.

ஒல்லென, விரைவுக் குறிப்பு. விழுங்குவான், வினையெச்சம். (கரு)

அடுத்தன னரச சிங்கவே றிடியே றஞ்சவார்த் தங்கையிற் சாபம்
எடுத்தன னெடுநா ணிருதலை வணக்கி யெரிமுகக் கூர்ங்கணை தொடுத்து
விடுத்தனன் விடுத்த சரமெலா முரகன் வெறுந்துகள் படக்கறித் துமிழ்ந்து
படுத்தனன் பொருது பஞ்சவன் புராரி பங்கயச் சேவடி நினையா.

(இ - ள்.) அரச சிங்க ஏறு அடுத்தனன் இடி ஏறு அஞ்ச ஆர்த்து - அரசருள் ஆண் சிங்கம் போன்ற பாண்டியன் நெருங்கி இடியேறும் அஞ்சப் பெருமுழக்கஞ் செய்து, அங்கையில் சாபம் எடுத்தனன் நெடு நாண் இருதலை வணக்கி - அழகிய கையில் வில்லை எடுத்து நீண்ட நாணினால் (அவ்வில்லின்) இரண்டு தலையையும் வளைத்து, எரிமுகக் கூர்ங்கணை தொடுத்து விடுத்தனன் - கூரிய தீமுகக்கணைகளைப் பூட்டி விடுத்தனன்; விடுத்த சரம் எலாம் - (அங்ஙனம்) விடப்பட்ட கணைகளனைத்தையும், உரகன் வெறுந் துகள்படக் கறித்து உமிழ்ந்து படுத்தனன் - பாம்பின் வடிவாய அவுணன் வெறிய தூளாமாறு கடித்து உமிழ்ந்து சிதைத்தான்; பஞ்சவன் - (அதனைக்கண்ட) பாண்டியன், பொருது - மனம் பொறுமல், புராரி பங்கயச்சேவடி நினையா - சோமசுந்தரக்கடவுளின் தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த திருவடிகளைச் சிந்தித்து.

விடம் உருத்து இருள் கடுப்ப நகர் முழுதும் எல்லாவிடங்களிலும் பரந்து தாவிட என்க. ஆலாலத்தால் உறங்கிய வானோர்போல என்றுரைப்பாரு முளர். ()

நிலைதளர்ந் துடலந் திமிர்ந்துவேர் வரும்பி நிறைபுலன் பொறிகர ணங்கள்
தலைதடு மாறி யுரைமொழி குழறித் தழுதழுப் படைந்துநா வுணங்கி
மலைதரு கபமே னிமிர்ந்துணர் வழிந்து மயங்கிமூச் சொடுங்கியுள் ளாவி
அலைதர வூச லாடினர் கிடந்தா ரன்னதொன் னகருளா ரெல்லாம்.

(இ - ள்.) நிலைதளர்ந்து உடலம் திமிர்ந்து வேர்வு அரும்பி - நிலை கெட்டு உடல் கம்பித்து வெயர்வை தோன்றி, நிறை புலன் பொறி கரணங்கள் தலை தடு மாறி - நிறைந்த புலன்களும் பொறிகளும் அந்தக்கரணங்களும் தலைதடுமாறி, உரை மொழி குழறி தழுதழுப்பு அடைந்து நா உணங்கி - உரைக்கின்ற மொழிகள் குழறி நாத் தழுதழுப்புற்றுக் காய்ந்து, மலைதரு கபம் மேல்நிமிர்ந்து உணர்வு அழிந்து - பொருகின்ற கபம் மேலோங்கி அறிவழிந்து, மயங்கி மூச்சு ஒடுங்கி - மயங்கி உயிர்ப்பு அடங்கி, உள் ஆவி அலைதர - உள்ளேயுள்ள உயிர் அலைய, அன்னதொல் நகர் உளார் எல்லாம் ஊசல் ஆடினர் கிடந்தார் - அப் பழையநகரிலுள்ளா ரனைவரும் ஊஞ்சல்போல ஆடிக்கிடந்தனர்.

உடலம், அம் சாரியை. தலை தடுமாறி - தடுமாற்றமுற்று; ஒருசொல். உரை மொழி, வினைத்தொகை. ஆடினர், முற்றெச்சம். (கக)

தென்னவன் விடங்கண் டஞ்சுமால் போலச் சினகர மடைந்துதாழ்ந் தெந்தாய்
முன்னவ வாதி முதல்வ வித்தின்றி முளைத்தவ முடிவிலா முனிவ
என்னவ வன்பர்க் கெளியவ யார்க்கு மிறையவ விந்நகர்க் கென்றும்
மன்னவ வனாதி மறையவ முக்கண் வானவ நினைச்சர ணடைந்தேன்.

(இ - ள்.) தென்னவன் - அனந்தகுணபாண்டியன், விடம் கண்டு அஞ்சும் மால் போலச் சினகரம் அடைந்து - ஆலால விடத்தைக் கண்டு அஞ்சிய திருமால்போலத் திருக்கோயிலை அடைந்து, தாழ்ந்து - வணங்கி, எந்தாய் - எந்தையே, முன்னவ - யாவர்க்கும் முற்பட்டவனே, ஆதிமுதல்வ - ஆதியாகிய முதல்வனே, வித்து இன்றி முளைத்தவ - மூலமின்றித் தோன்றியவனே, முடிவு இலா முனிவ - இறுதியில்லாத முனிவனே, என்னவ - எனக்குரிமையானவனே, அன்பர்க்கு எளியவ - அன்பர் கட்கு எளியவனே, யார்க்கும் இறையவ - எல்லோருக்குந் தலைவனே, இந்நகர்க்கு என்றும் மன்னவ - இம் மதுரைப்பதிக்கு எக்காலத்திலும் மன்னவனே, அனாதி மறையவ - அனாதியாயுள்ள மறையவனே, முக்கண் வானவ - மூன்று கண்களை யுடைய தேவனே, நினைச் சரண் அடைந்தேன் - நின்னைப் புகலாக அடைந்தேன்.

விடங்கண்டஞ்சிய திருமால் திருக்கைலையை அடைந்து சரண்புக்காற் போல என்க. அருகன் கோட்டம் என்னும் பொருளுள்ள சினகாம் என்னும் பெயர் பின் பொதுப்படக் கோயிலைக் குறிப்பதாயிற்று. என்னவ - எனக் குரிமை

11

யுடையவனே; "அப்பனீ அம்மைநீ" என்னும் திருத்தாண்டகம் முதலியவற்றுள் இறைவன் தமக் குரிமையுடையார் பலராகவும் கூறப்படுதல் காண்க; என் நவ எனப் பிரித்து, எனக்குப் புதுமையை விளைப்பவனே என்று பிறர் கூறுவாராயினர். (உ0)

அடுத்துவந் தலைக்கு மாழியைத் துரந்து மாழியுண் டேழு மொன் றுகத்
தொடுத்துவந் தலைக்கும் பெருமழைதடுத்துந் துளைக்கைவிண்டுழாவவெண் பிறைக்கோ
டெடுத்துவந் தலைக்குங் களிற்றினை விளித்து மிந்நகர் புரந்தனை யின்று
மடுத்துவந் தலைக்கும் விடத்தினுன் மயங்கும் வருத்தமுங் களைதியென் றிரந்தான்.

(இ - ள்.) அடுத்து வந்து அலைக்கும் ஆழியைத் துரந்தும் - நெருங்கிவந்து வருத்துங் கடலைச் சுவறச் செய்தும், ஆழி உண்டு எழும் ஒன்றுகத் தொடுத்துவந்து அலைக்கும் பெருமழை தடுத்தும் - கடல்நீரைப் பருகி எழுமேகங்களும் ஒன்றுகத் திரண்டுவந்து பெய்து வருத்தும் பெருமழையைத் தடுத்தும், துளைக்கை விண் துழாவ - துளையையுடைய துதிக்கை வானைத் தடவுமாறு, வெண்பிறைக் கோடு எடுத்துவந்து அலைக்கும் களிற்றினை விளித்தும் - வெள்ளிய பிறைபோன்ற கொம்பி னிடையே மேலெடுத்துவந்து வருத்தும் யானையைக் கொன்றும், இந்நகர் புரந்தனை - இந்த நகரத்தைப் பாதுகாத்தனை, இன்று மடுத்துவந்து அலைக்கும் - இப்பொழுது அகப்படுத்துவந்து வருத்துகின்ற, விடத்தினுல் மயங்கும் வருத்தமும் களைதி என்று இரந்தான் - நஞ்சினுலே மயங்குகின்ற வருத்தத்தையும் நீக்கியருள்வாயென்று வேண்டினுன்.

எழ், தொகைக் குறிப்பு. துளைக்கை யெடுத்துவந்தென்க. விளித்து - விளியச் செய்து; பிறவினை. மடுத்து - நகரினை அகப்படுத்தி. இன்றும் அடுத்து எனப் பிரிப்பாருமுளர். முன்னுண்டாகிய துன்பங்களை யெல்லாம் போக்கி இந்நகரைக் காத்தருளிய நீயே இப்பொழுது இத்துன்பத்தினின்றும் காக்கற்பாலை யென வேண்டினுன். (உக)

அருட்கட லனைய வாதிநா யகன்ற னவிர்சடை யணிமதிக் கொழுந்தின்
பெருக்கடை யமுதத் தண்டுளி சிறிது பிலிற்றினுன் பிலிற்றிட லோடும்
பொருக்கென வெங்கும் பாலினிற் பிரைபோற் புரையறக் கலந்துபண் டுள்ள
திருக்கிளர் மதுரா நகரமாப் புனிதஞ் செய்ததச் சிறுதுளி யம்மா.

(இ - ள்.) அருள் கடல் அனைய ஆதி நாயகன் - கருணைக்கடலனைய ஆதி நாயகனுகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், தன் அவிர் சடை அணிமதிக் கொழுந்தின் - தனது விளங்கா நின்ற சடையின்கண் அணிந்த இளம் பிறையினது, பெருக்கு அடை அமுதத்தண் துளி சிறிது பிலிற்றினுன் - பெருக்கமைந்த அமுதத்தின் தண்ணிய துளியிற் சிறிது சிந்தினுன்; பிலிற்றிடலோடும் - அங்ஙனம் சிந்திய வளவில், அச்சிறு துளி - அந்தச்சிறிய ! திவலையானது, பொருக்கென பாலினில் பிரைபோல் எங்கும் புரை அறக்கலந்து - விரைந்து பாலிற் பிரைபோல எவ்விடத்துங் குற்ற

மறக் கலந்து, பண்டு உள்ள திருக்கிளர் மதுரா நகரம் ஆக - முன்னுள்ள செல்வ மிக்க மதுரை நகர் ஆகுமாறு, புனிதம் செய்தது - தூய்மை செய்தது.

புரையற - இடை வெளியின்றி என்றுமாம். முன்பு மதிக்கலையின் அமிழ் தாற் சாந்தி செய்யப்பெற்று அதனுல் மதுரையெனப் பெயரெய்தினமை திருநகரங் கண்ட படலத்துட் கூறப்பட்டது; இப்பொழுதும் அவ்வமிழ்தால் நஞ்சினைப் போக்கித் தூய்மை செய்தமையின் பண்டுள்ள மதுரா நகரமா என்றுர். அம்மா, வியப்பிடைச்சொல். (உஉ)

இரவிமுன் னிருள தெனவிறை யருண்முன் னிருண்மல வலியென வெங்கும்
பரவிய வமுதால் விடமகன் றவசப் படிவொழிந் தியாவரு மின்பம்
விரவிய களிப்பின் மேவினு ரிருந்தார் மீனவர் பெருந்தகை வேந்தன்
அரவணி சடையாற் கன்புருத் தானே யாகிமண் காவல்செய் திருந்தான்.

(இ - ள்.) இரவி முன் இருளது என - சூரியன் முன்னர் இருள் ஓடுதல் போலவும், இறை அருள் முன் இருள் மலவலி என - இறைவனது திருவருள் முன்னே ஆணவ மலவன்மை கெடுதல் போலவும், எங்கும் பரவிய அமுதால் - எவ்விடத்தும் பரவிய அமுதத்தினுல், விடம் அகன்று - நஞ்சு நீங்கப்பெற்று, அவசப் படிவு ஒழிந்து - மயக்க வடிவம் நீங்கி, யாவரும் - அனைவரும், இன்பம் விரவிய களிப்பின் மேவினுர் இருந்தார் - இன்பங்கலந்த மகிழ்ச்சியிற் பொருந்தி இருந்தனர்; மீனவர் பெருந்தகை வேந்தன்-பாண்டியர் பெருந்தகையாகிய அனந்த குணமன்னன், அரவு அணிசடையாற்கு அன்பு உருத்தானே ஆகி - பாம்பினை அணிந்த சடையையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு அன்பே வடிவமாகி, மண் காவல் செய்து இருந்தான் - நிலவுலகைப் பாதுகாத் திருந்தனன்.

இருளது, அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. திருவருளால் ஆணவவலி கெடுதற்குக் கூறற்பாலவாய உவமைகளில் ஒன்றுகும் அமுதால் விட மொழிதல் இங்கு உவமேயமாக, அஃது உவமையாயிற்று. அவசம் - வசமின்மை; மூர்ச்சை. மேவினுர், முற்றெச்சம். (உங)

ஆகச்செய்யுள் - தசுஉரு.

இருபத்தொன்பதாவது
மாயப்பசுவை வதைத்த படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

சுருதி யின்புறத் தவர்விடு மராவினைச் சுருதி
கருத ரும்பர னருளுடைக் கௌரியன் றுணித்த
பரிசி தங்கது பொறுதமண் படிறர்பின் விடுப்ப
வருபெ ரும்பசு விடையினன் மாய்த்ததும் பகர்வாம்.

(இ - ள்.) சுருதியின் புறத்தவர் விடும் அராவினை - வேதநெறிக்குப் புறம்பாகிய சமணர்கள் ஏவிய பாம்பினை, சுருதி கருது அரும் பரன் அருள் உடைக் கௌரியன் - வேதமுஞ் சிந்தித்தற்கரிய இறைவனது திருவருளைப் பெற்ற அனந்தகுணபாண்டியன், துணித்த பரிசு இது - துண்டுபடுத்திய திருவிளையாடல் இது; அங்கு அது பொறுது - (இனி) அங்கு அதனைப் பொறுக்காது, அமண் படிறர் - சமணராகிய வஞ்சகர், பின் விடுப்ப வரு பெரும்பசு - பின்பு ஏவவருகின்ற பெரிய (மாயப்) பசுவினை, விடையினன் மாய்த்ததும் பகர்வாம் - (சோமசுந்தரக் கடவுள்) இடபத்தினால் வதைத்தருளிய திருவிளையாடலையுங் கூறுவாம்.

புறம் - மாறுபாடு. கௌரியன் துணித்ததும் இறைவன் புரிந்த திருவிளையாடலே யென்பார் 'பரனருளுடைக் கௌரியன் றுணித்த' என்றார். விடையினன் என்பதனை இரட்டுற மொழிதலாகக் கொண்டு இடபத்தையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள் என்றும், இடபத்தினால் என்றும் உரைத்துக் கொள்க. (க)

பணப்பெ ரும்பகு வாயுடைப் பாந்தளை யனந்த
குணப்பெ ருந்தகை துணித்தபின் பின்வரு குண்டர்
தணப்ப ருங்குழாங் காலினாற் றள்ளுண்டு செல்லுங்
கணப்பெ ரும்புயல் போலுடைந் தோடின கலங்கி.

(இ - ள்.) பணம் பெரும்பகுவாய் உடை பாந்தளை - படம் பொருந்திய பெரிய பிளந்த வாயையுடைய பாம்பினை, அனந்தகுணப் பெருந்தகை துணித்த பின் - அனந்தகுணன் என்னும் பெரிய தகுதியையுடைய பாண்டியன் துணித்த பின்பு, பின்வரு குண்டர் தணப்பு அரும் குழாம் - பின்னே வந்த சமணர்களின் நீங்காத கூட்டங்கள், காலினால் தள்ளுண்டு செல்லும் - காற்றினாற் றள்ளப்பட்டு ஓடும், பெரும்புயல் கணம்போல் - பெரிய முகிற்படலம் போல, உடைந்து கலங்கி ஓடின - இரிந்து மனங் கலங்கி ஓடுவ வாயின.

குண்டர் குழாங்கள் புயற்கணம்போல் கலங்கியோடின என்க. (உ)

இருபத்தொன்பதாவது
மாயப்பசுவை வதைத்த படலம்

[கலிநிலைத்துறை]

[illegible]

(இ - ள்.) கருதியின் புறத்தவர் விடும் அரசினை - வேதநெறிக்குப் புறம்பாகிய சமணர்கள் ஏவிய பாம்பினை, சுருதி கருத அரும் பரன் அருள் படைச் சென்னியன் - வேதமும் சிந்தித்தற்கரிய இறைவனது திருவருளைப் பெற்ற அனந்த குணபாண்டியன், துணித்த பரிசு இது - துண்டித்த திருவிளையாடல் இது; அங்கு அது பொறாது [illegible] அதனைப் பொறுக்காது, அமண் படிறர் - சமணராகிய வஞ்சகர், பின் விடுப்ப வரு பெரும்பசு - பின்பு ஏவவருகின்ற பெரிய (மாயப்) பசுவினை, விடையின் மாய்த்ததும் பகர்வாம் - (சோமசுந்தரக் கடவுள்) இடபத்தினால் வதைத்தருளிய திருவிளையாடலைக் கூறுவாம்.

புறம் - மாறுபாடு. சென்னியன் துணித்ததும் இறைவன் புரிந்த திருவிளையாடலென்பார் '[illegible] சென்னியன் துணித்த' என்றார். விடையின் [illegible] சோமசுந்தரக் கடவுள் [illegible] (க)

[illegible]

மாயப்பசுவை வதைத்தது

கூ. ப. 29

உடைந்து போனவ ரனைவரு மோரிடத் திருள்போல்
அடைந்து நாமுன்பு விடுத்தமால் யானைபோ லின்று
தொடர்ந்த பாம்பையுந் தொலைத்தனர் மேலினிச் சூழ்ச்சி
மிடைந்து செய்வதை யாதென வினையமொன் றோர்வார்.

(இ - ள்.) உடைந்து போனவர் அனைவரும் - (அங்ஙனம்) இரிந்து ஓடினவ ராகிய அச்சமண ரனைவரும், ஓர் இடத்து இருள்போல் அடைந்து - ஓரிடத்தில் இருள் செறிந்ததுபோலச் செறிந்து, நாம் முன்பு விடுத்த மால் யானைபோல் - நாம் முன் விடுத்த பெரிய யானையைக் கொன்றதுபோல, இன்று தொடர்ந்த பாம்பையும் தொலைத்தனர் - இன்று சென்ற பாம்பினையும் அழித்தார்கள்; இனிமேல் மிடைந்து யாது சூழ்ச்சி செய்வது என - இனி நாம் நெருங்கி யாது சூழ்ச்சி செய்வது என்று, வினையம் ஒன்று ஓர்வார் - ஓர் வஞ்சத்தை எண்ணுவாராயினர்.

செய்வதை, ஐ சாரியை. வினையம் - வஞ்சம். யாதெனக் கருதினவர் பின் ஓர்வாராயின ரென்க. (ஹ)

ஆவை யூறுசெய் யார்பழி யஞ்சுவா ரதனை
ஏவு வாமிது வேபுணர்ப் பென்றுசூழ்ந் திசைந்து
பாவ காரிகள் பண்டுபோற் பழித்தழல் வளர்த்தார்
தாவி லாவுரு வாகியோர் தானவன் முளைத்தான்.

(இ - ள்.) ஆவை ஊறு செய்யார் - பசுவிற்குத் துன்பஞ் செய்யார்கள், பழி அஞ்சுவார் - (அதற்குத் துன்பஞ் செய்தலால் வரும்) பழியை அஞ்சுவார்கள் (ஆகலின்), அதனை ஏவுவாம் - அப் பசுவை விடுப்போம், இதுவே புணர்ப்பு என்று சூழ்ந்து இசைந்து - இதுவே தக்க சூழ்ச்சியென்று கருதி யாவருங் கருத்தொத்து, பாவகாரிகள் - பாவகாரிகளாகிய அச்சமணர், பண்டுபோல் பழித்தழல் வளர்த்தார்- முன்போலவே கொடிய வேள்வி ஒன்றினைச் செய்தனர்; தாவு இல் ஆ உரு ஆகி ஓர் தானவன் முளைத்தான் - கெடுதலில்லாத பசுவின் வடிவாகி ஒரு அவுணன் தோன் றினன்.

புணர்ப்பு - சூழ்ச்சி. பாவகாரிகள் - பாவமே செய்வோர்;

"பாவ காரிகள் பார்ப்பரி தென்பரால்
தேவ தேவன் சிவன்பெருந் தன்மையே"

என்பது தேவாரம். ஆவின் சாதியியற்கை பற்றித் 'தாவில் ஆ' என்றார்;

"விடுநில மருங்கிற் படுபுல் லார்ந்து
நெடுநில மருங்கின் மக்கட் கெல்லாம்
பிறந்தநாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன் றீம்பால்
அறந்தரு நெஞ்சோ டருள்சுரந் தூட்டும்
இதனொடு வந்த செற்ற மென்னை";

என்று மணிமேகலை கூறுதல் சிந்திக்கற்பாலது. (சூ)

(இ - ள்.) விடுத்திடும் உயிர்ப்பின் எதிர் - விடுகின்ற மூச்சினெதிரே, அடுத்திடு சராசரம் அனைத்தும் - நேர்படுகின்ற இயங்கியற் பொருளும் நிலையியற் பொருளுமாகிய எல்லாம், நறை பூளை வீபோல் இரிவு எய்த - தேனையுடைய பூளைப் பூப்போலப் பறக்கவும், கடுத்திடு சினக்கனலினுக்கு - மிக் கெழுகின்ற கோபத்தீயினுக்கு, உலகம் எல்லாம் மடுத்திடு தழல் கடவுள் வார் புனலை மான - உலகமனைத்தையும் அழிக்கும் தீக்கடவுள் பெருகிய நீரினை யொப்பதாகவும்.

சினக்கனலின் வெம்மையை நோக்குழி ஊழித்தீயும் நீர்போலத் தண்ணிதாய்த் தோன்ற வென்க. (எ)

உடன்றிறைகொள் புள்ளொடு விலங்கலறி யோட
மிடைந்தபழு வத்தொடு விலங்கலை மருப்பால்
இடந்தெறி மருத்தென வெறிந்தளவி லோரைத்
தொடர்ந்துடல் சிதைத்துயிர் தொலைத்திடியி னார்த்தே.

(இ - ள்.) இறைகொள் புள்ளொடு - தங்கிய பறவைகளோடு, விலங்கு அலறி ஓட - மிருகங்களும் அலறி ஓடுமாறு, மிடைந்த பழுவத்தொடு விலங்கலை - நெருங்கிய வனங்களோடு மலைகளையும், உடன்று மருப்பால் இடந்து - வெகுண்டு கொம்பினால் அடியொடு பெயர்த்து, எறி மருத்து என எறிந்து - வீசுகின்ற காற்றைப்போல எறிந்து, அளவிலோரைத் தொடர்ந்து உடல் சிதைத்து உயிர் தொலைத்து - அளவிறந்த மக்களைப் பின்தொடர்ந்து அவர்கள் உடலைச் சேதித்து உயிரைத் தொலைத்து, இடியின் ஆர்த்து - இடிபோலப் பேரொலிசெய்து.

இறைகொள் - வனங்களிலும் மலைகளிலும் தங்குதலைக் கொண்ட. உடன்று இடந்து எறிந்து எனக் கூட்டுக. (அ)

மறலிவரு மாறென மறப்பசு வழிக்கொண்
டறலிவர் தடம்பொருனை யாறுடைய மாறன்
திறலிமலர் மங்கையுறை தென்மதுரை முன்னு
விறலிவரு கின்றதது மீனவ னறிந்தான்.

(இ - ள்.) மறலி வருமாறு என மறப்பசு வழிக்கொண்டு - கூற்றுவன் வருந் தன்மைபோலக் கொலைத்தொழிலையுடைய பசுவானது வழிநடந்து, அறல் இவர் தடம் பொருனை ஆறு உடைய மாறன் - கருமணல் பரந்த பெரிய பொருனை யாற்றினையுடைய பாண்டியனது, திறலி மலர் மங்கை உறை தென்மதுரை முன்னு - வீரமகளும் திருமகளும் உறைகின்ற தென்றிசைக்கணுள்ள மதுரையை நோக்கி, விறலி வருகின்றது - வெற்றிகொண்டு வாராநின்றது; அது மீனவன் அறிந்தான் - அதனைப் பாண்டியன் அறிந்தான்.

திறலி - திறல் உடையவள்; கொற்றவை; இ பெயர் விகுதி. விறலி - விறல் கொண்டு. "மாடமலி" என்பது முதலிய செய்யுட்களிலுள்ள எச்சங்களை 'வருகின்றது' என்பதனோடு முடிக்க. (க)

(பா - ம்.) * திறலி [illegible]ரமங்கை.

(இ - ள்.) விடுத்திடும் உயிர்ப்பின் எதிர் - விடுகின்ற மூச்சினெதிரே, அடுத்திடு சராசரம் அனைத்தும் - நேர்படுகின்ற இயங்கியற் பொருளும் நிலையியற் பொருளுமாகிய எல்லாம், நறை பூளை வீபோல் இரிவு எய்த - தேனையுடைய பூளைப் பூப்போலப் பறக்கவும், கடுத்திடு சினக்கனலினுக்கு - மிக் கெழுகின்ற கோபத்தீயினுக்கு, உலகம் எல்லாம் மடுத்திடு தழல் கடவுள் வார் புனலை மான - உலகமனைத்தையும் அழிக்கும் தீக்கடவுள் பெருகிய நீரினை யொப்பதாகவும்.

சினக்கனலின் வெம்மையை நோக்குழி ஊழித்தீயும் நீர்போலத் தண்ணிதாய்த் தோன்ற வென்க. (எ)

உடன்றிறைகொள் புள்ளொடு விலங்கலறி யோட
மிடைந்தபழு வத்தொடு விலங்கலை மருப்பால்
இடந்தெறி மருத்தென வெறிந்தளவி லோரைத்
தொடர்ந்துடல் சிதைத்துயிர் தொலைத்திடியி னார்த்தே.

(இ - ள்.) இறைகொள் புள்ளொடு - தங்கிய பறவைகளோடு, விலங்கு அலறி ஓட - மிருகங்களும் அலறி ஓடுமாறு, மிடைந்த பழுவத்தொடு விலங்கலை - நெருங்கிய வனங்களோடு மலைகளையும், உடன்று மருப்பால் இடந்து - வெகுண்டு கொம்பினால் அடியொடு பெயர்த்து, எறி மருத்து என எறிந்து - வீசுகின்ற காற்றைப்போல எறிந்து, அளவிலோரைத் தொடர்ந்து உடல் சிதைத்து உயிர் தொலைத்து - அளவிறந்த மக்களைப் பின்தொடர்ந்து அவர்கள் உடலைச் சேதித்து உயிரைத் தொலைத்து, இடியின் ஆர்த்து - இடிபோலப் பேரொலிசெய்து.

இறைகொள் - வனங்களிலும் மலைகளிலும் தங்குதலைக் கொண்ட. உடன்று இடந்து எறிந்து எனக் கூட்டுக. (அ)

மறலிவரு மாறென மறப்பசு வழிக்கொண்
டறலிவர் தடம்பொருனை யாறுடைய மாறன்
திறலிமலர் மங்கையுறை தென்மதுரை முன்னு
விறலிவரு கின்றது மீனவ னறிந்தான்.

(இ - ள்.) மறலி வருமாறு என மறப்பசு வழிக் கொண்டு - கூற்றுவன் வருந் தன்மைபோலக் கொலைத்தொழிலையுடைய பசுவானது வழிநடந்து, அறல் இவர் தடம் பொருனை ஆறு உடைய மாறன் - கருமணல் பரந்த பெரிய பொருனையாற்றினையுடைய பாண்டியனாகிய, திறலி மலர் மங்கை உறை தென்மதுரை முன்னு - வீரமகளும் திருமகளும் உறைகின்ற தென்றிசைக்கணுள்ள மதுரையை நோக்கி, விறலி வருகின்றது - வெற்றிகொண்டு வாராநின்றது; அது மீனவன் அறிந்தான் - அதனைப் பாண்டியன் அறிந்தான்.

திறலி - திறல் உடையவள்; கொற்றவை; இ பெயர் விகுதி. விறலி - விறல் கொண்டு. "மாடமலி", என்பது முதலிய செய்யுட்களிலுள்ள எச்சங்களை 'வருகின்றது' என்பதனோடு முடிக்க. (க)

(பா - ம்.) *திறலி மலரமங்கை.

வருள் நோக்கத்தாலே மிகவும் கருணைபுரிந்து, இடபநந்தியை விளித்து - இடப வடிவாயுள்ள திருநந்திதேவரை அழைத்து, நீ போய் - நீ சென்று, அமணர் ஏவ சென்று வரு தீப்பசுவை வென்று வருவாய் என - சமணர்கள் ஏவுதலால் வருகின்ற கொடிய பசுவை வென்று வருவாயாக என்று, விளம்பினன் விடுத்தான் - கூறி விடுத்தான்.

நன்று - பெரிது. சென்று, வரு என்பன ஒரு பொருளே குறித்தன. விளம்பினன், முற்றெச்சம். (௪௨)

[கலிநிலைத்துறை]

தண்டங் கெழுகூற் றமுமஞ்சத் தறுகட் செங்கட்
குண்டந் தழன்று கொதிப்பக்கொடு நாக்கெ றிந்து
துண்டந் துழாவக் கடைவாய்நுரை சோர்ந்து சென்னி
அண்டந் துழாவ வெழுந்தன்றட லேறு மாதோ.

(இ - ள்.) தண்டம் கெழு கூற்றமும் அஞ்ச - தண்டப்படையை ஏந்திய கூற்றுவனும் அஞ்சும்படி, தறுகண் செங்கண் குண்டம் தழன்று கொதிப்ப - கொடிய சிவந்த கண்களாகிய குழிகள் அழற்சிகை விட்டுக் கொதிக்கவும், கொடு நாக்கு எறிந்து துண்டம் துழாவ - வளைந்த நாவானது தாவி மூக்கினைத் துழாவவும், கடைவாய் நுரை சோர்ந்து சென்னி அண்டம் துழாவ - கடைவாய் நுரை ஒழுகப் பெற்றுத் தலையானது அண்டத்தைத் தடவவும், அடல் ஏறு எழுந்தன்று - வலி மிக்க இடபம் எழுந்தது.

குண்டம் - தீ வளர்க்கும் குழி. எறிந்து - தாவி யென்னும் பொருட்டு. துண்டம் - மூக்கு. எழுந்தன்று - எழுந்தது; அன் சாரியை. மாது, ஓ அசைகள்.

நெற்றித் தனியோடை நிமிர்ந்து மறிந்த கோட்டிற்
பற்றிச் சுடர்செம் மணிப்பூண்பிறை பைய நாகஞ்
சுற்றிக் கிடந்தா லெனத் தோன்றவெள் ளாழியீன்ற
கற்றைக் கதிர்போற் பருமம்புறங் கௌவி மின்ன.

(இ - ள்.) நெற்றித் தனி ஓடை நிமிர்ந்து - நெற்றியிலுள்ள ஒப்பற்ற பட்டமானது சிறக்கப்பெற்று, மறிந்த கோட்டில் பற்றிச் சுடர் செம்மணிப் பூண் - வளைந்த கொம்பினைப் பொருந்தி ஒளிவிடும் சிவந்த மாணிக்கத்தாலாகிய பூணானது, பிறை - மூன்றாம்பிறையை, பைய நாகம் சுற்றிக் கிடந்தாலெனத் தோன்ற - படத்தையுடைய கேதுவென்னும் பாம்பானது வளைந்து கிடந்தாற்போலத் தோன்றவும், வெள் ஆழி ஈன்ற கற்றைக் கதிர்போல் பருமம் புறம் கௌவி மின்ன - வெள்ளிய கடல் பெற்ற நெருங்கிய கிரணத்தையுடைய சூரியனைப்போலப் பொன்னாலாகிய கவசம் உடம்பின் புறத்திலே பொருந்தி விளங்கவும்.

செம்மணிப் பூணுக்கேற்பச் செம்பாம்பாகிய கேதுவைக் கொள்க. வளைந்த கொம்பிற்குப் பிறையும், பூணுக்குக் கேதுவும், நெற்றிப்பட்டத்திற்கு அதன் பட

(இ - ள்.) அடி யிட்டு நிலம் கிளைத்து - அடியினால் நிலத்தைக் கிளைத்து, அண்டம் எண் திக்கும் போர்ப்பப் பொடி இட்டு - அண்டத்தையும் எட்டுத் திசைகளையும் மூடுமாறு புழுதிசெய்து, உயிர்த்து - பெருமூச்செறிந்து, பொரு கோட்டினில் குத்திக் கோத்திட்டு - பொருதற்குரிய கொம்பினாற் குத்தி (மண்ணைக்) கோத்துக்கொண்டு, இடி இட்டு அதிர் கார் எதிர் எற்று எழுந்தாங்கு நோக்கி - இடித்து முழங்கும் முகிலினை எதிர்த்தெழுந்ததுபோல (மேல்) நோக்கி, இரு கண் செடி இட்டு அழல் சிந்த நடந்தது - இரண்டு கண்களும் ஒளி கான்று தீயினைச் சிந்த நடந்தது.

அடி யிட்டு, இட்டு மூன்றனுருபின் பொருட்டு. பொடியிட்டு - பொடியாக்கி. இடியிட்டு - இடித்து. செடி - ஒளி; கற்றையுமாம். அன்று, ஏ அசை. (கஎ)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

பால்கொண்ட நிழல்வெண் டிங்கட் பகிர்கொண்ட மருப்பிற் கொண்மூச்
சூல்கொண்ட வயிற்றைக் கீண்டு துள்ளியோர் வெள்ளிக் குன்றங்
கால்கொண்டு நடந்தா லென்னக் கடிந்துடன் றுவைச் சீற்றம்
மேல்கொண்டு நாற்றம் பற்றி வீங்குயிர்ப் பெறிந்து கிட்டா.

(இ - ள்.) பால் கொண்ட நிழல் வெண் திங்கள் பகிர் கொண்ட மருப்பில் - பால்போலும் வெள்ளிய ஒளியினையுடைய திங்களின் பிளவையொத்த கொம்பினால், கொண்மூ சூல் கொண்ட வயிற்றைக் கீண்டு துள்ளி - முகிலினது சூலைக்கொண்ட வயிற்றைக் கிழித்துத் துள்ளிக்கொண்டு, ஓர் வெள்ளிக்குன்றம் கால் கொண்டு நடந்தால் என்னக் கடிந்து - வெள்ளி மலை ஒன்று கால் பெற்று நடந்தாற்போல விரைந்து சென்று, உடன்று - பகைத்து, சீற்றம் மேல் கொண்டு - வெகுளி மீக்கொண்டு, நாற்றம் பற்றி வீங்கு உயிர்ப்பு எறிந்து ஆவைக் கிட்டா - நாற்றம் பிடித்துப் பெருமூச்செறிந்து பசுவினை நெருங்கி.

பால் கொண்ட வெண்ணிழல் என்க. பால் கொண்ட, பகிர் கொண்ட என்பவற்றில் கொண்ட என்பது உவமவுருபு. கீண்டு, மரூஉ. நாற்றம் பற்றுதல் நிலத்தை மோந்து நாற்றமறிதல். நாற்றம் பிடித்தலும் வீங்குயிர்ப் பெறிதலும் ஏற்றின் சாதித்தன்மை. வெள்ளிக் குன்றம் கால்கொண்டு நடந்தாலென்ன என்பது இல் பொருளுவமை. (கஅ)

குடக்கது குணக்க தென்னக் குணக்கது குடக்க தென்ன
வடக்கது தெற்க தென்னத் தெற்கது வடக்க தென்ன
முடுக்குறு மருப்பிற் கோத்து முதுகுகீ ழாகத் தள்ளும்
எடுக்குறு மலையைக் கால்பேர்த் தெனத்திசைப் புறத்து வீசும்.

(இ - ள்.) குடக்கது குணக்கது என்ன - மேலைத்திசையில் உள்ள பசு அப்பொழுதே கீழைத்திசையில் உள்ளது என்று சொல்லவும், குணக்கது குடக்கது என்ன - கிழக்கேயுள்ளது மேற்கேயுள்ளதென்னவும், வடக்கது தெற்கது என்ன -

வடக்கிலுள்ளது தெற்கேயுள்ளதென்னவும், தெற்கது வடக்கது என்ன - தெற்கிலுள்ளது வடக்கேயுள்ளதென்னவும், முடுக்குறும்-இந் நான்கு திசைகளிலும் அதனை இடையறாது துரத்தும்; மருப்பில் கோத்து முதுகுகீழ் ஆகத் தள்ளும் - கொம்பிற் கோத்து முதுகு கீழாமாறு தள்ளும்; எடுக்குறும் - மீண்டு எடுக்கும்; மலையைக் கால் பேர்த்து என - மலையைக் காற்றுப் பெயர்த்து வீசியதுபோல, திசைப்புறத்து வீசும் - திசைகளின் புறத்தில் எறியும்.

குடக்கது, குணக்கது, வடக்கது, தெற்கது என்பன வினைக்குறிப்புப்பெயர். ஊழிக்காற்றானது மலையினைப் பெயர்த்தெறிந்தாற்போல வென்க. பேர்த்தென, விகாரம். (௧௯)

கொழுமணிச் சிகர கோடி சிதைபடக் குவட்டில் வீசும்
பழுமரச் செறிவில் வான்றோய் பணையிற வெறியும் வானின்
விழுமறப் பசுப்போல் வீழ வேலைவாய் வீசு மிங்ஙன்
செழுமதிக் கோட்டு நந்தித் தேவிளை யாடல் செய்து.

(இ - ள்.) கொழுமணிச் சிகரகோடி சிதைபடக் குவட்டில் வீசும் - உருப்பெற்ற மணிகள் நிறைந்த சிகரவரிசைகள் தூளாகும்படி மலையின்கண் எடுத்து எறியும்; பழுமரச் செறிவில் - ஆலமரங்களின் நெருக்கின்கண், வான் தோய் பணை இற எறியும் - வானை யளாவிய அவற்றின் கிளைகள் முறியுமாறு வீசும்; வானின் விழும் அறப் பசுப்போல் வீழ வேலைவாய் வீசும் - வானுலகினின்றும் கடலில் விழும் காமதேனுவைப்போல விழுமாறு கடலின்கண் எடுத்து வீசும்; இங்ஙன் - இங்ஙனம், செழுமதிக் கோட்டு நந்தித்தே விளையாடல் செய்து - செழுவிய (அரை) மதி போன்ற கொம்பினையுடைய திருநந்தியாகிய தேவு போர்விளையாடல் செய்து.

துருவாச முனிவன் சாபத்தால் இந்திரன் செல்வமுற்றும் கடலில் ஒளித்தஞான்று காமதேனுவும் அதன்கண் விழுந்ததாகலின் 'வானின் விழும் அறப் பசுப்போல்' என்றார். வானின், ஐந்தனுருபு நீக்கப்பொருட்டு. அவ் வறப் பசுப்போல் இம் மறப்பசு வீழ வென்க. தே - தெய்வம். (௨௰)

பூரிய ரெண்ணி யாங்கே பொருதுயி ரூற்றஞ் செய்யா
தாரிய விடைதன் மாண்ட வழகினைக் காட்டக் காமுற்
றீரிய நறும்பூ வாளி யேறுபட் டாவி யோடும்
வீரியம் விடுத்து வீழ்ந்து வெற்புரு வாயிற் றன்றே.

(இ - ள்.) பூரியர் எண்ணி யாங்கே - கீழ்மக்களாகிய சமணர்கள் எண்ணிய வண்ணமே, பொருது உயிர் ஊற்றம் செய்யாது - பொருதலினால் உயிர்க்குத் துன்பஞ் செய்யாது, ஆரிய விடை தன் மாண்ட அழகினைக் காட்ட - அழகிய இடபமானது தனது மாட்சிமைப்பட்ட அழகைக் காட்ட, காமுற்று - (அப் பசுவானது) அதனை விரும்பி, ஈரிய நறும்பூவாளி ஏறுபட்டு - குளிர்ந்த நறிய மலரம்புகளால் எறுண்டு, ஆவியோடும் வீரியம் விடுத்து - உயிரோடு வீரியத்தையும் விட்டு, வீழ்ந்து வெற்பு உரு ஆயிற்று - கீழே விழுந்து மலைவடிவமாயிற்று.

ஆவை யூறு செய்யார் எனக் கருதினராகலின் அவர் எண்ணியாங்கே என்றார். ஊற்றம் - ஊறு. ஆரிய விடை - அரிய விடையென்றும், குரவுத்தன்மையுடைய விடையென்றும் உரைத்தலுமாம். வீரியத்துடன் ஆவியை விடுத்தென்க. அன்று, ஏ அசைகள். (௨௧)

வாங்கின புரிசை மாட மாநக ரானு வின்பந்
தூங்கின வரவாய் வேம்பின் றோடவிழ் தாரான் றிண்டோள்
வீங்கின விரவி தோன்ற வீங்கிரு ளுடைந்த தென்ன
நீங்கின நாண மோடு நிரையமண் குழாங்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்.) வாங்கின புரிசைமாட மாநகர் - வளைந்த மதிலையுடைய மாடங்கள் நிறைந்த பெரிய மதுரைப்பதி முழுதும், ஆனு இன்பம் தூங்கின - நீங்காத இன்பத்தில் அழுந்தின; அரம் வாய் வேம்பின் தோடு அவிழ் தாரான் திண் தோள் வீங்கின - அரம்போல இரு புறத்தும் வாயுள்ள இலைகளையுடைய வேம்பின் இதழ் விரிந்த மாலையையுடைய அனந்தகுண பாண்டியனின் திண்ணிய தோள்கள் பூரித்தன; இரவி தோன்ற வீங்கு இருள் உடைந்தது என்ன - பரிதி உதித்தகாலை செறிந்த இருள் சிதைந்தாற்போல, நிரை அமண் குழாங்கள் எல்லாம் நாணமோடு நீங்கின - வரிசை வரிசையாயுள்ள சமணக்கூட்டங்களனைத்தும் நாணத்துடன் புறங்கொடுத்தோடின.

நகரிலுள்ளாரனைவரும் என்பார் 'நகர்' என்றார். அரம் - வாளரம்; இவ்வுவமம் பழஞ் செய்யுட்களிற் பயின்றுளது. நாணம் - வெள்குதல்; நாணும் நீங்கிற்று அவர்களும் நீங்கினர் எனலுமாம். (௨௨)

உலகறி கரியாத் தன்பே ருருவினை யிடபக் குன்றாக்
குலவுற நிறுவிச் சூக்க வடிவினாற் குறுகிக் கூடற்
றலைவனை வணங்க வீசன் றண்ணருள் சுரந்து பண்டை
இலகுரு வாகி யிங்ங னிருக்கென விருத்தி னானே.

(இ - ள்.) உலகு அறிகரியா - உலகத்தார் அறியுஞ் சான்றாக, தன் பேர் உருவினை இடபக் குன்றாக் குலவுற நிறுவி - நந்தி தனது பெரிய வடிவினை இடபமலையாக விளங்க நிறுத்தி, சூக்க வடிவினால் கூடல் தலைவனைக் குறுகி வணங்க - நுண்ணிய வடிவினோடு மதுரைநாயகனை அடைந்து வணங்க, ஈசன் தண் அருள் சுரந்து - அவ் விறைவன் தண்ணிய கருணை சுரந்து, பண்டை இலகு உருவு ஆகி இங்ஙன் இருக்க என இருத்தினான் - முன்னைய விளங்கிய வடிவமாகி இங்கு இருப்பாயாகவென்று இருத்தி யருளினான்.

இந் நிகழ்ச்சியை உலகினர் அறியுஞ் சான்றாக வென்க. பேருரு - தூலவடிவம். சூக்கம் - சூக்குமம்; நுண்மை. இருக்கென, அகரந் தொகுத்தல். (௨௩)

கொடியோன் கூடல் - இளமை பொருந்திய இடபமாகிய கொடியையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளது மதுரைப் பதியின்; பன் அரும் புகழ்மை ஓது பனுவலை-சொல்லுதற்கரிய புகழைக் கூறும் நூலை, அருளிச் செய்ய-கூறியருள, முன்னவன் பெருமை கேட்டு - அம் முதல்வனது பெருமையைக் கேட்டு, முகிழ்த்தகை முடியோன் ஆகி - கூப்பிய கையையுடைய முடியை யுடையவனாய்.

விந்தம் அடக்கிய - மேருவோடு இகலியோங்கிய விந்தத்தின் வீற்றினை யடக்கிய. புகழ்மை, மை பகுதிப் பொருள் விகுதி. முடியின்மேற் குவித்த கைகளையுடையனாகி என்க. முனி அருளிச் செய்ய இராமன் கேட்டு என இயையும். (உசு)

முனியொடு குறுகிச் செம்பொன் முளரியுண் மூழ்கி யாதித்
தனிமுத லடியை வேணி முடியுறத் தாழ்ந்து வேத
மனுமுறை சிவாக மத்தின் வழிவழா தருச்சித் தேத்திக்
கனிவுறு மன்பி லாழ்ந்து முடிமிசைக் கரங்கள் கூப்பி.

(இ - ள்.) முனியொடு குறுகி - அம் முனிவனோடு சென்று, செம்பொன் முளரியுள் மூழ்கி-சிவந்த பொற்றாமரையில் நீராடி, ஆதித் தனிமுதல் அடியை வேணி முடி உறத் தாழ்ந்து - யாவர்க்கும் ஆதியாகிய ஒப்பற்ற முதற் கடவுளின் திருவடியைச் சடையையுடைய தனது முடி பொருந்துமாறு வணங்கி, வேத மனுமுறை சிவாகமத்தின் வழி வழாது அருச்சித்து ஏத்தி - வேத மந்திரத்தின் முறையும் சிவாகம நெறியும் வழுவாது அருச்சித்துத் துதித்து, கனிவுறும் அன்பில் ஆழ்ந்து-கனிந்த பேரன்பில் அழுந்தி, முடிமிசைக் கரங்கள் கூப்பி - முடியின்மேற் கைகளைக் குவித்து நின்று.

தனிமுதல - முழுமுதல். இராமன் தவக்கோலந் தாங்கி வனம்போந்தானாகலின் 'வேணிமுடியுற' என்றார். மனு - மந்திரம். (உஎ)

புங்கவ சீவன் முத்தி புராதிப புனித போக
மங்கல மெவற்றி னுக்குங் காரண வடிவ மான
சங்கர நினது தெய்வத் தானங்க ளனந்த மிந்த
அங்கண்மா ஞால வட்டத் துள்ளன வவைக டம்மில்.

(இ - ள்.) புங்கவ - தேவர் யாவர்க்கும் உயர்ந்தோனே, சீவன் முத்தி புராதிப - சீவன் முத்திபுரத்திற்குத் தலைவனே, புனித போக மங்கலம் எவற்றினுக்கும் காரண வடிவம் ஆன சங்கர - தூய போக நலன்கள் எவற்றுக்குங் காரணவடிவாகிய சங்கரனே, இந்த அம் கண் மா ஞாலவட்டத்து - இந்த அழகிய இடத்தையுடைய பெருமை பொருந்திய நிலவுலகின்கண், நினது தெய்வத் தானங்கள் அனந்தம் உள்ளன - நின்னுடைய தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பதிகள் பல உள்ளன; அவைகள் தம்மில் - அவற்றுள்.

புங்கவன் - உயர்ந்தோன், வானோன். சீவன் முத்திபுரம் - மதுரை; தலவிசேடத்திற் காண்க. புராதிப, நெடிற் சந்தி. புனித என விளியாக்கித் தூயனே என்

தோய்ந்தி டும்பொழு தீட்டிய தொல்வினைப் படலம்
மாய்ந்தி டும்படி மாய்த்துநின் மங்கல போகம்
ஈந்தி டும்படிக் கிருந்தமா தீர்த்தத்தி னியல்பை
ஆய்ந்தி டும்பொழு ததற்கொரு தீர்த்தமொப் பாமோ.

(இ - ள்.) தோய்ந்திடும் பொழுது - (தன்னில்) மூழ்கும் பொழுதில், ஈட்டிய தொல்வினைப்படலம் மாய்ந்திடும் படி மாய்த்து-தேடிவைத்த பழவினைத் தொகுதி நசிக்குமாறு சிதைத்து, நின் மங்கலபோகம் ஈந்திடும்படிக்கு இருந்த-நினது நன்மையாகிய போகத்தை அருளும்படி அமைந்த, மாதீர்த்தத்தின் இயல்பை ஆய்ந்திடும் பொழுது-பெருமை பொருந்திய பொற்றாமரைப் பொய்கையின் தன்மையை ஆராயுங்கால், அதற்கு ஒரு தீர்த்தம் ஒப்பு ஆமோ - அதற்கு மற்றொரு தீர்த்தம் ஒப்பாகுமோ.

ஈட்டிய - பல பிறவிகளிலும் தேடிய. தொல்வினைப்படலம் - சஞ்சித கன்மத் தொகுதி. நின் மங்கலபோகம் என்றது சிவபோகத்தை. படிக்கு, கு பகுதிப்பொருள் விகுதி. (௩௧)

எத்த லத்தினு மொவ்வொன்று விழுமிதா மிந்த
மெய்த்த லத்திலிம் மூவகை விழுப்பமும் விளங்கும்
அத்த வாதலா லித்தல மடைந்தவ ரெவர்க்குஞ்
சித்த சுத்தியும் பல்வகைச் சித்தியும் பயக்கும்.

(இ - ள்.) எத்தலத்தினும் ஒவ்வொன்று விழுமிதாம் - எந்தத் தலங்களிலும் மூர்த்தியும் தீர்த்தமும் தலமுமாகிய மூன்றனுள் ஒவ்வொன்று சிறப்புடைத்தாகும்; இந்த மெய்த்தலத்தில் இம் மூவகை விழுப்பமும் விளங்கும் - இந்த உண்மைத்தலத்தின்கண் இம் மூவகைச் சிறப்பும் விளங்கும்; ஆதலால் - ஆதலினால், அத்த - இறைவனே, இத்தலம் - இப்பதியானது, அடைந்தவர் எவர்க்கும் - தன்னைச் சார்ந்தவரனைவருக்கும், சித்தசுத்தியும் பல்வகைச் சித்தியும் பயக்கும் - மனத்தூய்மையையும் அணிமா முதலிய பலவகைச் சித்திகளையும் அருளா நிற்கும்.

மேல் மூன்று செய்யுட்களால் தலம், மூர்த்தி, தீர்த்தம் என்பவற்றின் சிறப்பு முறையே கூறப் பெற்றமையின் அவற்றைச் சுட்டி 'இம் மூவகை விழுப்பமும்' எனப்பட்டது. (௩௨)

அடிய னேனெண்ணுங் கருமமுஞ் சாதமே யாக
முடியு மாறரி தச்செயன் முடியுமெப் படியப்
படிபு ரிந்தருள் கடிதெனப் பணிந்தனன் பரனும்
நெடிய வான்படு மதுரதெனவெதிர்மொழி நிகழ்த்தும்.

(இ - ள்.) அடியனேன் எண்ணும் கருமமும் சாதமே ஆக முடியுமாறு அரிது - அடியேன் எண்ணிய செயலும் உண்மையாக முடியுந்தன்மை அரிதோ; அச் செயல் எப்படி முடியும் அப்படி - அச் செயலானது எவ்வாறு முடியுமோ அந்

நெறியை, கடிது புரிந்தருள் எனப் பணிந்தனன் - விரைந்து செய்தருளவேண்டும் என்று இரந்து வணங்கினன்; பரனும் - சோமசுந்தரக்கடவுளும், நெடிய வான்படும் அமுது என எதிர்மொழி நிகழ்த்தும் - பரந்த வானின்கண் உண்டாகும் அமிழ் தென்னுமாறு எதிர்மாற்றம் கூறியருளுவான்.

முடியுமா, ஈறு தொக்கது. அரிதோ என ஓகாரம் விரிக்க. புரிதல் - செய் தல்; ஈண்டு உணர்த்துதல்; விரும்பியருள் எனலுமாம். வான்மொழியாகக் கூறு தலின் 'வான்படும் அமுதென' என்றார். இஃது இல்பொருளுவமை. (௯௩)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

இரவிதன் மரபின் வந்த விராமகே ளெமக்குத் தென்கீழ்
விரவிய திசையிற் போகி விரிகடற் சேது கட்டிக்
கரவிய வுள்ளக் கள்வன் கதிர்முடி பத்துஞ் சிந்தி
அரவமே கலையி னானை யருஞ்சிறை யழுவ நீக்கி.

(இ - ள்.) இரவி தன் மரபில் வந்த இராமகேள் - சூரியன் மரபில் வந்த இராமனே கேட்பாயாக; எமக்குத் தென்கீழ் விரவிய திசையில் போகி - எமக்குத் தென்கிழக்காகப் பொருந்திய திசையிற் சென்று, விரிகடல் சேதுகட்டி - விரிந்த கடலிலே சேதுபந்தனஞ் செய்து, கரவிய உள்ளக்கள்வன் கதிர்முடி பத்தும் சிந்தி - வஞ்சனையையுடைய உள்ளத்தையுடைய இராவணனது விளக்கமுள்ள பத்துத் தலை களையுந் துணித்து, அரவம் மேகலையினானை - ஒலிக்கின்ற மேகலையணிந்த சான கியை, அருஞ்சிறை அழுவம் நீக்கி - பொறுத்தற்கரிய சிறைக்கூடத்தினின்றும் நீக்கி.

தெற்கும் கிழக்கும் கலந்த திசை என்றுமாம். சேது - அணை. கரவிய - கரந்த. சிந்தி, தன் வினைக்கும் பிற வினைக்கும் பொதுவாய சொல். அழுவம் - பரப்பு, கூடம். (௯௪)

மீண்டுநின் னயோத்தி யெய்தி விரிகட லுலகம் பன்னாள்
ஆண்டினி திருந்து மேனாள் வைகுண்ட மடைவா யாக
ஈண்டுநீ கவலை கொள்ளே லெனு*மச ரீரி கேட்டு
நீண்டவன் மகிழ்ந்து தாழ்ந்து நிருத்தனை விடைகொண் டேகி.

(இ - ள்.) மீண்டும் நின் அயோத்தி எய்தி - மீளவும் நினது அயோத்தியை அடைந்து, விரி கடல் உலகம் பல் நாள் ஆண்டு இனிது இருந்து - பரந்த கடல் சூழ்ந்த உலகத்தை நெடுங்காலம் ஆட்சி புரிந்து இனிதாக இருந்து, மேல் நாள் வைகுண்டம் அடைவாயாக - பின்னாளில் வைகுண்டத்தைச் சேர்வாயாக; ஈண்டு நீ கவலை கொள்ளேல் - இப்பொழுது நீ கவலை கொள்ளாதே, எனும் அசரீரி கேட்டு - என்னும் அசரீரியுரையைக் கேட்டு, நீண்டவன் மகிழ்ந்து தாழ்ந்து - நெடியவனாகிய

(பா - ம்.) *கொள்ளேலென.

இராமன் மகிழ்ந்து வணங்கி, நிருத்தனை விடைகொண்டு ஏகி - சோமசுந்தரக்கடவு ளிடத்து விடைபெற்றுச் சென்று.

அயோத்தி - யுத்தத்தில் வெல்லப்படாதது என்னும் பொருளது. பதினோ ராயிரம் ஆண்டு இராமன் அரசு புரிந்தனன் என்பர். மேனாள் - ஆண்டிருந்த பின்பு. ஈண்டு, காலங்குறித்தது. அசரீரி - சரீரம் இல்லது; வானில் எழும் உரை. (௯௫)

மறைப்பொரு ளுரைத்தோன் சொன்ன வண்ணமே யிலங்கை யெய்தி
அறத்தினைத் தின்ற பாவி யாவிதின் றனையான் செல்வத்
திறத்தினை யிளவற் கீந்து திருவிரா மேசங் கண்டு
கறைப்படு மிடற்றி னானை யருச்சித்துக் கருணை வாங்கி.

(இ - ள்.) மறைப்பொருள் உரைத்தோன் சொன்ன வண்ணமே - வேதத் துக்குப் பொருளருளிச் செய்த சோமசுந்தரக்கடவுள் கூறியருளியபடியே, இலங்கை எய்தி - இலங்கையை அடைந்து, அறத்தினைத் தின்றபாவி ஆவிதின்று - அறத்தை அழித்த பாவியாகிய இராவணனது ஆவியைப் பருகி, அனையான் செல்வத்திறத்தினை இளவற்கு ஈந்து - அவனுடைய செல்வக்கூறுகளை அவன் தம்பியாகிய விபீடண னுக்குக் கொடுத்து, திருஇராமேசம் கண்டு - திருவிராமேச்சரத்தை ஆக்கி, கறைப் படும் மிடற்றினானை அருச்சித்து - நஞ்சக்கறை பொருந்திய திருமிடற்றையுடைய சிவபெருமானை வழிபட்டு, கருணை வாங்கி - அவனருளைப் பெற்று.

அறத்தை அடியொடுங் கெடுத்தவன் என்பார் 'அறத்தினைத் தின்றபாவி' என்றார். 'அறத்தினைத் தின்றபாவி யாவிதின்று' என்பது மிக்க நயமுடைத்து. தின்னுதவற்றைத் தின்பனவாகக் கூறுதல்

"வாரா மரபின வரக்கூ றுதலும்"

என்னும் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்து 'அன்னவை யெல்லாம்' என்பதனால் முடியும். காணல் - உண்டாக்கல். (௯௬)

பற்றிய பழியி னீங்கி யிந்திரன் பழியைத் தீர்த்த
வெற்றிகொள் விடையி னானை மீளவும் வந்து போற்றி
அற்றிர ளனைய கோதைக் கற்பினுக் கரசி யோடுஞ்
சுற்றிய சடையி ராமன் றொன்னக ரடைந்தா னிப்பால்.

(இ - ள்.) பற்றிய பழியின் நீங்கி - தன்னைப் பற்றித் தொடர்ந்த கொலைப் பாவத்தினின்றும் நீங்கி, இந்திரன் பழியைத்தீர்த்த வெற்றிகொள் விடையினானை - தேவேந்திரனது பழியினைப் போக்கிய வெற்றி பொருந்திய இடபவூர்தியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளை, மீளவும்வந்து போற்றி - மீண்டும் வந்து துதித்து, அல்திரள் அனைய கோதைக் கற்பினுக்கு அரசியோடும் - இருளின் திரட்சியை ஒத்த கூந்தலை யுடைய கற்புக்கிறைவியாகிய சானகியோடும், சுற்றிய சடை இராமன் - சுற்றிக்கட்டிய சடையினையுடைய இராமன், தொல்நகர் அடைந்தான் - தொன்மையுடைய தனது அயோத்திநகரத்தை அடைந்தான்; இப்பால் - பின்பு.

முனி மரபில் வந்து வேதம் வல்லனுய்ச் சிவவழிபாட்டினை மேற்கொண்ட இராவணனைக் கொன்றமையின் இராமனைக் கொலைப்பழி பற்றிய தென்க. இராமேச்சுரம் இராவணனைக் கொன்ற பழிதீர இராமன் பூசித்த தென்பதனைத் திருஞான சம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும் பல திருப்பாட்டுக்களிற் கூறியுள்ளார்கள்; அவற்றுள் முறையே ஒவ்வொன்ற பின்வருவன:

“தேவியை வவ்விய தென்னிலங் கைத்தச மாமுகன்
பூவிய லும்முடி பொன்று வித்தபழி போயற
ஏவிய லுஞ்சிலை யண்ணல் செய்தவிரா மேச்சுரம்
மேவிய சிந்தையி னர்கடம் மேல்வினை வீடுமே”

“கோடிமா தவங்கள்செய்து குன்றினர் தம்மையெல்லாம்
வீடவே சக்கரத்தா லெறிந்துபின் னன்புகொண்டு
தேடிமால் செய்தகோயி திருவிரா மேச்சுரத்தை
நாடிவாழ் நெஞ்சமேநீ நன்னெறி யாகு மன்றே”

சீதையின் கற்புமாண்பினைக் கம்பராமாயணம், திருவடிதொழுதபடலத்தில், அனுமான் இராமனுக்குக் கூறுங் கூற்றுக்களாகும். (௧௭)

[கலிநிலைத்துறை]

செங்கோ லனந்த குணமீனவன் றேயங் காப்பக்
கொங்கோ டவிழ்தார்க் குலபூடணன் றன்னை யீன்று
பொங்கோத ஞாலப் பொறைமற்றவன் பாலி றக்கி
எங்கோ னருளாற் சிவமாநக ரேறி ஞனே.

(இ - ள்.) செங்கோல் அனந்தகுண மீனவன் - செங்கோலையுடைய அனந்த குண பாண்டியன், தேயம் காப்ப - நிலவுலகைப் பாதுகாப்பதற்கு, கொங்கோடு அவிழ்தார்க் குலபூடணன் தன்னை ஈன்று - மகரந்தத்தோடு மலர்ந்த மலர் மாலையை யுடைய குலபூடணனைப் பெற்று, பொங்கு ஓதம் ஞாலப்பொறை - பொங்குகின்ற கடல் சூழ்ந்த நிலச்சுமையை, அவன்பால் இறக்கி-அக்குலபூடணனிடத்தில் இறக்கி, எங்கோன் அருளால் சிவமாநகர் ஏறினன்-எம்பெருமானுகியசோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவருளால் பெருமை பொருந்திய சிவபுரத்தை அடைந்தான்.

ஓதம் - கடல்;

“ஓதமலி நஞ்சுண்ட வுடையானே”

எனத் திருவாசகம் கூறுவது காண்க. மற்று, அசை. பொறையை இறக்கிச் சிவமாநகர் ஏறினன் என நயந்தோன்றக் கூறினர். (௧௮)

ஆகச்செய்யுள் - ௲௬௬௩.

கூ. ப. 30

மெய்க்காட்டிட்ட படலம்

முப்பதாவது

மெய்க்காட்டிட்ட படலம்

[கொச்சகக்கலிப்பா]

[illegible] வடிவெடுத்த படிற்றமணர் பழித்தழல்செய்
[illegible] மறப்பகைவை யேறுயர்த்தோன் விடைகற்பின்
[illegible] விடுத்தழித்த கதையுரைத்து மட்டாரிலே
[illegible] வன்மெய்க் காட்டிட்டு விளையாடல் இறமுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) பாவம் என வடிவு எடுத்த படிற்று அமணர் - பாவமே என்னும் [illegible] வந்த [illegible] வஞ்சனையையுடைய சமணர்கள்; பழித்தழல் செய்து [illegible] வெல்விசெய்து (தோற்றுவித்து) [illegible] [illegible] கொலைத்தொழிலை [illegible] பசுவினை, ஏறு உயர்த்தோன் - இடபக்கொடியுயர்த்திய சோமசுந்தரக் கட [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] உரைத்தும் - இடப [illegible] [illegible] [illegible] திருவிளையாடலைக் கூறி [illegible] (இனி) [illegible] சேவகனாகிய அவ்விறைவன், [illegible] மெய்க்காட்டிட்ட விளையாடலை [illegible]

[illegible] என மாறியுரைத்தலுமாம். தோற்றுவித்து என [illegible] உரைத்தும், [illegible] [illegible] சேவகனாய் [illegible] [illegible] [illegible] (க)

[illegible]

முப்பதாவது

மெய்க்காட்டிட்டபடலம்

[கொச்சகக்கலிப்பா]

பாவமென வடிவெடுத்த படிற்றமணர் பழித்தழல்செய்
தேவவரு மறப்பசுவை யேறுயர்த்தோன் விடைநந்திக்
காவலனை விடுத்தழித்த கதையுரைத்து மட்டாலைச்
சேவகன்மெய்க் காட்டிட்டு விளையாடுந் திறமுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) பாவம் என வடிவு எடுத்த படிற்று அமணர் - பாவமே என்னும்படி வடிவந்தாங்கிய வஞ்சனையையுடைய சமணர்கள், பழித்தழல் செய்து எவவரும்-பழி வேள்விசெய்து (தோற்றுவித்து) ஏவ வந்த, மறப்பசுவை - கொலைத்தொழிலையுடைய பசுவினை, ஏறு உயர்த்தோன் - இடபக்கொடியுயர்த்திய சோமசுந்தரக் கடவுள், விடை நந்திக் காவலனை விடுத்து அழித்த கதை உரைத்தும் - இடப வுருவினையுடைய திரு நந்தியாகிய காவலனை ஏவி வதைத்தருளிய திருவிளையாடலைக் கூறினேம்; அட்டாலைச் சேவகன் - (இனி) அட்டாலைச் சேவகனாகிய அவ்விறைவன், மெய்க்காட்டிட்டு விளையாடும் திறம் உரைப்பாம் - மெய்க்காட்டிட்டு விளையாடின திருவிளையாடலைக் கூறுவோம்.

பாவம் வடிவெடுத்தாலொத்த என மாறியுரைத்தலுமாம். தோற்றுவித்து என்னுஞ் சொல்விரிக்க. காவலன் - காத்தல் வல்லோன்; தலைவன். உரைத்தும், இறந்தகாலமுற்று. இறைவன் அட்டாலை மண்டபத்திற் சேவகனாய் வந்தமையை யானையெய்த படலத்திற் காண்க. அட்டாலை - மதிலின்மேலே பரண்போலுள்ள மண்டபம். மெய்க்காட்டிட்டு - திருமேனியைக் காட்டுதலைச் செய்து. (க)

வெவ்வியமும் மதயானை விறற்குலபூ டணன்சமணர்
அவ்வியவஞ் சனைகடந்த வனந்தகுணச் செழியன்பாற்
செவ்வியசெங் கோல்வாங்கித் திகிரிதிசை செலவுருட்டி
வவ்வியவெங் கலிதுரந்து மண்காத்து வருகின்றான்.

(இ - ள்.) வெவ்விய மும்மத யானை விறல் குல பூடணன்-கொடிய மும்மதங்களையுடைய யானையையுடைய வெற்றி பொருந்திய குலபூடண வழுதி, சமணர் அவ்விய வஞ்சனை கடந்த அனந்தகுணச் செழியன்பால் - சமணர்களது தீய வஞ்சனையைக் கடந்த அனந்தகுண பாண்டியனிடத்து, செவ்விய செங்கோல் வாங்கி - கோடாத செங்கோலைப் பெற்று, திகிரி திசை செல உருட்டி-ஆணையாகிய நேமியைத் திசை முழுதுஞ் செல்லுமாறு உருட்டி, வவ்விய வெங்கலி துரந்து - உலகினைப்

பற்று நின்ற கொடிய கலியினை ஓட்டி, மண்காத்து வருகின்றான் - புவியினைப் பாது காத்து வருகின்றான்.

அவ்வியம் - தீமை; அழுக்காறுமாம். செவ்விய செங்கோல் - கோடாத செங் கோல்; செங்கோல் என்பதனைப் பெயர் மாத்திரையாகக் கொள்ளலுமாம். வவ்விய என்பதனை நிகழ் காலமாக வுரைக்க; வெம்மை பொருந்திய கலி யென்றுமாம். (உ)

சவுந்தரசா மந்தனெனத் தானைகா வலனொருவன்
சிவந்தசடை முடியண்ண லடியவரே சிவமாகக்
கவர்ந்தொழுகி யருச்சிக்குங் கடப்பாட்டி னெறிநின்றோன்
உவந்தரசற் கிருமைக்குந் துணையாகி யொழுகுநாள்.

(இ - ள்.) சவுந்தர சாமந்தன் எனதானை காவலன் ஒருவன் - சுந்தரசாமந் தன் என்று சேனாபதி ஒருவன் உள்ளான்; சிவந்த சடைமுடி அண்ணல் அடியவரே - சிவந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமான் அடியாரையே, சிவமாகக் கவர்ந்து அருச்சித்து ஒழுகும் - அச் சிவபெருமானாக மனத்திற் கொண்டு வழிபட் டொழு கும், கடப்பாட்டின் நெறி நின்றோன் - கடமை நெறியில் நின்றவனாகிய அவன், உவ ந்து அரசற்கு இருமைக்கும் துணை ஆகி ஒழுகுநாள் - விரும்பி மன்னனுக்கு இம்மைக் கும் மறுமைக்குந் துணையாக நின்று ஒழுகு நாளில்.

சாமந்தன் - படைத் தலைவன். சவுந்தர சாமந்தன், சிறப்புப் பெயர். ஒருவன் உளன் எனவும், நின்றோனாகிய அவன் எனவும் விரிக்க. கவர்ந்து - உளங் கொண்டு. அருச்சித்து ஒழுகும் என மாறுக. உவந்து துணையாகி என இயையும். (ங)

வல்வேடர்க் கதிபதியாய் வருசேதி ராயனெனும்
வில்வேட னொருவனவன் விறல்வலியான் மேலிட்டுப்
பல்வேறு பரிமான்றேர்ப் பஞ்சவன்மேற் படையெடுத்துச்
செல்வேனென் றுறவலித்தான் றென்னர்பிரா னஃதறிந்தான்.

(இ - ள்.) வல் வேடர்க்கு அதி பதியாய் வரு - வலிய வேடர்களுக்குத் தலை வனாயிருந்து வருகின்ற, சேதிராயன் எனும் வில் வேடன் ஒருவன் - சேதிராயன் என்னும் வில்லையுடைய வேடன் ஒருவன் உளன்; அவன் விறல் வலியால் மேலிட்டு - அவன் வெற்றியின் வலியினால் மேம்பட்டு, பல் வேறு பரிமான் தேர்ப் பஞ்சவன் மேல்-பல வேறு வகைப்பட்ட குதிரைகளையும் தேர்களையுமுடைய பாண்டியன்மேல், படை எடுத்துச் செல்வேன் என்று உற வலித்தான் - படை யெடுத்துப் போருக்குச் செல்லுவேன் என்று உறுதியாகக் கருதினான்; தென்னர்பிரான் அஃது அறிந்தான்- பாண்டியர் தலைவனாகிய குலபூடணன் அதனை அறிந்தான்.

சேதிராயன் - சேதி நாட்டுக்கு அரையன். சேதிநாடு - திருமுனைப்பாடி நாடு;

"சேதிநன் னாட்டுநீடு திருக்கோவ லூரின் மன்னி"

என்பது பெரியபுராணம். தமிழ் நாட்டு மூவேந்தரல்லாத குறுநில மன்னர்களை வேடர், காடவர் முதலிய பெயர்களால் ஒரு காலத்தில் இழித்துரைத்து வந்தனர் எனத் தெரிகிறது. பரிமான், இருபெயரொட்டு; விரைந்த செலவினையுடைய குதி ரையுமாம். படை யெடுத்தல் - சேனையுடன் மேற்சேறல். உற - மிக. அறிந்தான் என்பதனை எச்சமாக்கலுமாம். (ச)

தன்னதுதா ணிழனின்ற சாமந்தன் றனைப்பார்த்தெம்
பொன்னறைதாழ் திறந்துநிதி முகந்தளித்துப் புதிதாக
இன்னமுநீ சிலசேனை யெடுத்தெழுதிக் கொள்கென்றான்
அன்னதுகேட் டீசனடிக் கன்புளா னென்செய்வான்.

(இ - ள்.) தன்னது தாள் நிழல் நின்ற சாமந்தன் தனைப் பார்த்து - தனது அடி நிழலில் நின்ற சாமந்தனை நோக்கி, எம் பொன்அறை தாழ் திறந்து நிதிமுகந்து அளித்து - எமது நிதி அறையின் தாழைத் திறந்து பொருளை முகந்து கொடுத்து, புதிது ஆக இன்னமும் நீ சில சேனை எடுத்து எழுதிக்கொள்க என்றான் - புதிதாக இன்னுஞ் சில சேனைகளைச் சேர்த்துப் பதிவுசெய்து கொள்வாயாக என்றான்; அன் னது கேட்டு ஈசன் அடிக்கு அன்பு உளான் என் செய்வான் - அதனைக் கேட்டு இறைவன் திருவடிக்கு அன்புள்ளவனாகிய சுந்தரசாமந்தன் என்ன செய்கின்றா னென்னில்.

தன்னது, னகரம் விரித்தல். அடங்கி நின்றமையைத் தாணிழல் நின்ற என் றார். தன், சாரியை. புதிது - புதுமை; பண்பு மாத்திரையாக நின்றது. எடுத்து - தேர்ந்து திரட்டி. எழுதுதல் - உரிமையைப் பதிவு செய்தல். கொள் கென்றான், அக ரந் தொக்கது. (ரு)

தென்னவர்கோன் பணித்தபணி பின்றள்ளச் சிந்தையிலன்
புன்னவ னருள்வந்து முன்னீர்ப்ப வொல்லைபோய்ப்
பொன்னறைதாழ் திறந்தறத்தா றீட்டியிடும் பொற்குவையுட்
டன்னதுளத் தவாவமையத் தக்கநிதி கைக்கவரா.

(இ - ள்.) தென்னவர்கோன் பணித்த பணி பின் தள்ள - பாண்டியர் தலைவ னாகிய குலபூடணன் இட்டபணி பின்னே நின்று தள்ளவும், சிந்தையில் அன்பு உன்ன அரன் அருள் வந்து முன் ஈர்ப்ப - மனத்தில் அன்புடன் நினைத்த வளவிலே சிவ பெருமான் திருவருள் வந்து முன்னே இழுக்கவும், ஒல்லைபோய்-விரைந்து சென்று, பொன் அறை தாழ் திறந்து - கருவூலத்தின் தாழைத் திறந்து, அறத்து ஆறு ஈட்டி யிடும் பொன் குவையுள் - அறநெறியால் ஈட்டிவைத்த நிதிக் குவியலுள், தன்னது உளத்து அவா அமையத்தக்க - தனது உள்ளத்து விருப்பம் அடங்கத்தக்க, நிதிகைக் கவரா - பொருளைக் கைக்கொண்டு.

பணி பின்றள்ளவும் அருள் முன்னீர்ப்பவும் ஒல்லைபோய் என்க. அவாவிற் குப் பொருந்த மிகுதியான நிதியைக் கவர்ந்து என்றுமாம். (சு)

எண்ணிறந்த களிப்பினெடுந் திருக்கோயி லிடத்தணைந்து
கண்ணிறைந்த பொன்முளரிக் கயந்தலைநீர் படிந்துதன
துண்ணிறைந்த மெய்யன்பி னொளியுருவாய் முளைத்தெழுந்த
பண்ணிறைந்த மறைப்பொருளைப் பணிந்திறைஞ்சி யிதுவேண்டும்.

(இ - ள்.) எண் இறந்த களிப்பினொடும்-அளவிறந்த மகிழ்ச்சியோடும், திருக் கோயில் இடத்து அணைந்து - திருக்கோயிலுட் சென்று, கள் நிறைந்த பொன் முளரிக் கயந்தலை நீர் படிந்து - தேன் நிறைந்த பொற்றாமரை வாவியில் நீராடி, தனது உள் நிறைந்த மெய் அன்பின் - தனது உள்ளத்தின்கண் நிறைந்த உண்மை யன்பினாலே, ஒளி உருவாய் முளைத்து எழுந்த - ஒளி வடிவாய்த் தோன்றி யருளிய, பண் நிறைந்த மறைப்பொருளைப் பணிந்து இறைஞ்சி - இசை நிறைந்த வேதப் பொருளாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைக் கும்பிட்டு வணங்கி, இது வேண்டும்-இதனை வேண்டுவானாயினன்.

கண் நிறைந்த எனப் பிரித்துக் கண்ணுக்கு நிறைந்த பொலிவினையுடைய முளரி என்றுரைத்தலுமாம். கயந்தலை, மெலிந்து நின்றது. அன்பினது ஒளியுருவாய் முளைத்தெழுந்த பொருளை என்றுரைப்பாருமுளர். பணிந்து இறைஞ்சி என்பன வணங்கி யென்னும் ஒரு பொருள் குறித்தனவுமாம். (எ)

பண்ணியனான் மறைவிரித்த பரமேட்டி யெங்கோமான்
எண்ணியகா ரியமுடிப்பா யிவையுனக்கு முன்னடிக்கீழ்
அண்ணியமெய் யடியவர்க்கு மாதக்க வெனவிரந்தப்
புண்ணியமா நிதிமுழுது மவ்வழியே புலப்படுப்பான்.

(இ - ள்.) பண் இயல் நான்மறை விரித்த பரமேட்டி - இசை அமைந்த நான்கு மறைகளையும் வெளிப்படுத்த பரமேட்டியே, எம்கோமான்-எம்பெருமானே, எண்ணிய காரியம் முடிப்பாய் - அடியார் கருதிய கருமங்களை முடித்தருளுபவனே, இவை - இப்பொருள்கள், உனக்கும் - நினக்கும், உன் அடிக்கீழ் அண்ணிய மெய் அடியவர்க்கும் ஆதக்க - நின் திருவடிக்கீழ்ப் பொருந்திய உண்மை யடியார்க்கும் ஆகக்கடவன; என இரந்து - என்று வேண்டி, அப்புண்ணியமா நிதி முழுதும் அவ்வழியே புலப்படுப்பான் - அந்த அறத்தாற்றின் வந்த பெரிய நிதி முழுதையும் அந்நெறியிலேயே செலுத்துவானாயினன்.

பரமேட்டி - மேலோன்; கடவுள். எங்கோமான் எண்ணிய காரிய முடிப்பாய் என்பதற்கு எம் அரசன் நினைத்த காரியத்தை முற்றுவிப்பாய் என்றுரைத்தலும் பொருந்தும். ஆதக்க - ஆகத் தக்கன; முதனிலை வினையெச்சப் பொருட்டாய் நின்றது; "செய் தக்க" என்புழிப்போல. செலவிடுதலைப் புலப்படுத்தல் என்றார், அதன் பயன் நின்று விளங்குதலின். (அ)

அண்டமுக டுரிஞ்சிநிமிர் கோபுரமு மாயிரக்கால்
மண்டபமுங் கண்டிகையும் வயிரமணிக் கோளகையுங்
குண்டலமுந் தண்டாளக் குடைநிரையுங் கொடிநிரையுங்
கண்டனன்முன் னவனருளாற் பிறப்பேழுங் கரைகண்டோன்.

(இ - ள்.) அண்ட முகடு உரிஞ்சி நிமிர் கோபுரமும் - வானத்தின் உச்சியைத் தடவி உயர்ந்த கோபுரமும், ஆயிரக்கால் மண்டபமும் - ஆயிரம் தூண்களையுடைய மண்டபமும், கண்டிகையும் வயிரமணிக் கோளகையும் - கண்டிகையும் வயிரமணியாற் செய்த தோளணியும், குண்டலமும் - குண்டலங்களும், தண்தரளக்குடை நிரையும் - தண்ணிய முத்துக்குடை வரிசைகளும், கொடி நிரையும் - கொடிவரிசைகளும் ஆகிய இவற்றை, முன்னவன் அருளால் எழு பிறப்பும் கரைகண்டோன் கண்டனன் - முதல்வனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவருளால் எழுவகைப் பிறப்பென்னுங் கடலின் கரையைக் கண்டவனாகிய சாமந்தன் செய் தமைத்தான்.

கோளகை - யானைக்கொம்பின் முனையிற் செறிக்கும் குமிழ்; ஈண்டுத் தோள்வலயத்தைக் குறிக்கின்றது போலும். முன்னவனருளாற் கண்டனன் என்று கூட்டி யுரைத்தலும் பொருந்தும். கண்டனன் அதனாற் கரைகண்டோனாயினன் என்னுங் கருத்துங் கொள்க. (கூ)

வானாடர்க் கவியுணவின் வகைமுந்நூன் மன்றன்முதல்
நானாவாஞ் சிறுவேள்வி நான்மறையோர்க் கறுசுவையின்
ஆனாத பேருண்டி துறவடைந்தோர்க் கருத்துபலி
தானாதி பலவேறு தருமநனி தழைவித்தான்.

(இ .- ள்) வானாடர்க்கு அவி உணவின் வகை - தேவர்களுக்கு ஊட்டும் அவியாகிய உணவின் வகைகளும், முந்நூல் மன்றல் முதல் நானாவாம் சிறு வேள்வி- பூணூல் மங்கலம் முதலிய பல வகையான சிறிய வேள்விகளும், நான்மறையோர்க்கு அறுசுவையின் ஆனாத பேர் உண்டி - நான்கு வேதங்களையு முணர்ந்த அந்தணர்க்கு அறுசுவையின் நீங்காத பேருண்டிகளும், துறவு அடைந்தோர்க்கு அருத்து பலி - துறவிகளுக்கு ஊட்டுந் திருவமுதும், ஆதி - முதலாகிய, பல வேறு தருமம் நனி தழைவித்தான் - பல வேறு வகையான தருமங்களை மிகவும் பெருகச் செய்தனன்.

நானா - பல. தான், அசை. தான ஆதி எனப் பிரித்து, பல்வகைத் தானம் முதலிய என்றுரைத்தலுமாம். (ய)

எவரேனு முருத்திரசா தனங்கண்டா லெதிர்வணங்கி
அவரேநம் பிறப்பறுக்க வடிவெடுத்த வரனென்று
கவராத வன்புள்ளங் கசிந்தொழுக வருச்சித்துச்
சுவையாறி னமுதருத்தி யெஞ்சியபின் சுவைதெரிவான்.

சிலப்பதிகாரத்து வருதல் காண்க. அன்றைக்கு அன்று - அற்றையினும் மற்றை நாள். ஆக வென்பது ஈறு தொக்கது. கொடுப்பது, தொழிற்பெயர். தென்றல் அதற்கிடமாகிய வெற்பினை யுணர்த்திற்று. (கஉ)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

காவல னவையத் தெய்திக் காரியஞ் செய்வா ரோடு
மேவினன் பிறநாட் டுள்ள வீரர்க்கு வெறுக்கை போக்கிச்
சேவகம் பதிய வோலை செலவிடுத் தழைப்பான் போலப்
பாவகஞ் செய்து தீட்டிப் பட்டிமை யோலை யுய்ப்பான்.

(இ - ள்.) காவலன் அவையத்து எய்திக் காரியம் செய்வாரோடு மேவினன் - அரசன் அவைக்குச் சென்று வினையாளரோடு கலந்து, பிறநாட்டு உள்ள வீரர்க்கு வெறுக்கை போக்கி - வேறு நாட்டிலுள்ள வீரர்களுக்குப் பொருளை அனுப்பி, சேவகம் பதிய - போர்ச்சேவகத்திற் பதிவு செய்ய, ஓலை செல விடுத்து அழைப்பான் போல - திருமுகம் போக்கி அழைப்பவன்போல, பாவகம் செய்து - பாவனை காட்டி, பட்டிமை ஓலை தீட்டி உய்ப்பான் - பொய்யோலை எழுதி விடுப்பவனாய்.

காரியஞ் செய்வார் - வினை செய்வார். போக்கி விடுத்து அழைப்பான் போல வென்க. சேவகம், பதிதல் என்பன பொதுச் சொற்களாயினும் படையின் ஊழியத்தையும் அதிற் பதிவு செய்தலையும் சிறப்பாகக் குறிப்பனவாகும். பட்டிமை - படிறு. மேவினன், உய்ப்பான் என்பன முற்றெச்சம். (கங)

எழுதுக தெலுங்கர்க் கோலை யெழுதுக கலிங்கர்க் கோலை
எழுதுக விராடர்க் கோலை யெழுதுக மராடர்க் கோலை
எழுதுக கொங்கர்க் கோலை யெழுதுக வங்கர்க் கோலை
எழுதுக துருக்கர்க் கோலை யென்றுபொய் யோலை விட்டான்.

(இ - ள்.) தெலுங்கர்க்கு ஓலை எழுதுக - தெலுங்கநாட்டினர்க்கு ஓலை யெழுதுக; கலிங்கர்க்கு ஓலை எழுதுக - கலிங்கநாட்டினர்க்கு ஓலை யெழுதுக; விராடர்க்கு ஓலை எழுதுக - விராட நாட்டினர்க்கு ஓலை யெழுதுக; மராடர்க்கு ஓலை எழுதுக - மராட நாட்டினர்க்கு ஓலை யெழுதுக; கொங்கர்க்கு ஓலை எழுதுக - கொங்க நாட்டினர்க்கு ஓலை யெழுதுக; வங்கர்க்கு ஓலை எழுதுக - வங்க நாட்டினர்க்கு ஓலை யெழுதுக; துருக்கர்க்கு ஓலை எழுதுக - துருக்க நாட்டினர்க்கு ஓலை யெழுதுக; என்று பொய் ஓலை விட்டான் - என்று கூறிப் பொய்யோலை போக்கினன்.

என்று - எனத் திருமுகம் வரைவானுக்குக் கூறி. அரசன் அறியும்படி இங்ஙனம் கூறியதன்றி, ஓலை யெழுதுவித்ததுமிலன், அவ்வந் நாடுகட்கு அனுப்பியதுமிலன் என்பார் 'என்று பொய்யோலை விட்டான்' என்றார். (கச)

கொடி அணி மாடக் கூடல் கோமகன் - கொடிகள் கட்டிய மாடங்களையுடைய கூடலம்பதிக்கு நாயகனும், காமன் காய்ந்த பொடி அணி புராணப் புத்தேள் புண்ணியன் - மன்மதனை எரித்த திருநீறு தரித்த முது தெய்வமாகிய அறவுருவனும் ஆகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின், அருளினால் - திருவருளாலே, இடி அதிர் விசும்பு கீறி ஓர் தெய்வ வாக்கு எழுந்தது - இடி முழங்கும் வானைக் கிழித்து ஒரு தெய்வ வாக்கு எழுந்தது.

விரதமாகப் பூண்ட என விரிக்க. அடியார்களின் அல்லல் தீர்த்து ஆளுவதையன்றி இறைவனுக்கு வேறு கடப்பாடில்லை என்றவாறாயிற்று. காய்ந்த புண்ணியன், பொடியணிந்த புண்ணியன் எனத் தனித்தனி சென்றியையும். (கஎ)

சூழ்ந்தெழு சேனை யோடுந் தோற்றுதி நாளை நீயும்
வீழ்ந்தர சவையத் தெய்தி மேவுதி யென்ன விண்ணம்
போழ்ந்தெழு மாற்றங் கேட்டிப் பொருநரே றுவகை வெள்ளத்
தாழ்ந்தனன் முந்நீர் வெள்ளத் தலர்கதி ரவனு மாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) சூழ்ந்து எழு சேனையோடும் தோற்றுதும் நாளை - சூழ்ந்து எழுகின்ற தானை வீரர்களோடு நாமும் நாளை வருவோம்; நீயும் வீழ்ந்த அரசு அவையத்து எய்தி மேவுதி என்ன - நீயும் (வீரர் வரவை) விரும்பிய அரசனது அவையின்கட் சென்று இருப்பாயாக என்று, விண்ணம் போழ்ந்து எழு மாற்றம் கேட்டு - வானைப் பிளந்தெழுந்த வார்த்தையைக் கேட்டு, பொருநர் ஏறு உவகை வெள்ளத்து ஆழ்ந்தனன் - வீரருள் ஆண்சிங்கம்போன்ற சுந்தரசாமந்தன் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் மூழ்கினன்; அலர் கதிரவனும் முந்நீர் வெள்ளத்து ஆழ்ந்தான் - விரிந்த கிரணத்தையுடைய சூரியனும் கடல் வெள்ளத்தில் மூழ்கினன்.

வீழ்ந்த என்னும் பெயரெச்சத்து அகரந் தொக்கது; விரும்பி யெய்தி என்றுமாம். விண்ணம், அம் சாரியை. பொருநர் - வீரர். முந்நீராகிய வெள்ளம் என்க. ()

மீனவன் காண மேரு வில்லிதன் றமரை வன்கண்
மானவேன் மறவ ராக்கி வாம்பரி வீர னாகத்
தானுமோர் கூத்துக் கோலஞ் சமைந்துவந் தாட விட்ட
நீனிற வெழினி போலக் காரிரு ணிவந்த தெங்கும்.

(இ - ள்.) மீனவன் காண - பாண்டியன் காணுமாறு, மேருவில்லி - மேருவை வில்லாகக் கொண்ட சோமசுந்தரக்கடவுள், தன் தமரை - தன்னுடைய கணங்களை, வன்கண் மான வேல் மறவர் ஆக்கி - அஞ்சாமையையுடைய மான மிக்க வேலையேந்திய வீரர்களாகச் செய்து, தானும் ஓர் வாம் பரி வீரன் ஆகக் கோலம் சமைந்து வந்து - தானும் ஒரு தாவுகின்ற குதிரைவீரனாகக் கோலம் பூண்டுவந்து, கூத்து ஆட இட்ட - திருக்கூத்து ஆடுதற்கு இடப்பட்ட, நீல் நிற எழினிபோலக் கார் இருள் எங்கும் நிவந்தது - நீலநிறத்தையுடைய திரைபோலக் கரிய இருளானது எங்கும் மிக்கது.

தூயவுடம்புடன் வருவராகலின் இரவியும் அங்ஙனம் வந்தான் என்றார். இதுவும் தற்குறிப்பேற்றவணி. (உக)

பொருநரே றனையா னேர்ந்து போந்துநான் மாடக் கூடற்
கருணைநா யகனைத் தாழ்ந்து கைதொழு திறந்து வேண்டிப்
பரவிமீண் டொளிவெண் டிங்கட் பன்மணிக் குடைக்கீ ழேகிக்
குருமதி மருமான் கோயிற் குறுகினன் குறுகு மெல்லை.

(இ - ள்) பொருநர் ஏறு அனையான் ஏர்ந்து போந்து - வீரருள் ஆண் சிங்கம்போன்ற சுந்தர சாமந்தன் எழுந்து சென்று, நான்மாடக் கூடல் கருணை நாயகனைத் தாழ்ந்து கைதொழுது - நான்மாடக் கூடலில் வீற்றிருக்கும் அருட் கோமானாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைப் பணிந்து கைகூப்பி, இரந்து வேண்டிப் பரவி மீண்டு - குறையிரந்து வேண்டித் துதித்து மீண்டு, ஒளிவெண் திங்கள் பன்மணிக் குடைக் கீழ் ஏகி - ஒளி பொருந்திய வெள்ளிய சந்திரனை ஒத்த முத்துக் குடையின் கீழ்ச் சென்று, குருமதி மருமான் கோயில் குறுகினன் - நிறம் பொருந்திய சந்திரன் மரபினனாகிய பாண்டியன் மாளிகையை அடைந்தான்; குறுகும் எல்லை - அங்ஙனம் அடையும்போது.

நேர்ந்து எனப் பிரித்து, ஞாயிற்றின் உதயத்தை எதிர்ந்து என்றும், செய்கடன் முற்றி என்றும், திருக்கோயிலை நோக்கி என்றும் உரைத்தலுமாம். பன்மணி-பலவாகிய முத்து; விலையேறிய முத்துமாம். திங்கட்குடை எனவியையும். குரு - நிறம். மருமான் - வழித்தோன்றல். (உஉ)

கரைமதி யெயிற்றுச் சங்கு கன்னன்முன் னான வென்றிப்
பிரமத கணமுங் குண்டப் பெருவயிற் றொருவ னாதி
வரைபுரை குறுத்தாட்* பூத மறவருங் குழுமி வீக்கு
குரைகழல் வலிப நோன்றாட் கோளுடை வயவ ராகி.

(இ - ள்.) கரைமதி எயிற்றுச் சங்கு கன்னன் முன்னான வென்றிப் பிரமத கணமும் - தேய்ந்தமதி போன்ற பற்களையுடைய சங்கு கன்னன் முதலிய வெற்றியையுடைய சிவகணங்களும், குண்டப்பெரு வயிற்று ஒருவன் ஆதி - ஆழ்ந்த பெரு வயிற்றினையுடைய குண்டோதரன் முதலிய, வரை புரை குறுதாள் பூதமறவரும் குழுமி - மலையை ஒத்த குறியதாளையுடைய பூதவீரருங்கூடி, வீக்கு குரை கழல் வலிய நோன் தாள் - கட்டப்பட்ட ஒலிக்கும் வீரக்கழலை யுடைய வலிய பெரிய தாள்களையும், கோள் உடைவயவர் ஆகி - வலியினையுமுடைய வீரர்களாகி.

கரைதல் - தேய்தல்; குறைதல். குண்ட வயிற்றோன் - குண்டோதரன். குறுத்தாள், வலித்தல் விகாரம். வலிய குரைகழல் வீக்கு நோன்றாள் என இயைத்தலுமாம். (உங)

(பா - ம்.) *குறுந்தாள்.

நெட்டிலை வடிவாள் குந்தந் தோமர நேமி நெய்த்தோர்
ஒட்டிய கணிச்சி சாப முடம்பிடி முதலா வெண்ணப்
பட்டவெம் படைமூ வாறும் பரித்தசெங் கையர் காலிற்
கட்டிய கழலர் காலிற் கடியராய்ப் புறம்பு காப்ப.

(இ - ள்.) நெடு இலை வடி வாள் - நெடிய தகட்டு வடிவமமைந்த வடித்த வாளும், குந்தம் - பெருஞ்சவளமும், தோமரம் - இருப்புலக்கையும், நேமி-திகிரியும், நெய்த்தோர் ஒட்டிய கணிச்சி - குருதி பொருந்திய மழுவும், சாபம்-வில்லும், உடம்பிடி - வேலும், முதலா எண்ணப்பட்ட-முதலாக எண்ணப்பட்ட, வெம்படை மூவாறும் பரித்த செங்கையர் - வெவ்விய பதினெட்டுப் படைக்கலங்களையும் ஏந்திய சிவந்த கையையுடையவரும், காலில் கட்டிய கழலர் - காலிற்கட்டிய வீரக்கழலையுடையவரும், காலில் கடியராய்ப் புறம்பு காப்ப - காற்றினும் விரைந்த செலவினையுடையவருமாய்ப் புறத்திற் சூழ்ந்து காக்கவும்.

நெய்த்தோர்-குருதி. படைக்கலங்களிற் சிறந்தனவாகக் கொள்ளப்பட்டன பதினெட்டுப் போலும். பிரமத கணமும் பூதமறவரும் இங்ஙனம் புறம்பு காப்ப வென்க. (உச)

வார்கெழு கழற்கா னந்தி மாகாளன் பிருங்கி வென்றித்
தார்கெழு நிகும்பன் கும்போ தரன்முதற் றலைவர் யாரும்
போர்கெழு கவசந் தொட்டுப் புண்டர நுதலிற் றீட்டிக்
கூர்கெழு வடிவா ளேந்திக் குதிரைச்சே வகராய்ச் சூழ.

(இ-ள்.) வார் கெழு கழல்கால் நந்தி-நீட்சி பொருந்திய வீரக்கழல் அணிந்த காலையுடைய நந்தியும், மாகாளன் - மாகாளனும், பிருங்கி-பிருங்கியும், வென்றித்தார் கெழு நிகும்பன் - வெற்றிமாலை பொருந்திய நிகும்பனும், கும்போதரன் - கும்போதரனும், முதல் தலைவர் யாரும்-முதலிய சிவகணத் தலைவர் அனைவரும். போர் கெழுகவசம் தொட்டு-போரிற்குரிய கவசம் பூண்டு, நுதலில் புண்டரம் தீட்டி - நெற்றியிலே திருநீறு தரித்து, கூர்கெழு வடிவாள் ஏந்தி-கூர்மை பொருந்திய வடித்தவாளை ஏந்தி, குதிரைச் சேவகராய்ச் சூழ - குதிரை வீரராய்ச் சூழ்ந்து வரவும்.

தொட்டு-பூண்டு. (உரு)

கற்றைச்சா மரைகள் பிச்சங் கவிகைபூங் கொடிக்கா டெங்கும்
துற்றக்*கா ரொலியு நாணத் தூரிய முழுது மேங்கக்
கொற்றப்போர் விடையைத் தானே குரங்குளைப் பரியா மேற்கொண்
டொற்றைச்சே வகராய் மாறியாடிய வொருவர் வந்தார்.

(இ-ள்.) கற்றைச் சாமரைகள் பிச்சம் கவிகை பூக்கொடிக் காடு எங்கும் துற்ற-திரளாகிய சாமரைகளும் பீலிகளும் குடைகளும் பொலிவினையுடைய துவசக்காடும் எங்கும் நெருங்கவும், கார் ஒலியும் நாணத் தூரியம் முழுதும் எங்க - முகிலின் இடி

(பா - ம்.) *எங்கு முற்ற.

யொலியும் நாணுமாறு இயங்களனைத்தும் முழங்கவும், கொற்றப் போர்விடையைத் தானே - வெற்றியையுடைய போருக்குரிய இடப வூர்தியையே, குரங்கு உளைபரியா மேற்கொண்டு - வளைந்த பிடர் மயிரையுடைய குதிரையாக (ஆக்கி) அதில் எறியருளி, ஒற்றைச் சேவகராய் - ஒப்பற்ற வீரராய், மாறியாடிய ஒருவர் வந்தார் - கான் மாறியாடிய பெருமானார் வந்தருளினார்.

சாமரை, பிச்சம், கவிகை, கொடி ஆகிய காடு என்னலுமாம். முற்ற என்னும் பாடத்திற்குச் சூழ என்பது பொருள். தான், அசை. குரங்கல் - வளைதல்;

"குரங்கமை யுடுத்த மாம்பயி லடுக்கத்து"

என்பது சிலப்பதிகாரம். (உசு)

பல்லிய மொலிக்கு மார்ப்பும் பாய்பரி கலிக்கு மார்ப்புஞ்
செல்லொலி மழுங்க மள்ளர் தெழித்திடு மார்ப்பு மொன்றிக்
கல்லெனுஞ் சும்மைத் தாகிக் கலந்தெழு சேனை மேனாள்
மல்லன்மா நகர்மேற் சீறி வருகடல் போன்ற தன்றே.

(இ - ள்.) பல் இயம் ஒலிக்கும் ஆர்ப்பும் - பல இயங்களும் ஒலிக்கின்ற ஒலியும், பாய் பரி கலிக்கும் ஆர்ப்பும் - பாய்கின்ற குதிரைகள் கனைக்கும் ஒலியும், செல் ஒலி மழுங்க மள்ளர் தெழித்திடும் ஆர்ப்பும்-முகிலின் இடி யொலியும் மழுங்கும்படி வீரர்கள் உரப்பும் ஒலியும், ஒன்றி - கலந்து, கல்லெனும் சும்மைத்து ஆகி கலந்து எழுசேனை - கல்லென்னும் ஓசையையுடையதாகிக் கலந்தெழுந்த சேனையானது, மேல் நாள் - முன்னாளில், மல்லல் மாநகர்மேல் சீறி வருகடல் போன்றது - வளப்பமிக்க பெரிய மதுரையின்மேற் சீறிவந்த கடலை ஒத்தது.

தெழித்தல் - உரப்புதல்; அதட்டுதல். ஓசையாலும் பரப்பாலும் கடல் போன்றது. மதுரையை நோக்கி வந்தமையின் முன்பு அங்ஙனம் வந்த கடலைக் கூறினார். அன்று, ஏ அசைகள். (உஎ)

சேனையின் வரவு நோக்கித் திருமகன் திருமுன் னேகுந்
தானையந் தலைவன்* றென்னன் றாணிழல் குறுகிக் கூற
மீனவ னுவகை பூத்து வெயின்மணிக் கடையிற் போந்தங்
கானமண் டபத்திற் செம்பொ னரியணை மீது வைகி.

(இ - ள்.) சேனையின் வரவு நோக்கி - தானையின் வருகையைப் பார்த்து, திருமகன் திருமுன் எகும் - அரச சமுகத்திற்குச் செல்லும், தானை அம் தலைவன் - படைத்தலைவனாகிய சுந்தரசாமந்தன், தென்னன் தாள் நிழல் குறுகிக் கூற - குலபூடண பாண்டியனது அடி நிழலை அடைந்து கூற, மீனவன் உவகை பூத்து - அவ்வழுதியானவன் மகிழ்ந்து, வெயில்மணிக் கடையில் போந்து - ஒளிபொருந்திய மணிகள் பதித்த கடைவாயிலில் வந்து, அங்கு ஆன மண்டபத்தில் - அங்கு இருத்

(பா - ம்.) தானையர் தலைவன்.

தற்கு அமைந்த மண்டபத்தின்கண், செம்பொன் அரி அணை மீது வைகி - செம் பொன்னாலாகிய சிங்காதனத்தின்மீது அமர்ந்து.

திருமகன் - சிறந்தோன், அரசன். அம், சாரியை. தென்னன், மீனவன் என்பவற்றைச் சுட்டாகக் கொள்க. (௨௮)

தெவ்வடு மகிழ்ச்சி பொங்கச் சேனையின் செல்வ* நோக்கி
எவ்வெவ தேயத்† துள்ளா ரிவரென வெதிரே நின்று
கௌவையின் மனச்சா மந்தன் கையிற்பொற் பிரம்பு நீட்டி
அவ்வவர் தொகுதி யெல்லா மணியணி நிறுவிக் கூறும்.

(இ - ள்.) தெவ் அடு மகிழ்ச்சி பொங்க - பகைவனாகிய சேதிராயனைக் கொல்லும் மகிழ்ச்சி மிக, சேனையின் செல்வம் நோக்கி-சேனையின் பெருக்கத்தைப் பார்த்து, இவர் எவ்வெவதேயத்து உள்ளார் என - இவர்கள் எந்தெந்தத் தேயத்தி லுள்ளவர்கள் என்று பாண்டியன் வினவ, கௌவை இல் மனச்சாமந்தன் - துன்ப மில்லாத மனத்தினையுடைய சாமந்தன், எதிரே நின்று கையில் பொன் பிரம்பு நீட்டி- எதிரில் நின்று கையிலுள்ள பொற் பிரம்பினை நீட்டி, அவ்வவர் தொகுதி எல்லாம் அணி அணி நிறுவிக்கூறும் - அவரவர் கூட்டங்களை யெல்லாம் அணியணியாக நிறுத்திக் கூறுவான்.

நோக்கி மகிழ்ச்சிபொங்க வினவ என்க; பொங்கு அச்சேனை எனப் பிரித் துரைத்தலுமாம். எவ்வெவ, அ அசை. அவரவர் என்பது அவ்வவர் என்றாயது. ()

[கலிவிருத்தம்]

கொங்கரிவ ரையகுரு நாடரிவ ரைய
கங்கரிவ ரையகரு நாடரிவ ரைய
அங்கரிவ ரையவிவ ராரியர்க ளைய
வங்கரிவ ரையவிவர் மாளவர்க ளைய.

(இ - ள்.) ஐய இவர் கொங்கர் - ஐயனே இவர் கொங்கநாட்டினர்; ஐய இவர் குருநாடர் - ஐயனே இவர் குருநாட்டினர்; ஐய இவர் கங்கர் - ஐயனே இவர் கங்க நாட்டினர்; ஐய இவர் கருநாடர் - ஐயனே இவர் கருநாடநாட்டினர்; ஐயஇவர் அங் கர் - ஐயனே இவர் அங்கநாட்டினர்; ஐய இவர் ஆரியர்கள் - ஐயனே இவர்கள் ஆரிய நாட்டினர்கள்; ஐய இவர் வங்கர் - ஐயனே இவர் வங்கநாட்டினர்; ஐய இவர் மாளவர்கள் - ஐயனே இவர்கள் மாளவநாட்டினர்கள். (௩௰)

குலிங்கரிவ ரையவிவர் கொங்கணர்க ளைய
தெலுங்கரிவ ரையவிவர் சிங்களர்க ளைய
கலிங்கரிவ ரையகவு டத்தரிவ ரைய
உலங்கெழு புயத்திவர்க ளொட்டியர்க ளைய.

(பா - ம்.) *சேனையின் செல்வி. †எவ்வெத்தே யத்திலுள்ளார

(இ - ள்.) ஐய இவர் குலிங்கர் - ஐயனே இவர் குலிங்கநாட்டினர்; ஐய இவர் கொங்கணர்கள் - ஐயனே இவர்கள் கொங்கண நாட்டினர்கள்; ஐய இவர் தெலுங் கர் - ஐயனே இவர் தெலுங்கநாட்டினர்; ஐய இவர் சிங்களர்கள் - ஐயனே இவர்கள் சிங்களநாட்டினர்கள்; ஐய இவர் கலிங்கர் - ஐயனே இவர் கலிங்கநாட்டினர்; ஐய இவர் கவுடத்தர் - ஐயனே இவர் கவுடநாட்டினர்; ஐய உலம் கெழு புயத்து இவர் கள் ஒட்டியர்கள் - ஐயனே திரண்ட கற்போலும் புயத்தினையுடைய இவர்கள் ஒட் டிய நாட்டினர்கள். (௩௧)

கொல்லரிவ ரையவிவர் கூர்ச்சரர்க ளைய
பல்லரிவ ரையவிவர் பப்பரர்க ளைய
வில்லரிவ ரையவிவர் விதேகரிவ ரைய
கல்லொலி கழற்புனை கடாரரிவ ரைய.

(இ - ள்.) ஐய இவர் கொல்லர் - ஐயனே இவர் கொல்லநாட்டினர்; ஐய இவர் கூர்ச்சரர்கள் - ஐயனே இவர்கள் கூர்ச்சரநாட்டினர்கள்; ஐய இவர் பல்லர் - ஐயனே இவர் பல்லவநாட்டினர்; ஐய இவர் பப்பரர்கள் - ஐயனே இவர்கள் பப்பர நாட்டினர்கள்; ஐய இவர் வில்லர் - ஐயனே இவர்கள் வில்லர்கள்; ஐய இவர் விதேகர் - ஐயனே இவர் விதேகநாட்டினர்; ஐய இவர் கல் ஒலி கழல்புனை கடாரர் - ஐயனே இவர் கல்லென்னும் ஒலியையுடைய வீரக்கழலையணிந்த கடாரநாட்டினர்.

பல்லவர் என்பது பல்லர் என நின்றது. வில்லர் - விற்கொடியையுடைய சேர சின் நாட்டினர். கல்லென்னு மொலி என்பது கல்லொலி என நின்றது. (௩௨)

கேகயர்க ளாலிவர்கள் கேழ்கிளர் மணிப்பூண்
மாகதர்க ளாலிவர் மராடரிவர் காஞ்சி
நாகரிக ராலிவர்க ணம்முடைய நாட்டோர்
ஆகுமிவர் தாமெனமெய்க்* காட்டியறி வித்தான்.

(இ - ள்.) இவர்கள் கேகயர்கள் - இவர்கள் கேகயநாட்டினர்கள்; கேழ் கிளர் மணிப்பூண் இவர் மாகதர்கள் - ஒளி விளங்கும் மணிகள் பதித்த அணிகளை யணிந்த இவர்கள் மகதநாட்டினர்கள்; இவர் மராடர் - இவர் மராடநாட்டினர்; இவர்கள் காஞ்சிநாகரிகர் - இவர்கள் காஞ்சிநாட்டிலுள்ள நாகரிகமுடையவர் கள்; இவர் நம்முடைய நாட்டோர் ஆகும்-இவர் நமது நாட்டினராவர்; என-என்று, மெய்க்காட்டி அறிவித்தான் - அவரவர் உருவினைக் காட்டித் தெரிவித்தான்.

ஆல் மூன்றும், தாம் என்பதும் அசைகள். காஞ்சி நாகரிகர் என்றது சோழரை யாதல்வேண்டும். (௩௩)

இத்தகைய சேட்புல னுளாரையிவ னுய்த்த
வித்தகமை யென்னென வினவியருள் செய்யேல்
அத்தநின் னரும்பொரு ளனைத்தும்வரை யாதே
உய்த்தலி னடைந்தனர்க ளாலென வுரைத்தான்.

(பா - ம்.) *மெய்காட்டி.

(இ - ள்.) இத்தகைய சேண் புலன் உளாரை - இத்தன்மையுடைய சேய்மை நாடுகளில் உள்ளாரை, இவண் உய்த்த வித்தகைமை என் என - இங்கு வருவித்த சாமர்த்தியம் யாது என்று, வினவி யருள் செய்யேல் - வினவியருளாதே, அத்த - பெருமானே, நின் அரும் பொருள் அனைத்தும் - நினது அரிய பொருள் முற்றும், வரையாது உய்த்தலின் - வரையறையின்றிச் செலவு செய்தமையால், அடைந்தனர்கள் என உரைத்தான் - இவர்கள் யாவரும் வந்தார்கள் என்று கூறினான்.

வித்தகம் - சதுரப்பாடு; இது மை என்னும் பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்று வித்தகைமை எனத் திரிந்தது. இவர்கள் வந்தமைக்கு நின் பொருள் காரணமா மன்றி என் வித்தகம் காரணமன்று என அடங்கிக் கூறினான். அரும் பொருள் - பெறுதற்கரிய பொருள், அறநெறியால் வந்த பொருள். ஆல், அசை. அறிவித்தவன் வினவற்க உய்த்தலின் அடைந்தனர் என உரைத்தான் என்க. இவ்வைந்து செய்யுட்களிலும் பலர்பாலில் இரு விகுதிபெற்றுவந்த சொற்களுள்ளமை காண்க. ()

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அந்நெடுஞ் சேனை தன்னுட் சேணிடை யடன்மா வூர்ந்து
பின்னுற நிற்கு மொற்றைச் சேவகப் பிரானை நோக்கி
மன்னவ னவன்யா ரென்னச் சாமந்தன் வணங்கி யைய
இன்னவர் சேனை வெள்ளத் தியாரையென் றறிவ தென்றான்.

(இ - ள்.) அந் நெடுஞ்சேனை தன்னுள் - அப் பெரிய சேனையின்கண், சேண் இடை அடல்மா ஊர்ந்து பின்உற நிற்கும் - சேய்மையில் வலிய குதிரையைச் செலுத்திப் பின்னாக நிற்கின்ற, ஒற்றைச் சேவகப்பிரானை - ஒப்பில்லாத வீரனாகிய இறைவனை, மன்னவன் நோக்கி - பாண்டிவேந்தன் பார்த்து, அவன் யார் என்ன - அவன் யார் என்று வினவ, சாமந்தன் வணங்கி - சாமந்தன் தொழுது, ஐய-ஐயனே, இன்னவர் சேனை வெள்ளத்து - இவர்களின் சேனைப் பெருக்கத்துள், யார் என்று அறிவது என்றான் - யார் என்று அறிந்து சொல்லக்கூடும் என்று கூறினான்.

இச் சேனைவெள்ளத்திலே தனித்தனியாக அறியலுறின் யாரை அறியக் கூடும் என்றானென்க. இன்னவர் யாரென்று அறிவது என இயைத்தலுமாம். (௩௫)

அவரையிங் கழைத்தி யென்றா னரசன்றன் வழிச்செல் வார்போற்
கவயமிட் டவரும் போந்தார் காவலன் களிகூர்ந் தம்பொன்
நவமணிக் கலன்பொன் னாடை நல்கினா னுள்ளத் தன்பு
தவறிலான் பொருட்டு வாங்கித் தரித்துத்தன் றமர்க்கு மீந்தார்.

(இ - ள்.) அவரை இங்கு அழைத்தி என்றான் - அவரை இங்கு அழைப்பாயாக என்றான் வேந்தன்; அரசன் தன்வழிச் செல்வார்போல் - அவனது வழிப்பட்டுச் செல்பவரைப்போல, கவயம் இட்டவரும் போந்தார் - கவசமணிந்த அவ் வீரரும் போந்தார்; காவலன் களிகூர்ந்து - மன்னன் மகிழ்ச்சிமிக்கு, அம்பொன் நவமணிக்கலன் பொன்ஆடை நல்கினான் - அழகிய பொன்னாலாகிய நவமணியிழைத்த

அணிகளையும் பொன்னாடைகளையும் கொடுத்தான்; உள்ளத்து அன்பு தவறிலான் பொருட்டு வாங்கித் தரித்து - அவர் மனத்தின்கண் அன்பு நீங்காத சாமந்தன் பொருட்டு அவற்றை வாங்கி அணிந்துகொண்டு, தன் தமர்க்கும் ஈந்தார் - தம் பரிசனங்கட்குங் கொடுத்தருளினார்.

அழைத்தியென்றான் அழைக்கவே அவரும் போந்தார் என விரித்துரைக்க. அவரது தோற்றத்தால் அரசன் களிகூர்ந்தானாயிற்று. தன்றமர்க்கும் ஈந்தார் என ஒருமைச் சொல்லும் பன்மைச் சொல்லும் விரவி வந்தன. (௩௬)

ஆய்ந்தவெம் பரிமாத் தூண்டி யைங்கதி நடத்திக் காட்டி
ஏய்ந்ததஞ் சேனை வெள்ளத் தெய்தினா ரெய்து மெல்லை
வேய்ந்ததார்ச் சேதி ராயன் வேட்டைபோய்ப் புலிகோட் பட்டு
மாய்ந்தன னென்றோ ரொற்றன் வேந்தன்முன் வந்து சொன்னான்.

(இ - ள்.) ஆய்ந்த வெம் பரிமாத்தூண்டி - ஆராய்ந்துகொண்ட கடிய செலவினையுடைய குதிரையைச் செலுத்தி, ஐங்கதி நடத்திக்காட்டி - ஐவகைக் கதிகளிலும் நடத்திக் காண்பித்து, ஏய்ந்த தம் சேனைவெள்ளத்து எய்தினார் - பொருந்திய தமது தானைவெள்ளத்தை அடைந்தார்; எய்தும் எல்லை - அங்ஙனம் அடையும் பொழுது, தார் வேய்ந்த சேதிராயன் வேட்டைபோய் - மாலையணிந்த சேதிராயன் என்பான் வேட்டைக்குச் சென்று, புலிகோட்பட்டு மாய்ந்தனன் என்று - புலியினாற் கொள்ளப்பட்டு இறந்துபட்டனன் என்று, வேந்தன்முன் ஓர் ஒற்றன் வந்து சொன்னான் - மன்னன் முன்னே ஒரு ஒற்றன்வந்து கூறினான்.

ஐங்கதி இவை யென்பதனை,

"விக்கிதம் வற்கிதம் வெல்லு முபகண்டம்
மத்திமம் சாரியோ டைந்து"

என்பதனா லறிக. கோட்பட்டு, தம்மினைய தொழிற்சொல். (௩௭)

முரசதி ரனிக நோக்கி முகமலர்ந் துவகை பூத்த
அரசனு மனிக வேந்தற் களவில்சீர்த் தலைமை யோடும்
வரிசைகண் மிதப்ப நல்கி வந்துமெய்க் காட்டுத் தந்து
பரசிய பதாதி தத்தம் பதிபுகச் செலுத்து கென்றான்.

(இ - ள்.) முரசு அதிர் அனிகம் நோக்கி - முரசுமுழங்குஞ் சேனையைப் பார்த்து, முகம் மலர்ந்து உவகை பூத்த அரசனும் - முகமலர்ந்து மகிழ்ச்சியுற்ற வேந்தனும், அனிக வேந்தற்கு - சேனைத்தலைவனாகிய சுந்தரசாமந்தனுக்கு, அளவு இல் சீர்த்தலைமையோடும் வரிசைகள் மிதப்ப நல்கி - அளவில்லாத சிறப்பினையுடைய தலைமையோடு வரிசைகளையும் நிரம்பக் கொடுத்து, வந்து மெய்க்காட்டுத் தந்து பரசியபதாதி தத்தம் பதிபுகச் செலுத்துக என்றான் - வந்து மெய்க்காட்டுக் கொடுத்துத் துதிக்கப்பெற்ற சேனைகள் தத்தம் நகரிற் செல்லுமாறு விடுக்க என்று கூறினன்.

தலைமை - முதன்மைக்குரிய பட்டம்; வேறு சிறந்த வினைத்தலைமையுமாம். மெய்யைக் காட்டிய அளவானே புகழ்ப்பெற்ற. பதாதி - காலாள். செலுத்து கென்றான், அகரந் தொக்கது. (ரு அ)

அறைந்தவார் கழற்காற் சேனை காவல னனிகந் தத்தஞ்
சிறந்தசே ணாட்டிற் செல்லச் செலுத்துவான் போன்று நிற்ப
நிறைந்தநான் மாடக் கூட னிருத்தனந் நிலைநின் றாங்கே
மறைந்தனன் மனித்த வேடங்* காட்டிய மறவ ரோடும்.

(இ - ள்.) அறைந்த வார்கழல் கால் சேனை காவலன் - ஒலிக்கின்ற நீண்ட வீரக்கழலையணிந்த காலையுடைய படைத்தலைவனாகிய சுந்தரசாமந்தன், அனிகம் - சேனைகள், தத்தம் சிறந்த சேண் நாட்டில் செல்ல - தத்தமக்குரிய சிறந்த சேய்மையிலுள்ள நாடுகளிற் செல்லுமாறு, செலுத்துவான்போன்று நிற்ப - செலுத்துகின்றவனைப்போலப் பாவனைசெய்து நிற்க, நிறைந்த நான்மாடக்கூடல் நிருத்தன்-பெருமை நிறைந்த மதுரையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சோமசுந்தரக்கடவுள், அந்நிலை நின்றாங்கே - அங்கு நின்றபடியே, மனித்தவேடம் காட்டிய மறவரோடும் மறைந்தனன்- மனிதவேடம் காட்டிய வீரராகிய சிவகணங்களோடும் மறைந்தருளினான்.

நிறைந்த என்பதனை நிருத்தனுக் கேற்றி யுரைத்தலுமாம். அங்கே தோன்றி நின்றாற்போன்றே மறைந்தனன் என்க. நின்று ஆங்கே எனப் பிரித்து, அந்நிலை நின்றும் அப்பொழுதே மறைந்தனன் என்னலுமாம். (ரு கூ)

கண்டனன் பொருநை நாடன் வியந்தனன் கருத்தா சங்கை
கொண்டனன் குறித்து நோக்கி யீதுநங் கூடன் மேய
அண்டர்தம் பெருமான் செய்த வாடலென் றெண்ணிக் கண்ணீர்
விண்டனன் புளகம் போர்ப்ப மெய்யன்பு வடிவ மானான்.

(இ - ள்.) பொருநைநாடன் கண்டனன் வியந்தனன் - பொருநையாறு சூழ்ந்த நாட்டினையுடைய குலபூடணபாண்டியன் இதனைக் கண்டு வியந்து, கருத்து ஆசங்கை கொண்டனன் - கருத்தில் ஐயுறவு கொண்டு, குறித்து நோக்கி - உய்த்துணர்ந்து, ஈது நம் கூடல் மேய அண்டர்தம் பெருமான் செய்த ஆடல் என்று எண்ணி - இது நமது கூடலில் வீற்றிருக்குந் தேவதேவனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் செய்தருளிய திருவிளையாடலென்று துணிந்து, கண்ணீர் விண்டனன் - கண்களில் ஆனந்த அருவி பொழியப் பெற்று, மெய் புளகம் போர்ப்ப அன்பு வடிவம் ஆனான் - உடல்முழுதும் புளகம் மூட அன்பே வடிவமாயினன்.

முதற்கண் வியப்பும் ஐயமும் எய்தியவன் பின்பு குறித்து நோக்கி ஆடல் என்று துணிந்து அன்பு வடிவமானான் என்க. எண்ணி - துணிந்து என்னும் பொருட்டு. கண்டனன் முதலிய முற்றுக்கள் நான்கும் எச்சமாயின. தம், சாரியை; மெய் என்பதனை அன்புடன் கூட்டி, உண்மையன்பு என்னலுமாம். (சுய)

(பா - ம்.) *மனித வேடம்.

தனக்குயிர்த் துணையா நின்ற சாமந்தன் றன்னை நோக்கி
உனக்கெளி வந்தார் கூட லுடையநா யகரே யென்றால்
எனக்கவ ராவார் நீயே யென்றவற் கியாவு நல்கி
மனக்கவல் பின்றி வாழ்ந்தான் மதிவழி வந்த மைந்தன்.

(இ - ள்.) தனக்கு உயிர்த்துணையா நின்ற சாமந்தன் தன்னை நோக்கி - தனக்கு உயிர்த்துணையாகப் பொருந்தி நின்ற சுந்தரசாமந்தனைப் பார்த்து, கூடல் உடைய நாயகரே - மதுரையில் வீற்றிருக்கும் எல்லாமுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளே, உனக்கு எளிவந்தார் என்றால் - நினக்கு எளிதில் வந்தருளினாரென்றால், எனக்கு அவராவார் நீயே என்று - எனக்கு அக்கடவுள் நீயே என்று, அவற்கு யாவும் நல்கி - அவனுக்குப் பல சிறப்புக்களையுங் கொடுத்து, மதிவழி வந்த மைந்தன் - சந்திரன் மரபில் வந்த குலபூடண பாண்டியன், மனக்கவல்பு இன்றி வாழ்ந்தான் - மனத்திற் கவலை என்பதில்லாமல் வாழ்ந்துவருவா னாயினன்.

நாயகரே என்பதில் ஏகாரம் சிறப்புணர்த்திற்று. ஆவார், முதல் வேற்றுமைச்சொல். சிவனடியாரைச் சிவனெனவே தேறி வழிபடுதல் முறையாகலின் 'அவர் நீயே' என்றான். (சுக)

ஆகச் செய்யுள் - கஎ௱ச.

முப்பத்தொன்ருவது

உலவாக்கிழியருளிய படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அடியார் பொருட்டுப் பரிவயவ ராகிச் செழியன் காணவிடைக்
கொடியார் வந்து மெய்க்காட்டுக் கொடுத்த வண்ண மெடுத்துரைத்துங்
கடியார் கொன்றை முடியாரக் கன்னி நாடன் றனக்கிசைந்த
படியா லுலவாக் கிழிகொடுத்த படியை யறிந்த படிபகர்வாம்.

(இ - ள்.) விடைக்கொடியார் - இடபக்கொடியையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள், அடியார் பொருட்டு - அடியராகிய சாமந்தர் பொருட்டு, பரிவயவராகி - குதிரை வீரராகி, செழியன் காணவந்து - பாண்டியன் காணுமாறு வந்து, மெய்க் காட்டுக் கொடுத்த வண்ணம் எடுத்து உரைத்தும் - மெய்க்காட்டுக் கொடுத்தருளிய திருவிளையாடலைக் கூறினேம்; கடி ஆர் கொன்றை முடியார் - (இனி) மணம் நிறைந்த கொன்றை வேணியராகிய அவரே, அக்கன்னி நாடன் தனக்கு இசைந்தபடி யால் - அப்பாண்டி நாடன் தனக்கு மனமொத்த அன்பனானபடியினால், உலவாக்கிழி கொடுத்த படியை - (அவனுக்கு) உலவாக்கிழி அளித்த திருவிளையாடலை, அறிந்த படி மொழிவாம் - அறிந்தவாறு கூறுவாம்.

உரைத்தும் - உரைத்தாம். கன்னி நாடனுக்குப் பொருந்தியவாறு கொடுத்த படி என்றலுமாம். உலவாக்கிழி - எடுக்கக் குறையாத பொன் முடிப்பு. (க)

வள்ளல் குலபூ டணன்றிங்கள் வாரந் தொடுத்துச் சிவதருமம்
உள்ள வெல்லாம் வழா தநோற் றொழுகும் வலியாற் றன்னாட்டில்
எள்ள லில்லா வேதியரை யிகழ்ந்தா னதனான் மழைமறுத்து
வெள்ள மருக வளங்குன்றி விளைவஃ கியது நாடெல்லாம்.

(இ - ள்.) வள்ளல் குலபூடணன் - வள்ளலாகிய குலபூடண பாண்டியன், திங்கள்வாரம் தொடுத்துச் சிவதருமம் உள்ள எல்லாம் - சோமவார விரதம் முதலாக உள்ள சிவபுண்ணியங்களனைத்தையும், வழாது நோற்று ஒழுகும் வலியால்-தவறாமல் நோற்று நடக்கும் வன்மையினால், தன் நாட்டில் எள்ளல் இல்லா வேதியரை இகழ்ந் தான் - தனது நாட்டிலுள்ள இகழ்தற்குரியால்லாத மறையோரை அவமதித்தான்; அதனால் மழை மறுத்து வெள்ளம் அருக - அதனாலே மழை பெய்யாதொழிதலால் நீர்ப்பெருக்குக்குறைய, நாடு எல்லாம் விளைவு அஃகி வளங்குன்றியது - நாடு முழுதும் விளைவு சுருங்கி வளங்குறைந்தது.

உலவாக்கிழியருளியது

[illegible]த்தொன்றுவது

[illegible]க்கிழியருளிய படலம்

[illegible]

[illegible] நெருந்துறைத்தன்

[illegible]

(இ - ள்.) [illegible] சோமசுந்தரக் [illegible], அடியார் பொருட்டு - [illegible] பொருட்டு, [illegible] - குதிரை வீரராகி, செழியன் [illegible] - பாண்டியன் [illegible], மெய்க் காட்டுக் கொடுத்த வண்ணம் [illegible] உரைத்தும் - மெய்க்காட்டுக் கொடுத்தருளிய திருவிளையாடலைக் கூறினோம்; கடி ஆர் கொன்றை முடியார் - (இனி) மணம் நிறைந்த கொன்றை வேணியராகிய அவரே, அக்கன்னி நாடன் தனக்கு இசைந்தபடி [illegible] - அப்பாண்டி நாடன் தனக்கு மனமொத்த அன்பரானபடியினால், உலவாக்கிழி கொடுத்த [illegible] - (அவனுக்கு) உலவாக்கிழி அளித்த திருவிளையாடலை, அறிந்த [illegible] - அறிந்தவாறு கூறுவாம்.

[illegible] கொடுத்த [illegible]. (க)

[illegible]

[illegible] தன்னாட்டில்

[illegible] இல்லா [illegible] [illegible]த்து

[illegible] [illegible]ம்.

(இ - ள்.) [illegible] குலபூடண பாண்டியன், [illegible] சோமவார விரதம் முதலாக [illegible] வழியால் - [illegible] வன்மையினை, [illegible] இல்லா [illegible] [illegible] மறையோரை அமைத்தான்; [illegible] [illegible]

உலவாக்கிழியருளியது

திங்கள் வாரம், நோன்பிற்கு ஆகு பெயர். தொடுத்து - தொடங்கி. திங்கள் வாரந் தொடுத்து என்றும், நோற்று என்றும் கூறினமையால் சிவதருமம் என்றது சிவ விரதங்களைக் குறிக்கும். நோற்றமையாலே தருக்குற்று இகழ்ந்தானென்க. எள்ளலில்லா வேதியர் - மறைகளையுணர்ந்து அந்நெறி யொழுகும் சிறப்பினையுடைய அந்தணர். மழை வளந்தரும் அழலோம்பாளரை இகழ்ந்தமையின் அவர் அழலோம்புதலைக் கைவிட அதனால் மழை மறுத்ததென்க. மறுத்தலால் என்பது மறுத்து எனத் திரிந்து நின்றது. விளைவஃகி வளங்குன்றியது என விகுதி பிரித்துக்கூட்டப் பட்டது. (உ)

அறவோ ரெல்லாம் நிரப்பெய்தி யாகங் கிடந்த நூலன்றி
மறைநூ லிழந்து முனிவேள்வி வானோர் வேள்வி தென்புலத்தின்
உறைவோர் வேள்வி யிழந்திழிந்த தொழில்செய் தாற்ற துயிர்வளர்ப்பான்
புறநா டணைந்தார் பசியாலே புழுங்கி யொழிந்த குடியெல்லாம்.

(இ - ள்.) அறவோர் எல்லாம் நிரப்பு எய்தி - அந்தணரெல்லாம் வறுமையுற்று, ஆகம் கிடந்த நூல் அன்றி மறைநூல் இழந்து - மார்பிற் கிடந்த பூணூலன்றி வேதமாகிய நூலை இழந்து, முனிவேள்வி வானோர் வேள்வி தென்புலத்தின் உறைவோர் வேள்வி இழந்து - முனிவர் வேள்வியும் தேவர் வேள்வியும் பிதிரர் வேள்வியுமாகிய இவற்றைக் கை விட்டு, ஆற்றாது - வறுமைத் துன்பம் பொறுக்காது, இழிந்த தொழில் செய்து உயிர் வளர்ப்பான் புறநாடு அணைந்தார் - இழிவாகிய தொழிலைச் செய்தேனும் உயிரினை ஓம்புதற்பொருட்டு வேற்று நாடு சென்றனர்; ஒழிந்த குடி எல்லாம் பசியாலே புழுங்கி - அவரொழிந்த குடிகளெல்லாம் பசியினாலே மனம் புழுங்கி.

அறவோர் - அறநெறி யொழுகுவோர். நிரப்பு, எதிர்மறை யிலக்கணையாக வறுமையைக் குறிக்கும் பெயர். அவரை வேதியரெனக் காட்டுதற்குப் பூணூலன்றிப் பிறிதொன்று மிலதாயிற்று என நகைதோன்றக் கூறினார். முனி வேள்வி முதலாயின அவ்வவர்க்கு இறுக்கப்படும் கடன்கள். முனிவர் கடன் கேள்வியானும், தேவர்கடன் வேள்வியானும், தென்புலத்தார் கடன் புதல்வரைப் பெறுதலானும் இறுக்கப்படும் என்பர்;

"வேள்வியிற் கடவு ளருத்தினை கேள்வி
உயர்நிலை யுலகத் தையரின் புறுத்தினை
வணங்கிய சாயல் வணங்கா வாண்மை
இளந்துணைப் புதல்வரின் முதியர்ப் பேணித்
தொல்கட னிறுத்த வெல்போ ரண்ணல்"

எனப் பதிற்றுப்பத்துக் கூறுவது காண்க. (௩)

எந்நா டணைவோ மெனவிரங்க விரங்கி மதிக்கோன் மதிநாளிற்
பொன்னுண் முளரித் தடங்குடைந்து சித்திக் களிற்றைப் பூசித்துத்
தன்னு தரவாற் கயற்கண்ணி தலைவன் றன்னை யருச்சித்து
முன்னு வீழ்ந்து காமுகிழ்த்துப் பழிச்சி மகிழ்ந்து மொழிகின்றான்.

(இ - ள்.) எந்நாடு அணைவோம் என இரங்க - எந்த நாட்டிற் செல்வோம் என்று வருந்த, மதிக்கோன் இரங்கி - திங்கள் மரபினனாகிய குலபூடணன் மனங் கவன்று, மதிநாளில் - திங்கட்கிழமையில், நாள் பொன் முளரித் தடம் குடைந்து - அன்றலர்ந்த மலர்களையுடைய பொற்றாமரை வாவியில் நீராடி, சித்திக் களிற்றை பூசித்து - சித்தி விநாயகனை வணங்கி, தன் ஆதரவால் - தனது அன்பினால், கயல் கண்ணி தலைவன் தன்னை அருச்சித்து - அங்கயற்கண்ணி தலைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை அருச்சித்து, முன்னு வீழ்ந்து - திருமுன் வீழ்ந்து, கரம் முகிழ்த்து - கை கூப்பி, பழிச்சி மகிழ்ந்து மொழிகின்றான் - துதித்து மகிழ்ந்து கூறுகின்றான்.

அரசன் மன்னுயிர்களைத் தன்னுயிர்போற் கருதுபவனாகலின் 'இரங்க இரங்கி' என்றார். முன்னு-முன்னாக. வீழ்ந்து பின் எழுந்து கரமுகிழ்த்து என விரிக்க. (௪)

அத்த வுலகி னுயிர்க்குயிர்நீ யல்லை யோவவ் வுயிர்பசியால்
எய்த்த வருத்த மடியேனை வருத்து மாறென் யானீட்டி
வைத்த நிதியந்* தருமத்தின் வழியே சென்ற தினியடிகள்
சித்த மலர்ந்தென் னிடும்பைவினை தீரவருட்கண் செய்கவென.

(இ - ள்.) அத்த - ஐயனே, உலகில் உயிர்க்கு உயிர் நீ அல்லையோ - உலகின் கண் உள்ள உயிர்களுக்கு உயிரா யுள்ளவன் நீ யல்லவோ, அவ்வுயிர் பசியால் எய்த்த வருத்தம் அடியேனை வருத்துமாறு என் - அந்த உயிர்கள் பசியால் இளைத்த வருத்தம் (தேவரீரைச் சாராது) அடியேனைச் சார்ந்து வருத்துங் காரணம் யாது, யான் ஈட்டிவைத்த நிதியம் தருமத்தின் வழியே சென்றது - யான் தேடிவைத்த பொருள் முழுதும் சிவபுண்ணிய நெறியிலே செலவாயது; அடிகள் - தேவரீர், இனி சித்தம் மலர்ந்து என் இடும்பை வினைதீர - இனித் திருவுள்ளமலர்ந்து எனது துன்ப வினை நீங்குமாறு, அருள்கண் செய்க என - திருவருள் நோக்கம் செய்தருளுக என்று குறையிரக்க.

உயிர்கட் கெல்லாம் உயிராகிய நீயே அவ்வுயிர்களின் வருத்தத்தையும் அதனால் யானெய்தும் துன்பத்தையும் போக்கி யருளவேண்டுமென இரந்தான். என்னால் இயலுமளவு பொருளீட்டி அறம் புரிந்தேன்; பொருளும் சென்றது; இனி யான் செய்யலாவ தொன்றில்லை; என விரித்துரைத்துக் கொள்க. நீ எனவும் அடிகள் எனவும் ஒருமையும் பன்மையும் விரவி வந்தன. நிதியம், அம் சாரியை. (௫)

கோளா டரவ மரைக்கசைத்த கூடற் பெருமான் குறையிரக்கும்
ஆளா மரசன் றவறுசிறி தகங்கொண் டதனைத் திருச்செவியிற்
கேளார் போல வாளாதே யிருப்ப மனையிற் கிடைத்தமலன்
தாளா தரவு பெறநினைந்து தரையிற் கிடந்து துயில்கின்றான்.

(இ - ள்.) கோள் ஆடு அரவம் அரைக்கு அசைத்த கூடல் பெருமான் - கொலைத் தொழிலுடைய ஆடும் பாம்பினை அரையிற்கட்டியருளிய சோமசுந்தரக்

(பா - ம்.) *வைத்த பொருளும்.

கடவுள், குறை இரக்கும் ஆளாம் அரசன் - குறையிரவா நின்ற அடியனாகிய அரசனது, தவறு சிறிது அகம் கொண்டு - தவற்றினைச் சிறிது திருவுள்ளத்திற் கொண்டு, அதனைத் திருச் செவியில் கேளார்போல வாளாது இருப்ப - அவன் மொழியைத் தனது திருச்செவியிற் கேளாதவர்போலச் சும்மா இருப்ப, மனையில் கிடைத்து - மன்னன் தனது மாளிகையிற் சென்று, அமலன் தாள் ஆதரவுபெற நினைந்து - இறைவனது திருவடியை அன்புமிகச் சிந்தித்து, தரையில் கிடந்து துயில்கின்றான் - தரையிற் படுத்து உறங்குவானாயினன்.

கோள் என்பதற்கு வலிமை என்றும், ஆடு என்பதற்குக் கொலை என்றும் உரைத்தலுமாம். இரக்கும் அரசன் ஆளாம் அரசன் எனத் தனித்தனி இயையும். வாளா என்னும் சொல் வாளாது வாளாங்கு என்றிங்ஙனம் திரிந்தும் வழங்கும். கிடைத்து - அடுத்து. (௬)

அங்கண் வெள்ளி யம்பலத்து ளாடு மடிக ளவன்கனவிற்
சங்கக் குழையும் வெண்ணீறுஞ் சரிகோ வணமுந் தயங்கவுரன்
சிங்க நாதங் கிடந்தசையச் சித்த வடிவா யெழுந்தருளி
வெங்கண் யானைத் தென்னவர்கோன் முன்னின் றிதனை விளம்புவார்.

(இ - ள்.) அங்கண் - அப்பொழுது, வெள்ளி அம்பலத்துள் ஆடும் அடிகள் - வெள்ளியம்பலத்திலே திருநடம் புரியும் சோமசுந்தரக்கடவுள், அவன் கனவில் - அவனது கனவின்கண், சங்கக்குழையும் - சங்கினாலாய குண்டலமும், வெள்நீறும் - வெள்ளிய திருநீறும், சரிகோவணமும் - சரிந்த கோவணவுடையும், தயங்க - விளங்கவும், உரன் சிங்கநாதம் கிடந்து அசைய - மார்பின்கண் சிங்க நாதம் கிடந்து அசையவும், சித்த வடிவாய் எழுந்தருளி - சித்தமூர்த்தியாக எழுந்தருளி, வெங்கண் யானைத் தென்னவர்கோன் முன்நின்று இதனை விளம்புவார் - தறுகண்மையுடைய யானையையுடைய பாண்டி வேந்தனாகிய குலபூடணன் முன்னே நின்று இதனைக் கூறியருளுகின்றார்.

சிங்க நாதம் - கொம்பினாற் செய்யப்பட்ட ஒருவகைத் துளைக்கருவி. தென்னவர்கோன், சுட்டு. அடிகள் அவன் கனவில் எழுந்தருளி முன்னின்று இதனை விளம்புவார் என்க. (௭)

ஏடா ரலங்கல் வரைமார்ப வெம்பா லென்று மன்புடைமை
வாடா விரத விழுச்செல்வ முடையாய் வைய மறங்கடிந்து
கோடா தளிக்குஞ் செங்கோன்மை யுடையா யுனக்கோர் குறையுளதுன்
வீடா வளஞ்சேர் நாட்டிந்நாள் வேள்விச் செல்வ மருகியதால்.

(இ - ள்.) ஏடு ஆர் அலங்கல் வரைமார்ப - இதழ்கள் நிறைந்த மலர் மாலையணிந்த மலை போலும் மார்பினை உடையானே, என்றும் எம்பால் அன்பு உடைமை - எப்பொழுதும் என்னிடத்து அன்புடைமையும், வாடா விரதம் - கெடாத விரதமும் ஆகிய, விழுச்செல்வம் உடையாய் - சிறந்த செல்வத்தினை உடையவனே, வையம்

மறம் கடிந்து கோடாது அளிக்கும் செங்கோன்மை உடையாய் - புவியை மறத் தினைக் கடிந்து கோடுதலின்றிப் புரக்கும் செங்கோலை உடையாய், உனக்கு ஒரு குறை உளது - நின்பால் ஒரு குறை உண்டு; உன் வீடாவளம் சேர் நாட்டு - அதனால் உனது அழியாத வளம் பொருந்திய நாட்டின்கண், இந்நாள் வேள்விச் செல்வம் அருகியது - இப்பொழுது வேள்வியாகிய செல்வம் குறைந்தது.

வரை-உத்தம விலக்கணமாகிய கீற்றுமாம். அன்புடைமை கெடாத விரதம் என்றுமாம். நீ இத்தன்மையை ஆயினும் நின்பால் ஓர் குறையுளது அதனால் அருகி யது என விரித்துரைக்க. வாடா, வீடா என்னும் ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெய ரெச்சங்கள் ஒரு பொருள் குறித்தன. ஆல், அசை. (௮)

மறையே நமது பீடிகையா மறையே நமது பாதுகையாம்
மறையே நமது வாகனமா மறையே நமது நூபுரமாம்
மறையே நமது கோவணமா மறையே நமது விழியாகும்
மறையே நமது மொழியாகு மறையே நமது வடிவாகும்.

(இ - ள்.) மறையே நமது பீடிகை ஆம் - வேதமே நமது ஆதனமாகும்; மறையே நமது பாதுகை ஆம் - வேதமே நமது பாதுகையாகும்; மறையே நமது வாகனம் ஆம் - வேதமே நமது ஊர்தியாகும்; மறையே நமது நூபுரம் ஆம்-வேதமே நமது காற்சிலம்பாகும்; மறையே நமது கோவணம் ஆம் - வேதமே நமது கோவண மாகும்; மறையே நமது விழி ஆகும் - வேதமே நமது கண்ணாகும்; மறையே நமது மொழி ஆகும் - வேதமே நமது மொழியாகும்; மறையே நமது வடிவு ஆகும் - வேதமே நமது திருவுருவமாகும். (௯)

வேதந் தானே நமதாணைச் சத்தி வடிவாய் விதிவிலக்காய்ப்
போதங் கொளுத்தி நிலைநிறுத்திப் போகங் கொடுத்துப் பல்லுயிர்க்கும்
பேதஞ் செய்யும் பிணியவிழ்த்தெம் பிரியா வீடு தருவதுதேன்
நாதஞ் செய்யுந் தார்வேந்தே நமது செங்கோ லதுவாகும்.

(இ - ள்.) வேதம் தானே நமது ஆணைச்சத்தி வடிவாய் - வேதமே நமது ஆணையாகிய சத்தி வடிவாகியும், விதிவிலக்காய் - விதி விலக்குகளாகியும், போதம் கொளுத்தி நிலை நிறுத்தி - அறிவு கொளுத்தி நன்னெறியில் நிறுத்தி, போகம் கொடுத்து - போகத்தை அளித்து, பேதம் செய்யும் பிணி அவிழ்த்து - திரிபினை விளைக்கும் ஆணவ மலக்கட்டினை அவிழ்த்து, பல் உயிர்க்கும் - ஆன்ம கோடிகளுக் கெல்லாம், எம்பிரியா வீடு தருவது - எமது பிரியாத வீடுபேற்றை அருளுவதாகும்; தேன் நாதம் செய்யும் தார் வேந்தே - வண்டுகள் ஒலிக்கும் மாலையையணிந்த மன் னனே, அது நமது செங்கோல் ஆகும் - அவ்வேதமே நமது செங்கோலுமாகும்.

போகம் - இம்மை மறுமையின்பங்கள். பேதஞ்செய்யும் - அறிவை வேறு படுத்தும். எம்மைப் பிரியாதிருத்தலாகிய எமது வீடு என்க. (௰)

அந்த மறைக டமக்குறுதி யாவா ரந்நூல் வழிகலிநோய்
சிந்த மகத்தீ வளர்த்தெம்பாற் சிந்தை செலுத்து மந்தணரால்
இந்த மறையோர் வேள்விமழைக் கேது வாகு மிவர்தம்மை
மைந்த விகழ்ந்து கைவிட்டா யதனான் மாரி மறுத்தன்றால்.

(இ - ள்.) அந்த மறைகள் தமக்கு உறுதியாவார் - அந்த வேதங்களுக்கு உறுதி யாவார், அந்நூல் வழி - அந்த வேதநூல் வழியே, கலிநோய் சிந்த மகத்தீ வளர்த்து - கலித்துன்பம் கெடுமாறு வேள்வித் தீயினை வளர்த்து, எம்பால் சிந்தை செலுத்தும் அந்தணர் - எம்மிடத்துச் சிந்தையைச் செலுத்துகின்ற அந்தணராவர்; இந்த மறையோர் வேள்வி மழைக்கு ஏதுவாகும் - இவ்வந்தணர் வேட்கும் வேள் வியே மழைக்குக் காரணமாகும்; மைந்த இவர் தம்மை இகழ்ந்து கை விட்டாய் - மைந்தனே நீ இவர்களை இகழ்ந்து கை விட்டனை, அதனால் மாரி மறுத்தன்று - அத னால் மழை பெய்யா தொழிந்தது.

உறுதியாவார் - பாது காவலாவார். சிந்தை செலுத்தல் - தியானித்தல். மறுத்தன்று, உடன்பாட்டு வினைமுற்று. ஆல் இரண்டும் அசை. (௧௧)

மும்மைப் புவனங் களுமுய்ய முத்தீ வேட்கு மிவர்தம்மை
நம்மைப் போலக் கண்டொழுகி நாளு நாளு வளம்பெருக்கிச்
செம்மைத் தருமக் கோலோச்சித் திகிரி யுருட்டி வாழ்தியென
உம்மைப் பயன்போ லெளிவந்தா ருலவாக் கிழியொன் றுதவுவார்.

(இ - ள்.) மும்மைப் புவனங்களும் உய்ய - மூன்று உலகங்களும் உய்திபெற, முத்தீ வேட்கும் இவர் தம்மை - மூன்று தீயையும் வளர்க்கும் இவ் வந்தணரை, நம் மைப்போல கண்டு ஒழுகி - நம்மைப்போலவே கருதி ஒழுகி, நாளும் நாளுவளம் பெருக்கி - எப்பொழுதும் பல வளங்களையும் பெருகச் செய்து, தருமம் செம்மை கோல் ஓச்சித் திகிரி உருட்டி - அறவடிவான செங்கோலைச் செலுத்தி ஆக்கினை சக் கரத்தை நடத்தி, வாழ்தி என - வாழ்வாயாக வென்று, உம்மைப் பயன்போல் எளி வந்தார் - முற் பிறப்பிற்செய்த நல்வினைப் பயன்போல் எளிவந்த அவ்விறைவர், உல வாக்கிழி ஒன்று உதவுவார் - உலவாக்கிழி ஒன்று தந்தருளுவார்.

மும்மை - மூன்று; மை பகுதிப்பொருள் விகுதி. முத்தீ - காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தென்றிசையங்கி என்பன. சிவனை வழிபடும் திருமறையோராகலின் அவரைச் சிவனைப்போற் காணவேண்டும் என்றவாறு. உம்மை - முற்பிறப்பு; தவத் திற்காயிற்று. (௧௨)

இந்தக் கிழியி லெத்துணைப்பொன் னெடுத்து வழங்குந் தொறுநாங்கள்
தந்த வளவிற் குறையாத தன்மைத் தாகு மிதுகொண்டு*
வந்த விலம்பா டகற்றென்று கொடுத்து வேந்தன் மனக்கவலை
சிந்தத் திருநீ றதுசாத்தி மறைந்தா ரையர் திருவுருவம்.

(பா - ம்.) *அதுகொண்டு.

(இ - ள்.) இந்தக் கிழியில் எத்துணைப்பொன் எடுத்து வழங்கும் தொறும் - இந்தப் பொற்கிழியில் எவ்வளவு பொன்னாயினும் எடுத்து வழங்குந் தோறும், நாங்கள் தந்த அளவில் குறையாத தன்மைத்து ஆகும் - அது நாம் கொடுத்த அளவினின்றும் குறையாத தன்மையுடையதாகும்; இது கொண்டு வந்த இலம்பாடு அகற்று என்று கொடுத்து - இதனைக்கொண்டு வந்த வறுமையைப் போக்குவாயாக என்று கொடுத்தருளி, வேந்தன் மனக்கவலை சிந்த - மன்னனது மனக்கவலை கெட, திருநீறு சாத்தி - திருநீறு தரிப்பித்து, ஐயர் திரு உருவம் மறைந்தார் - இறைவர் திருவுருக்கரந்தருளினார்.

எத்துணைப்பொன் எடுத்து வழங்கினும் வழங்குந்தோறும் என விரித்துரைக்க. நாம் என்பது நாங்கள் என நின்றது. திருநீறது, அது பகுதிப்பொருள் விகுதி.

(கங)

கண்ட கனவு நனவாகத் தொழுதா னெழுந்து கௌரியர்கோன்
அண்டர் பெருமான் றிருவடிபோ லம்பொற் கிழியை முடித்தலைமேற்
கொண்டு மகிழ்ச்சி தலைசிறப்ப நின்றோர் முகூர்த்தங் கூத்தாடித்
தண்டா வமைச்சர் படைத்தலைவர் தமக்குங் காட்டி யறைவித்தான்.

(இ - ள்.) கௌரியர்கோன் கண்ட கனவு நனவு ஆக எழுந்து தொழுதான் - குலபூடண பாண்டியன் தான் கண்ட கனவு நனவாக எழுந்து வணங்கி, அண்டர் பெருமான் திருவடிபோல் - தேவ தேவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவடியைப்போல, அம் பொன்கிழியை முடித் தலைமேல் கொண்டு - அழகிய பொன் முடிப்பினை முடியினை யணிந்த தலைமேற் கொண்டு, மகிழ்ச்சி தலைசிறப்ப நின்று - மகிழ்ச்சி மேலோங்க நின்று, ஓர் முகூர்த்தம் கூத்து ஆடி - ஒரு முகூர்த்த நேரம் வரை ஆனந்தக் கூத்தாடி, தண்டா அமைச்சர் படைத்தலைவர் தமக்கும் காட்டி அறிவித்தான் - நீங்காத மந்திரிகளுக்கும் படைத்தலைவர்களுக்கும் அதனைக் காண்பித்து நிகழ்ந்த செய்தியைத் தெரிவித்தான்.

விழித்தவுடன் கனவிற் கண்டவாறே தனது நெற்றியில் திருநீறு சாத்தப் பெற்றிருந்ததனாலும், உலவாக்கிழி கைவரப் பெற்றமையாலும் 'கண்டகனவு நனவாக' என்றார். சிவபெருமான் திருவடியைத் தனது முடிமேற் கொள்ளுமாறுபோல அவன் திருவருளாற் கிடைத்த கிழியையும் முடிமேற் கொண்டான் என்க. அமைச்சர் அரசனை நீங்காராகலின் 'தண்டா வமைச்சர்' என்றார்; "உழையிருந்தான்" என்று தெய்வப் புலவர் கூறுதலுங் காண்க.

(கச)

செங்க ணரிமான் பிடர்சுமந்த தெய்வ மணிப்பூந் தவிசேற்றிச்
சங்க முழங்க மறைமுழங்கச் சாந்தந் திமிர்ந்து தாதொழுகத்
தொங்க லணிந்து தசாங்கவிரைத் தூப நறுநெய்ச் சுடர்வளைத்துக்
கங்கை மிலைந்த கடவுளெனக் கருதிப் பூசை வினைமுடித்தான்.

(இ - ள்.) செங்கண் அரிமான் பிடர் சுமந்த - சிவந்த கண்களையுடைய சிங்கத்தின் பிடர் சுமந்த, தெய்வமணிப் பூந்தவிசு ஏற்றி - தெய்வத் தன்மை பொருந்திய மணிகளிழைத்த அழகிய ஆதனத்தில் ஏற்றி, சங்கம் முழங்க - சங்கங்கள் (ஒருபால்) முழங்கவும், மறை முழங்க - வேதம் (ஒருபால்) ஒலிக்கவும், சாந்தம் திமிர்ந்து - சந்தனக் குழம்பைப் பூசி, தாது ஒழுகத் தொங்கல் அணிந்து - மகரந்தஞ் சிந்த மாலையைச் சூட்டி, தசாங்கம் விரைத்தூபம் நறுநெய்ச் சுடர் வளைத்து - தசாங்கத்தாலாகிய நறும் புகையினையும் நறுமணங் கமழும் நெய் விளக்கினையும் வளைத்து, கங்கை மிலைந்த கடவுளெனக் கருதி - கங்கையைத் தரித்த சோமசுந்தரக் கடவுளைப்போல அவ் வுலவாக்கிழியைக் கருதி, பூசைவினை முடித்தான் - பூசையாகிய தொழிலை முற்றுவித்தான்.

தசாங்கம் - சந்தனம் அகில் முதலிய பத்துவகைப் பொருள் கலந்தது; தசாங்க உபசார மென்றுரைப் பாருமுளர்; தசாங்க வுபசாரமாவன: ஆவாகனம், தாபனம், சந்நிதானம், சந்நிரோதனம், அவ குண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீயம், அருக்கியம், புட்பதானம் என்பன.

(கரு)

அடுத்து வணங்கி வலஞ்செய்திட் டம்பொற் கிழியைப் பொதிநீக்கி
எடுத்து முத்தீ வினைஞர்க்கும் யாகங் களுக்கும் யாவர்க்கும்
மடுத்து நாளும் வரையாது வழங்க வழங்க வடியார்க்குங்
கொடுக்கக் குறையா வீட்டின்ப மாயிற் றையர் கொடுத்தகிழி.

(இ - ள்.) அடுத்து வணங்கி வலஞ் செய்திட்டு - நெருங்கி வணங்கி வலஞ் செய்து, அம்பொன் கிழியைப் பொதி நீக்கி எடுத்து - அழகிய பொன் முடிப்பைக் கட்டவிழ்த்து எடுத்து, முத்தீவினைஞர்க்கும் யாகங்களுக்கும் யாவர்க்கும் மடுத்து நாளும் வரையாது வழங்க வழங்க - முத்தீயினை ஓம்பும் அந்தணர்கட்கும் வேள்விகளுக்கும் அனைவருக்கும் முகந்து நாள்தோறும் வரைவின்றிக் கொடுக்கக் கொடுக்க, ஐயர்கொடுத்த கிழி - சோமசுந்தரக்கடவுள் கொடுத்த அப் பொற்கிழியானது, அடியார்க்குக் கொடுக்கக் குறையா வீட்டு இன்பம் ஆயிற்று - அடியார்கட்குக் கொடுத்தலாற் குறைவுபடாத முத்தி யின்பம் போலாயிற்று.

எடுத்து மடுத்து வழங்கவென்க. தீவினைஞர் - தீ வளர்த்தலாகிய தொழிலையுடையார். அடுக்கு பன்மைப் பொருட்டு. சிவபோகமாகிய வீட்டின்பமானது எல்லையற்ற பூரணமாகலின் எண்ணிறந்த அடியார்கள் நுகரினும் அது குறைவின்றியே யுள்ளதாகும். இன்பமாயிற்று - இன்பம்போல்வதாயிற்று.

(கசு)

ஆய பொதியில் விளைபொன்னு* லசும்பு செய்து விசும்பிழிந்த
கோயி லதனை யகம்புறமுங் குயின்று ஞானக் கொழுந்தனைய
தாயி லறுகாற் பீடிகைவான் றடவு கொடிய நெடியபெரு
வாயில் பிறவு மழகெறிப்ப வேய்ந்தான் மறையின் வரம்பறிந்தான்.

(இ - ள்.) ஆய பொதியில் விளை பொன்னால் - அந்த உலவாக்கிழியில் விளைந்த பொன்னினால், அசும்பு செய்து விசும்பு இழிந்த கோயில் அதனை - ஒளி வீசி

(பா - ம்.) *வளை பொன்னால்.

விண்ணினின்று மிழிந்த இந்திரவிமானத்தை, அகம் புறமும் குயின்று - உள்ளும் புறமும் இழைத்து, ஞானக்கொழுந்து அனைய தாய் இல் - ஞானக்கொழுந்துபோலும் அங்கயற்கண்ணம்மையின் திருக்கோயிலும், அறுகால் பீடிகை - அறுகாற் பீடமும், வான் தடவு கொடிய நெடிய பெருவாயில் - விண்ணினைத் தடவுகின்ற கொடியை யுடைய நீண்ட பெரிய கோபுரவாயிலும், பிறவும் - மற்றுள்ளனவும், அழகு எறிப்ப - அழகு வீச, மறையின் வரம்பு அறிந்தான் - வேதத்தின் எல்லையை அறிந்தவனாகிய குலபூடணபாண்டியன், வேய்ந்தான் - தகடு வேய்ந்தான்.

ஆய - ஆகிய; அத்தன்மையுடைய. அசும்பு - ஒளியின் கசிவு. கொடிய, பொருட் பெயரடியாக வந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். வாயில், இலக்கணப்போலி. ()

முந்திக் குறையா நிதிக்கடலை முகந்து முகந்து நாடோறுஞ்
சிந்திக் குலபூ டணக்கொண்ட றெய்வ தருமப் பயிர்வளர்ப்பப்
பந்தித் திரைமுந் நீர்மேகம் பருகிச் சொரியப் பல்வளனும்
நந்திக் கன்னி நாடளகை நகர்போற் செல்வந் தழைத்தன்றே.

(இ - ள்.) குலபூடணக் கொண்டல் - குலபூடண வழுதி என்னும் முகிலானது, முந்தி - முற்பட்டு, குறையா நிதிக்கடலை முகந்து முகந்து - குறையாத நிதியாகிய கடலினை மொண்டு மொண்டு, நாள்தோறும் சிந்தி தெய்வ தருமப்பயிர் வளர்ப்ப - நாள்தோறும் பொழிந்து தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தருமமாகிய பயிரை வளர்க்க, மேகம் - முகில்கள், பந்தித்திரை முந்நீர் பருகிச் சொரிய - வரிசையாய் வரும் அலைகளையுடைய கடல்நீரைக் குடித்து மழையினைப் பொழிய, பல்வளனும் நந்தி - பல வளங்களும் மிகுந்து, கன்னிநாடு - பாண்டி நாடானது, அளகை நகர்போல் செல்வம் தழைத்தன்று - அளகாபுரியைப்போலச் செல்வந் தழைத்தது.

குலபூடணன் அளவின்றி அறத்தினை வளர்க்கவே பின்பு மேகமும் மழை பொழிந்தது; நாடும் தழைத்தது என்க. அடுக்கு மிகுதிப் பொருட்டு. தெய்வதருமம் - சிவபுண்ணியம் என்றுமாம். அளகைநகர் நிதியின் கிழவனாகிய குபேரனுடையது ஆகலின் குறையாத செல்வமுடையதாம். தழைத்தன்று - தழைத்தது; அன் சாரியை. நாடு செல்வம் தழைத்தது என இடத்து நிகழ் பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேல் நின்றது. முன்னிரண்டடியும் உருவகம். (கஅ)

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வையா கரணர்க ணையா யிகர்மறை வல்லோர் மறைமுடி சொல்லாய்வோர்
மெய்யா மிருதிகள் பொய்யா விரதிகள் வேள்வித் தழல்களை வாழ்விப்போர்
பையா டரவணி யையா னனனுரை பகர்வோ ருலகிய லகல்வோர்கள்
எய்யா துறைதலி னையா தளகைய தென்னப் பொலிவது தென்னாடு.

(இ - ள்.) வையாகரணர்கள் - வியாகரண பண்டிதர்களும், நையாயிகர் - நியாயநூற் புலவர்களும், மறை வல்லோர் - வேதமுணர்ந்தவர்களும், மறைமுடி சொல் ஆய்வோர் - உபநிடதம் கூறுவதனை ஆராய்வோரும், மெய்யாம் மிருதிகள் -

உண்மையாகிய மிருதிநூல் கற்றவர்களும், பொய்யா விரதிகள்-பொய்யாத நோன்பினர்களும், வேள்வித்தழல்களை வாழ்விப்போர் - வேள்வித்தீக்களை ஓம்புவோர்களும், பை ஆடு அரவு அணி ஐ ஆனனன் உரை பகர்வோர் - படம் விரித்து ஆடுகின்ற பாம்பினை அணிந்த ஐந்து முகங்களை உடையனாகிய சிவபெருமானது உரையாகிய ஆகமங்களைப் போதிப்பவர்களும், உலகு இயல் அகல்வோர்கள் - உலகியலினின்றும் நீங்கியவர்களும், எய்யாது உறைதலின் - வறுமையால் வருந்தாது வசிப்பதனால், தென்னாடு நையாத அளகையது என்னப் பொலிவது - பாண்டிநாடானது வறுமையால் வருந்தாத அளகையைப்போல விளங்கா நின்றது.

வையாகரணர், நையாயிகர் என்பன வடமொழித் தத்திதாந்தங்கள். வியாகரணம் - இலக்கணம். நியாயம் - ஆறு தரிசனங்களில் ஒன்று; அக்கபாதர் என்னும் முனிவரால் உரைக்கப்பட்டது. சொல், முதனிலைத் தொழிற்பெயர். மறைமுடி சொல் என்பதற்கு வேதத்தின் முடிந்த பொருளையுணர்த்தும் மாவாக்கியம் என்றுரைத்தலுமாம். மிருதிகள் - மிருதியைக் கற்றவர்கள்; வினைமுதற்பொருளுணர்த்தும் விகுதி புணர்ந்து கெட்டது. பொய்யா - பயன் பொய்த்தலில்லாத. இன்னோரெல்லாம் வருந்தாது உறையச் செல்வம் மிக்கிருத்தலால் அளகை யென்னப் பொலிவ தென்க. நையாத என்னும் பெயரெச்சத்து அகரந் தொக்கது. அளகையது, அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. (கக)

ஆகச் செய்யுள் - களஉ௩.

லம்

த விமானமறைக்
ந்த வழியிதுவப்
மாட மணிமறுகு
ற்பாம்.

றயே தனது திருவுருவம்
றக்கீதன் - வானினின்றும்
கிய சோமசுந்தரக்கடவுள்,
பாண்டியனுக்கு உலவாக்
பாதம் கடந்த பொருள் -
வணிகன் - தெய்வத்தன்
தடவ நடந்து - மாடங்கள்
ளி, வளை பகர்ந்த பரிசு
ம்.

லத்தில் ‘மறையே நமது
டிவமென்று இழிந்த என
தெய்வத்தன்மையுடைய
த பொருள் பாதந் தடவ
(௧)

ன்முன்னுட்
னியர்தங்
ப் பொடியாக்கும்
ன்.

று உருட்டோள் - மன்ன
னம் செலுத்தும்பொழுது,
ம் தாருவன தெய்வமுனி
் தாருகவனத்துத் தெய்

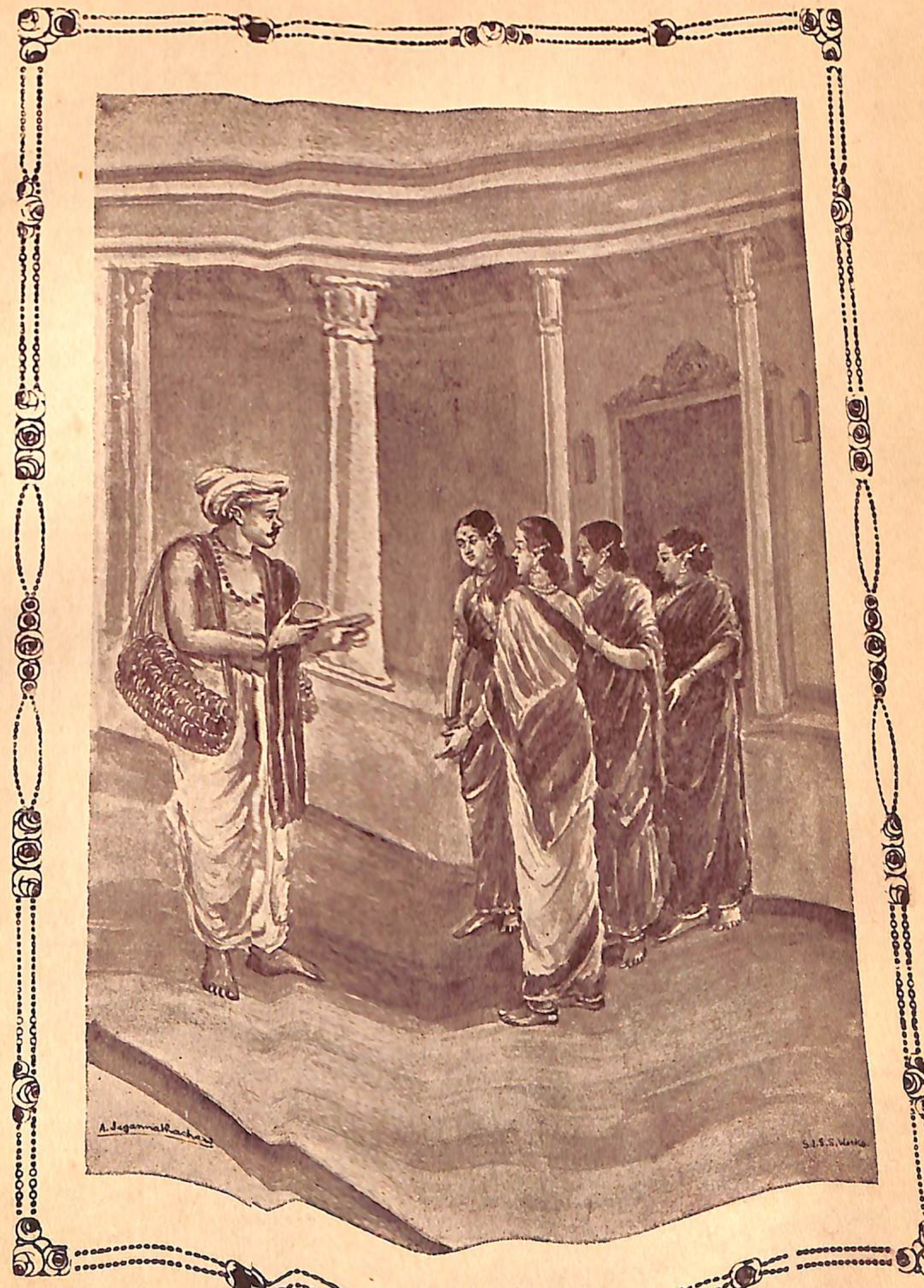

திருவுருவம்
கடவுள்,
பொருள் -
தெய்வத்தன்
மாடங்கள்
பரிசு

'மறையே நமது
இழிந்த என
தெய்வத்தன்மையுடைய
பொருள் பாதந் தடவ
(க)

பொடியாக்கும்

உருட்டுநாள் - மன்ன
செலுத்தும்பொழுது,
தெய்வமுனி

கூ. ப. 32

வளையல்விற்றது

வத்தன்மை பொருந்திய முனிபத்தினிகளின், நிறை - கற்பினை, அளந்து காட்டுகு என - அளந்து காட்டுவேனென்று, நெடியோன் மகனைப் பொடி ஆக்கும் அறவன் - திருமாலின் புதல்வனாகிய மதவேளைப் பொடியாக்கிய அறவடிவினனாகிய இறைவன், அன்று தான் ஓர் காபாலி ஆகிப் பலிக்கு வருகின்றான் - அப்பொழுது தான் ஒரு தலையோட்டை ஏந்தினவனாய்ப் பலிக்கு வருவானாயினான்.

இவ்வாறுருட்டுநாள் என்றது பின் சென்று இயையும். தாருகவனம் என்பது விகாரமாயிற்று. பன்னி - பத்தினி. காட்டுகு - காட்டுவேன்; கு தன்மையொருமை முற்றுவிகுதி. மறவன் எனப் பிரித்து, வீரத்தையுடையான் என்றுரைத்தலுமாம். காபாலி - கபாலத்தையுடையவன்; தத்திதாந்தம். தம், சாரியை. தான், அசை. (உ)

வேத மசைக்குங் கோவணமு மெய்யி னீறு முள்ளாளக்
கீத மிசைக்குங் கனிவாயு முள்ளே நகையுங் கிண்கிணிசூழ்
பாத மலரும் பாதுகையும் பலிகொள் கலனுங் கொண்டிரதி
மாதர் கணவன்* றவவேட மெடுத்தா லொத்து வருமெல்லே.

(இ - ள்.) அசைக்கும் வேத கோவணமும் - கட்டிய வேதமாகிய கோவணமும், மெய்யில் நீறும் - திருமேனியிலே திருநீறும், உள்ளாளக் கீதம் இசைக்கும் கனிவாயும் - உள்ளாளமாகிய கீதத்தினைப்பாடும் கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாயும், உள்ளே நகையும் - உள்ளே அரும்பிய புன்முறுவலும், கிண்கிணிசூழ் பாதமலரும் - கிண்கிணி சூழ்ந்த திருவடித் தாமரையும், பாதுகையும் - திருவடியிற் றரித்த பாதுகையும், பலிகொள் கலனும் கொண்டு - பலியேற்கும் கலனுமாகிய இவற்றைக் கொண்டு, இரதி மாதர் கணவன் தவவேடம் எடுத்தால் ஒத்து வரும் எல்லே - அழகிய இரதியின் நாயகனாகிய மதவேள் தவவேடம் எடுத்து வந்தாற் போன்று வரும் பொழுது.

உள்ளாளம் - காற்றினை உள்வாங்கிப் பாடும் பாட்டு; இது பதினொருவகைப் படும்;

"உள்ளாளம் விந்துவுட னாத மொலியுருட்டுத்
தள்ளாத தூக்கெடுத்த றன்படுத்தல்—மெள்ளக்
கருதி நலிதல்கம் பித்தல் குடிலம்
ஒருபதின்மே லொன்றென் றுரை"

"கண்ணிமையா கண்டந் துடியா கொடிறசையா
பண்ணளவும் வாய்தோன்றா பற்றெரியா—எண்ணிலிவை
கள்ளார் நறுந்தெரியற் கைதவனே கந்தருவர்
உள்ளாளப் பாட லுணர்"

என்னும் இசை மரபுச் செய்யுட்களால் உள்ளாளத்தின் வகையும், இயல்பும் உணர்க. கொண்டு - உடையவனாய். காமக் குறிப்புத் தோற்றும் பேரழகும் தவவேடமும்

(பா - ம்.) *மாது கணவன்.

உடையனாய் வருதலின் 'இரதி மாதர் கணவன் றவவேட மெடுத்தாலொத்து' என்றார். (௩)

விள்ளுங் கமலச் சேவடிசூழ் சிலம்பி னொலியு மிடறதிரத்
துள்ளுங் கீத வொலியுங்கைத் துடியி னொலியுஞ் செவித்துளைகீண்
டுள்ளம் பிளந்து நிறைகளைந்தீர்த் தொல்லை வருமுன் வல்லியர்கள்
பள்ளங் கண்டு வருபுனல்போற் பலிகொண் டில்லின் புறம்போந்தார்.

(இ - ள்.) விள்ளும் கமலச் சேவடிசூழ் சிலம்பின் ஒலியும் - மலர்ந்த தாமரை மலர்போன்ற சிவந்த திருவடியிற் சூழ்ந்த சிலம்பின் ஒலியும், மிடறு அதிரத் துள்ளும் கீதவொலியும் - திருமிடறானது துடிக்கத் துள்ளுகின்ற கீத ஒலியும், கைத்துடியின் ஒலியும் - திருக் கரத்திலேந்திய உடுக்கையின் ஒலியும், செவித்துளை கீண்டு - செவியின் துளையைக் கிழித்து, உள்ளம்பிளந்து - மனத்தை ஊடறுத்து, நிறை களைந்து ஈர்த்து ஒல்லை வருமுன் - நிறையினைப் போக்கி இழுத்து விரைய வருதற்கு முன்னரே, வல்லியர்கள் - அம்முனி பன்னியர்கள், பள்ளம் கண்டு வருபுனல் போல் - பள்ளத்தைக் கண்டு வருகின்ற நீரைப்போல, பலிகொண்டு இல்லின் புறம் போந்தார் - பலியினைக் கொண்டு மனையின் புறத்தே வந்தார்கள்.

செவித் துளையில் மண்டிச் சென்றதனை 'செவித்துளை கீண்டு' என்றும், உள்ளத்தை வெளி செய்ததனை 'உள்ளம் பிளந்து' என்றும் கூறினார். இவ் வொலிகள் செவி வழியே உள்ளம் புகுமுன் வல்லியர்கள் நிறையினை யிழந்து விரைந்து பலி கொண்டு புறம் போந்தார் என்பது கருத்தாகக் கொள்க. தடுமாற்ற முற்று விரைந்து வருதலின் 'பள்ளங் கண்டு வருபுனல் போல்' என்றார். (௪)

[வேறு]

ஐயங்கொண் டணைவா ரையர் பரிகலத் தைய மன்றிக்
கையம்பொன் வளையும் பெய்வார் கருத்துநா ணன்றிக் காசு
செய்யும்பொன் மருங்கு னாணு மிழப்பர்வேள் சிலையம் பன்றிக்
கொய்யுந்தண் மலர்க்க ணம்புங் கொங்கையிற் சொரியச் சோர்வார்.

(இ - ள்.) ஐயம் கொண்டு அணைவார் - அங்ஙனம் பலிகொண்டு வருபவராகிய அம்முனி பன்னியர், ஐயர் பரிகலத்து ஐயம் அன்றி - இறைவனது பலி ஏற்கும் கலத்தின்கண் அப்பலியை யன்றி, கை அம்பொன் வளையும் பெய்வார் - கையிலணிந்த அழகிய பொன்னாலாகிய வளையலையும் சொரிவார்கள்; கருத்து நாண் அன்றி - மனத்தின்கண் உள்ள நாணினையன்றி, காசு செய்யும் பொன் மருங்குல் நாணும் இழப்பர் - மணிகள் அழுத்திய பொன்னாலாகிய இடை நாணையு மிழப்பார்கள்; வேள்சிலை அம்பு அன்றி - மன்மதனது வில்லிலிருந்து வரும் கணைகளன்றி, கொய்யும் தண் மலர்க்கண் அம்பும் - கொய்யப் பெறுகின்ற தண்ணிய மலர்போன்ற கண்களினின்றும் வரும் அம்பும், கொங்கையில் சொரியச் சோர்வார் - தமது கொங்கைகளிற் சிந்த நிலைதளர்வார்கள்.

கருத்து நாண் - மகளிர் நாற்குணத்து ளொன்றாகிய நாண். மருங்குல்நாண் - மேகலை. சிலையம்பு - கருப்பு வில்லி லேறிட்ட மலர்க்கணை. கண்ணம்பு - கண்ணீர். வேட்கை நோயால் உடல் மெலிந்தமையால் வளைகளும் மேகலையும் கழன்றன. விரகவேதனை பொறுக்கலாற்றாது கண்ணீர் சொரிந்து சோர்ந்தனர். இதனால் மெலிதலும் நாணுவரை யிழத்தலும், மயக்கமும் கூறினார். (௫)

மடமயி லனையா ரெங்கள் வளையினைத் தருதி ரென்றார்
கடல்விட மயின்றா னுங்கள் கந்தரத் துள்ள தென்றான்
தடமதிக் கொம்ப னாரெங் கலையினைத் தருதி ரென்றார்
முடமதி மிலைந்தா னுங்கண் முகமதி யிடத்த தென்றான்.

(இ - ள்.) மடமயில் அனையார் - இளமையாகிய மயிலையொத்த அம்மகளிர், எங்கள் வளையினைத் தருதிர் என்றார் - எங்கள் வளையைத் தாரும் என்று கேட்டனர்; கடல் விடம் அயின்றான் - கடலிற்றோன்றிய நஞ்சினையுண்ட நாயகன், உங்கள் கந்தரத்து உள்ளது என்றான் - (அது) உங்கள் கழுத்தில் உள்ளது என்று விடையிறுத்தான்; தடம் மதிக்கொம்பு அன்னார் - நிறைந்த மதியினையுடைய பூங்கொம்பு போன்ற அம்மாதரார், எம் கலையினைத் தருதிர் என்றார் - எமது கலையைக் கொடுத்துவிடுமென்றுகேட்டனர்; முடம்மதி மிலைந்தான் - வளைவாகிய பிறையை யணிந்த பெருமான், நுங்கள் முகமதி இடத்தது என்றான் - (அது) உங்கள் முகமாகிய சந்திரனிடத்துள்ளது என்று விடையிறுத்தான்.

வளை என்பது வளையலுக்கும் சங்கிற்கும், கலை என்பது மேகலைக்கும் சந்திர கலைக்கும் சிலேடை. மகளிர் கழுத்துச் சங்குபோல்வதாகலின் 'உங்கள் கந்தரத் துள்ளது' என்றானென்க. தடமதிக் கொம்பனார் என்றது இல்பொருளுவமை. கலை முதற்குறை; ஆடை யென்றுமாம். நீர் வவ்விய எம் வளையையும் கலையையும் தருவீராக என்று மகளிர் தம் காமவேட்கை புலப்படக் கூறுமிடத்து, அவ்வேட்கை சிறிதும் பற்றப் பெறாதவனாகிய இறைவன் அவர் கூறியவற்றுக்கு வேறு பொருள் கற்பித்துக் கொண்டு, வளையும் கலையும் நும்மிடத்தவேயாகவும் நீர் எம்மை வினவுவதென்னையென நகையாடினன். காமக் குறிப்பிலனாய இறைவன் அக்குறிப்புடையான் போன்று நடித்தனனென்க. (௬)

இடையறிந் தெம்மைச் சேர்மி னென்றன ரிளைய ரெங்கோன்
கடலமு தனையீர் நுங்கட் கிடையினிக் காணா தென்றான்
மடநலா ரஃதேற் பண்டை வண்ணமீந் தில்லிற் செல்ல
விடையளித் தருண்மி னென்றார் வேலைபுக் குறங்கு மென்றான்.

(இ - ள்.) இளையர் - அம்மங்கையர், இடை அறிந்து எம்மைச் சேர்மின் என்றனர் - செவ்வி யறிந்து எம்மைச் சேரும் என்று வேண்டினர்; எம் கோன் - எமது பெருமான், கடல் அமுது அனையீர் - கடலிற் றோன்றிய அமுதத்தை ஒத்த பெண்களே, நுங்கட்கு இனி இடை காணாது என்றான் - உங்களுக்கு இனி இடை காணப்பெறாது என்று கூறினன்; மடநலார் - மடப்பத்தையுடைய அம் மகளிர்,

அஃதேல் பண்டை வண்ணம் ஈந்து - அங்ஙனமாயின் எமது முன்னை நிறத்தைக் கொடுத்து, இல்லில் செல்ல விடை அளித்தருண்மின் என்றார் - எங்கள் வீட்டிற் செல்ல விடைகொடுத்தருளும் என்று வேண்டினர்; வேலை புக்கு உறங்கும் என்றான்-(அவன் அது) கடலிற் சென்று தூங்கும் என்று கூறினன்.

இடை என்பது சமயத்திற்கும் மருங்குலுக்கும், விடை என்பது உத்தரவிற்கும் இடபத்திற்கும் சிலேடை. இடை சமயம் என்னும் பொருளாதலை "உடையோர் போல இடையின்று குறுகி" என்பதனாலறிக. காணாது - காணப்படாது. மடம் - மகளிர் நாற்குணத்தொன்று. நல்லார் என்பது தொக்கது. இப்பொழுது நிறம் பசந்து வேறுபட்டிருத்தலின் 'பண்டை வண்ண மீந்து' என்றார். கூடினாலன்றிப் பண்டை வண்ணம் எய்துமாறின்மையின், அதனையே வேறோராற்றாற் கூறினாராயிற்று. வண்ணம் - தன்மை யென்றுமாம். இறைவர்க்கு ஊர்தியாகிய விடை திருமால் ஆகலின் 'வேலைபுக் குறங்கும்' என்றனன். கடலமுதனையீர் என்றது நயப்புத் தோன்றக் கூறியது. (எ)

நங்கையர் கபாலிக் கென்று நடுவிலை போலு மென்றார்
அங்கண னடுவி லாமை நம்மனோர்க் கடுத்த தென்றான்
மங்கைய ரடிக ணெஞ்சம் வலியகற் போலு மென்றார்
கொங்கலர் கொன்றை யானுங் கொங்கையே வன்கலென்றான்.

(இ - ள்.) நங்கையர் - அம்மகளிர், கபாலிக்கு என்றும் நடு இலைபோலும் என்றார் - இக்காபாலிக்கு எப்பொழுதும் நடுவில்லைபோலும் என்றனர்; அங்கணன் - இறைவன், நடு இலாமை நம் அன்னோர்க்கு அடுத்தது என்றான் - நடுவில்லாமை நம்மைப்போல்வார்க்கே பொருந்தியது என்றனன்; மங்கையர்-அப்பெண்கள், அடிகள் நெஞ்சம் வலிய கல்போலும் என்றார் - அடிகளின் நெஞ்சமானது வலிய கல்லையொக்கும் என்று கூறினர்; கொங்கு அலர் கொன்றையான்-மகரந்தத்தோடு மலர்ந்த கொன்றை மாலையை அணிந்த சிவபெருமான், நும் கொங்கையே வன்கல் என்றான்- நுங்கள் கொங்கையே வலிய கல்லாகும் என்று கூறினன்.

நடு என்பது நடுவு நிலைமைக்கும் இடைக்கும் சிலேடை. நடுவுடையராயின் பிறர் துன்பத்தைத் தம்மையுற்ற துன்பம்போற் கருதி நீக்கலுறுவர்; இவன் அங்ஙனஞ் செய்யாமையின் நடுவிலனுவன் என்று மகளிர் கூற, நடு என்பதற்கு மருங்குல் என்று பொருள் கொண்டு நடுவிலாமை நம்மனோர்க்கே அடுத்ததென்று இறைவன் கூறினன். இடை இல்லை யென்னுமாறு நுண்ணிதாதல் குறித்து 'நடுவிலாமை' என்றார். 'கற்போலும்' என்றதில் போலும் ஒப்பில் போலியுமாம். வன்கல் - மலை. கொங்கைக்கு மலை உவமமாகலின் 'கொங்கையே வன்கல்' என்றனனென்க. (அ)

காதுவே லன்ன கண்ணார் கங்கைநீர் சுமந்த தேதுக்
கோதுமி னென்றார் நம்பா லுண்டலி யேற்க வென்றான்
ஏதுபோ லிருந்த தைய னிசைத்தசெப் பென்றா ரீசன்
கோதறு வமுதன் னீர்நுங் கொங்கைபோ லிருந்த தென்றான்.

(இ - ள்.) காதுவேல் அன்ன கண்ணார் - கொலைபுரியும் வேலினை ஒத்த கண்களையுடைய அம்மகளிர், கங்கை நீர் சுமந்தது ஏதுக்கு ஓதுமின் என்றார் - நீர் கங்கை தாங்கியது எதன் பொருட்டு என்று வினவினர்; நம்பால் உண் பலி ஏற்க என்றான் - (இறைவன்) அது நம்மிடத்து உண்ணும் பலியை ஏற்பதற்கு என்று விடை யிறுத்தான்; ஐயன் இசைத்த செப்பு ஏதுபோல் இருந்தது என்றார் - இவ்வையன் உரைத்த செப்பு யாதுபோ லிருந்தது என்று கூறினர்; ஈசன் - இறைவன், கோது உறு அமுது அன்னீர்-குற்றமில்லாத அமுதம் போன்றவர்களே, நும் கொங்கைபோல் இருந்தது என்றான் - (அது) நுமது கொங்கைபோல இருந்ததென்று கூறினன்.

கங்கை, செப்பு என்பன சிலேடைப் பொருளன. கங்கை நீர் சுமந்தது - நீர் கங்கையாற்றைத் தரித்தது, நீர் கையிலே பிரம கபாலத்தை ஏந்தியது; கம் - தலை. செப்பு-விடை, கிண்ணம். நீர் கங்கை யாற்றினைத் தரித்திருந்தும் தண்ணளியுடையரல்லர் என்பது தோன்ற 'கங்கை நீர் சுமந்த தேதுக்கு' என மங்கையர் கூறினர். தம் வினாவிற்கு ஏற்ற விடையன் றென்பார் 'ஏதுபோலிருந்ததைய னிசைத்த செப்பு' என்றனர். (கூ)

கறுத்ததை யெவன் கொலைய கந்தர மென்றார் வேளை
வெறுத்தவன் மாரி பெய்தற் கென்றனன் விழியால் வேலை
ஒறுத்தவர் யாவ தென்றீ ருத்தர மென்றார் கூற்றைச்
செறுத்தவன் றென்பா னின்று நோக்கினுற் றெரிவ தென்றான்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே, கந்தரம் கறுத்தது எவன் கொல் என்றார் - கந்தரம் கறுத்தது யாது காரணம் என்று மங்கையர் வினவினர்; வேளை வெறுத்தவன் - மன்மதனை யெரித்த பெருமான், மாரி பெய்தற்கு என்றனன் - மழை பெய்தற்கு என்று விடை யிறுத்தான்; விழியால் வேலை ஒறுத்தவர்-கண்களால் வேற்படையை வென்ற அம்மகளிர், உத்தரம் யாவது என்றீர் என்றார் - உத்தரம் என்னவென்று கூறினீர் என்றனர்; கூற்றைச் செறுத்தவன் - காலனை உதைத்த இறைவன், தென்பால் நின்று நோக்கினுல் தெரிவது என்றான் - (அது) தெற்கே நின்று எதிர்முகமாக நோக்கின் தெரியப் பெறுவது என்று கூறினன்.

கந்தரம் மிடற்றுக்கும் மேகத்திற்கும், உத்தரம் விடைக்கும் வடக்கிற்கும் சிலேடை. இவற்றை முறையே மிடறு விடை என்னும் பொருள்களில் வைத்து மகளிர் வினவ, இறைவன் இவற்றுக்கு மேகம் வடக்கு எனப் பொருள் கொண்டு விடையிறுத்தனன். கறுத்ததை, ஐ சாரியை. கொல், அசை. (ம)

செக்காஞ் சடையான் கண்ணிற் றம்முருத் தெரிய நோக்கி
இக்கொடி யார்போற் கண்ணு ளெம்மையு மிருத்தி ரென்றார்
நக்கனுந் தனையன் னார்கண் ணிடைக்கண்டு நகைத்து நம்மின்
மிக்கவர் நுங்க ணுள்ளார் விழித்தவர்க் காண்மி னென்றான்.

(இ - ள்.) செக்கர் அம் சடையான் கண்ணில் - (அம்மகளிர்) சிவந்த அழகிய சடையையுடைய இறைவன் கண்களில், தம் உருத்தெரிய நோக்கி - தங்கள் வடிவம் புலப்பட நோக்கி, இக்கொடியார் போல் - இந்தக் கொடிபோன்ற மகளிரைப்போல, கண்ணுள் எம்மையும் இருத்திர் என்றார் - நும் விழியுள் எம்மையும் வைத்துக்கொள்ளும் என்று வேண்டினர்; நக்கனும் - இறைவனும், தனை அன்னார் கண் இடைக் கண்டு - தன்னை அப்பெண்களின் விழியுட்கண்டு, நகைத்து - சிரித்து, நம்மின் மிக்கவர் நும்கண் உள்ளார் - நம்மைப்போல் அழகில் மிக்கார் நுமது கண்களில் உள்ளார், விழித்து அவர்க் காண்மின் என்றான் - செவ்வனே விழித்து அவரைப் பாருங்கள் என்று கூறினன்.

தமக்குமாறாக இருக்கின்றனர் என்னுங் கருத்தால் கொடுமையுடையார் என்னும் பொருள் தோன்றவும் 'கொடியார்' என்றார். இருத்திர் - இருத்துவீர். நும் கண்ணுளே பிறரை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நீவிர் எம்மை இங்ஙனம் வேண்டுவதென்னென்று இறைவன் நகைத்தனன். இவற்றால் ஒருவரை யொருவர் பருகுவார் போல் நோக்கினமை புலனும். இறைவன் காம மயக்கமின்றியே விளையாடுகின்றானாகலின் நகைத்தனன் என்க. நம்மைக்காட்டினும் மிக்கவர் என்று பொருள்கொண்டு, நீர் பிறரைக் கண்ணுள் வைத்திருப்பது நம்மினும் மிக்காரென்னுங் கருத்தாலாம் என்பது தோன்றக் கூறினனென்னலுமாம். கண்ணுள் இருப்பவரை விழித்துக் காண்மின் என்றது நகைச்சுவையுடைத்து. "கண்ணுளார் நுங்காதலர்" என்னும் சிந்தாமணிச் செய்யுள் இங்கு நினைக்கற்பாலது. (கக)

அஞ்சலிப் போது பெய்வார் சரணமென் றடியில் வீழ்வார்
தஞ்செனத் தளிர்க்கை நீட்டித் தழுவிய கிடைக்குந் தோறும்
எஞ்சுவா னெஞ்சா தேத்தி யெதிர்மறை யெட்டுந் தோறும்
வஞ்சனை யகல்வான் மையல் வஞ்சியர்க் கணிய னாமோ.

(இ - ள்.) அஞ்சலிப் போது பெய்வார் - (அம் மகளிர்) அஞ்சலியாகிய மலரைச் சொரிவாராய், சரணம் என்று அடியில் வீழ்வார் - அடைக்கலமென்று திருவடியில் வீழ்ந்து, தஞ்சம் எனத் தளிர்க்கை நீட்டி - பின்பு நீரே துணை என்று தளிர் போன்ற கைகளை நீட்டி, தழுவிய கிடைக்குந் தோறும் - தழுவநெருங்குந்தோறும், எஞ்சுவான் - அப்பாற் படுவானாயினன், எஞ்சாது எத்தி எதிர்மறை எட்டுந் தோறும் வஞ்சனாய் அகல்வான் - சலிக்காது துதித்து எதிர்கின்ற வேதங்கள் எட்டுந்தோறும் வஞ்சனாய் அகப்படாது நீங்கும் பெருமான், மையல் வஞ்சியர்க்கு அணியன் ஆமோ - காம மயக்கத்தையுடைய பெண்களுக்கு அண்மையனுவானோ.

மலர் போன்ற கைகளைச் சென்னியிற் கூப்பி வணங்கினவர்கள் அங்ஙனம் கூப்பியவாறே அடியில் வீழ்வதனை அஞ்சலிப்போது பெய்வார் வீழ்வார் என்றனர். குவித்த கையிலுள்ள மலரைச் சொரிந்தென்றுமாம். பெய்வார், வீழ்வார் என்பன முற்றெச்சங்கள். தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு; ஈறு தொக்கது. தழுவிய, செய்ய வென்னும் வினையெச்சம். எஞ்சுவான் - கடப்பான் என்னும் பொருள் குறித்தது. 'இரக்குவாரேன் எஞ்சிக்கூறேன்" எனப் பதிற்றுப்பத்திலும் இப்பொருளில் வந்துள்

ளமை காண்க. நேர் நின்று துதித்து எட்டுந் தோறும் அகப்படா தொழிதலின் 'வஞ்சனையகல்வான்' என்றார். ஓகாரம் எதிர் மறை. இது வேற்றுப் பொருள் வைப்பின்பாற்படும். (கஉ)

அடுத்தெமைத் தழாதி ரேனீ ரவிழ்த்தபூங் கலையை மீள
உடுத்துமி னும்பால் யாங்கண் மையனோ யுழப்ப நோக்கிக்
கடுத்தெமர் முனியா முன்னங் கழற்றிய வளையுங் கையில்
எடுத்திடு மென்றார் நாளை யிடுதுமென் றேகினானே.

(இ - ள்.) நீர் எமை அடுத்துத் தழாதிரேல்-நீர் எம்மை நெருங்கித் தழுவாது போவீராயின், அவிழ்த்த பூங்கலையை மீள உடுத்துமின் - அவிழ்த்த அழகிய கலையை யேனும் மீள உடுத்தும்; நும்பால் யாங்கள் மையல் நோய் உழப்ப - நும்மிடத்து யாங்கள் கொண்ட காம மயக்கத்தாலே துன்பமுற, எமர் நோக்கிக் கடுத்து முனியா முன்னம் - எம் கணவர் அதனை நோக்கி எங்களைச் சினந்து வெறுக்கா முன், கழற்றிய வளையும் கையில் எடுத்து இடும் என்றார் - கழற்றிய வளையலையும் எடுத்துக் கையில் இடும் என்று வேண்டினர்; நாளை இடுதும் என்று ஏகினான் - நாளை வந்து இடுவோம் என்று சென்றனன்.

தழுவாதிர் என்பது தழாதிர் என்றாயிற்று. கடுத்து என்பதற்கு விரைந்து என்றும், மிக்கு என்றும் பொருள் கூறலுமாம். கலை அவிழ்தலும் வளை கழலுதலும் அவர் காரணமாக நிகழ்ந்தமையின், நீர் அவிழ்த்த கலை என்றும் கழற்றிய வளை என்றும் கூறினர். அத்துணைப் பரிச வின்பமேனும் நுகருங் கருத்தால் இங்ஙனம் வேண்டினர். மறு பிறப்பில் அவர்கட்கு வளையிடுதல் குறித்து நாளை யிடுதுமென்றேகினன் என்க. தாருக வனத்து முனிவர்கள் சிவ வழிபாட்டைக் கைவிட்டு வேள்வியே பொருளெனக் கொண்டிருமாந்திருக்க, அவர் மனைவியர் கற்பிலே தமக்கு நிகராவார் யாருமிலரெனச் செருக்குற்றிருந்தனர்; அன்னாரின் தருக்கை யொழிக்கும் பொருட்டுச் சிவபெருமான் பிச்சைப் பெருமானாகப் போந்து முனிபன்னியர் கற்பினின்றும் நெகிழுமாறு செய்தனர் என்பது புராண வரலாறு. (கஙு)

பிள்ளைவெண் டிங்கள் வேய்ந்த பிரான்கொண்டு போன நாணும்
உள்ளமு மீட்க லாற்றா துயங்கினார் கலையுஞ் சங்குந்
துள்ளவைங் கணையான் வாளி துளைப்பவெம் பசலை யாகங்
கொள்ளைகொண் டுண்ண நின்றா ரந்நிலை கொழுநர் கண்டார்.

(இ - ள்.) பிள்ளை வெண் திங்கள் வேய்ந்த பிரான் கொண்டு போன-வெள்ளிய இளமதியை அணிந்த இறைவன் கொண்டுபோன, நாணும் உள்ளமும் மீட்கலாற்றாது உயங்கினார் - நாணினையும் மனத்தையும் மீட்க முடியாமல் அம் மகளிர் வாட்ட முற்று, கலையும் சங்கும் துள்ள-ஆடையும் வளையும் சரியவும், ஐங்கணையான் வாளி துளைப்ப - பஞ்ச பாணனுடைய கணைகள் உடலைத் துளைக்கவும், வெம்பசலை ஆகம் கொள்ளை கொண்டு உண்ண - காம விருப்பாலாகிய நிற வேறுபாடு உடம்பு முழுதையும் கவர்ந்து படரவும், நின்றார் - நின்றனர்; அந்நிலை - அங்ஙனம் நின்ற நிலை

மையை, கொழுநர் கண்டார் - அவர்கள் கணவராகிய தாருகவன முனிவர்கள் கண்டனர்.

உயங்கினர், முற்றெச்சம். கலை - மேகலையுமாம். துள்ள - சரிய என்னும் பொருட்டு. ஐங்கணையான் - காமன்; பெயர். வெம்மை - விருப்பம்; கொடுமையுமாம். உடல் முழுதும் போர்த்து வருத்துதலை 'ஆகங்கொள்ளை கொண்டெண்ண' என்றார்.
(கச)

பொய்தவ வடிவாய் வந்து நம்மனைப் பொன்னி னன்னார்
மெய்தழை கற்பை நாணை வேரொடுங் களைந்து போன
கைதவன் மாடக் கூடற் கடவுளென் றெண்ணித் தேர்ந்தார்
செய்தவ வலியாற் கால மூன்றையுந் தெரிய வல்லார்.

(இ - ள்.) செய்தவ வலியால் காலம் மூன்றையும் தெரிய வல்லார் - செய்கின்ற தவத்தின் வன்மையால் முக்கால நிகழ்ச்சிகளையும் அறியவல்ல அத்தாருகவன முனிவர், பொய்தவ வடிவாய் வந்து - பொய்த்த தவவேடத்துடன் வந்து, நம்மனைப் பொன்னின் அன்னார் - நமது மனையிலுள்ள திருமகள்போலும் மனைவியரின், மெய்தழை கற்பை நாணை - உண்மை மிக்க கற்பினையும் நாணையும், வேரொடும் களைந்து போன கைதவன் - அடியொடும் களைந்து சென்ற வஞ்சகன், மாடக் கூடல் கடவுள் என்று எண்ணித் தேர்ந்தார் - மாடங்கள்நெருங்கிய கூடலில் வீற்றிருக்கும் சோமசுந்தரக் கடவுளே என்று சிந்தித்துணர்ந்தார்கள்.

பொய்தவ வடிவு, வினைத் தொகையாகலின் இயல்பாயிற்று; தொடை நோக்கித் தகரம் தொக்கதென்றுமாம். பொன்னினன்னார், சாரியை நிற்க உருபு தொக்கது. எண்ணும்மைகள் தொக்கன. மாடக் கூடல் - நான்மாடக் கூடல் எனவுமாம். காலம், ஆகு பெயர். கால மூன்றையும் தெரிய வல்லாரை "மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும், நெறியினாற்றிய அறிவர்" எனக் கூறுவர் தொல்காப்பியர். ()

[வேறு]

கற்புத் திரிந்தார் தமைநோக்கிக் கருத்துத் திரிந்தீர் நீராழி*
வெற்புத் திரிந்த மதிற்கூடன் மேய வணிகர் கன்னியராய்ப்
பொற்புத் திரியா தவதரிப்பீர் போமென் றிட்ட சாபங்கேட்
டற்புத் திரிந்தா ரெங்களுக்கி தகல்வ தெப்போ தெனமுனிவர்.

(இ - ள்.) கற்புத் திரிந்தார்தமை நோக்கி - கற்புநிலை மாறுபட்ட தம் மனைவியரைப் பார்த்து, நீர் கருத்துத் திரிந்தீர் - நீவிர் மனம் வேறுபட்டீர்கள் (ஆதலால்) ஆழி வெற்புத் திரிந்த மதில் கூடல் மேய - சக்கரவாளகிரி தனது வடிவந் திரிந்து வந்தாலொத்த மதில் சூழ்ந்த கூடலில் வசிக்கும், வணிகர் கன்னியராய்ப் பொற்புத் திரியாது அவதரிப்பீர் - வணிகர் மகளிராய் அழகு சிறிதும் குறைபடாது தோன்று

(பா - ம்.) *நீளாழி.

வீர்கள், போம் - செல்லுங்கள், என்று இட்ட சாபம் கேட்டு - என்று அளித்த சாபத்தினைக் கேட்டு, அன்பு திரிந்தார் - நாயகனிடத்து வைத்த அன்பு வேறுபட்ட அம்மகளிர், எங்களுக்கு ஈது அகல்வது எப்போது என - எங்கட்கு இச் சாபம் நீங்குவது எப்பொழுது என்று வினவ, முனிவர் - அம் முனிவர்கள்.

கருத்துத் திரிந்தீர் என்பது விளியுமாம். திரிந்தாலனைய என்பது திரிந்த என நின்றது. அவதரிப்பீர் - பிறக்கக் கடவீர்கள். போம் - போமின்; பன்மையேவல். அற்பு, வலித்தல். திரிந்தார், பெயர்.
(கசு)

அந்த மாட மதுரைநகர்க் கரசா கியசுந் தரக்கடவுள்
வந்து நும்மைக் கைதீண்டும் வழியிச் சாபங் கழியுமெனச்
சிந்தை தளர்ந்த பன்னியருந் தென்னர் மதுரைத் தொன்னகரிற்
கந்த முல்லைத் தார்வணிகர் காதன் மகளி ராய்ப்பிறந்தார்.

(இ - ள்.) அந்த மாட மதுரை நகர்க்கு அரசு ஆகிய சுந்தரக் கடவுள் வந்து - மாடங்கள் நெருங்கிய அம் மதுரைப் பதிக்கு இறைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் வந்து, நும்மைக் கைதீண்டும் வழி இச்சாபம் கழியும் என - உங்களைக் கைதீண்டும்பொழுது இந்தச் சாபம் நீங்குமென்று கூற, சிந்தை தளர்ந்த பன்னியரும் - (அச்சாபத்தால்) மனம் வாடிய முனி பன்னியரும், தென்னர் மதுரைத் தொல் நகரில் - பாண்டியரின் மதுரையாகிய தொன்மையுடைய நகரின் கண், கந்த முல்லைத் தார் வணிகர் - மணம் பொருந்திய முல்லை மலர் மாலையை யணிந்த வணிகர்களின், காதல் மகளிராய்ப் பிறந்தார் - அன்புடைய புதல்வியராய்த் தோன்றினார்கள்.

கைதீண்டல் - கையாற்றொடுதல்: சாபத்தாற் சிந்தை தளர்ந்த வென்க; தம் கற்பிற்கு இழுக்குண்டானமை கருதித் தளர்ந்த என்றுமாம். முல்லைமாலை வணிகர்க்குரித்து.
(கஎ)

வளர்ந்து பேதை யிளம்பருவ மாறி யல்குற் புடையகன்று
தளர்ந்து காஞ்சி மருங்கொசியத் ததும்பி யண்ணாந் தரும்புமுலை
கிளர்ந்து செல்லும் பருவத்திற் கிடைத்தா ராக விப்பான்மண்
அளந்த விடையான் வந்துவளை பகரும் வண்ண மறைகிற்பாம்.

(இ - ள்.) வளர்ந்து பேதை இளம் பருவம்மாறி - வளர்ந்து இளமையாகிய பேதைப்பருவங் கடந்து, அல்குல் புடை அகன்று - அல்குலானது புடை பரக்க, காஞ்சிமருங்கு தளர்ந்து ஒசிய-மேகலை யணிந்த இடையானது தளர்ந்து வளையுமாறு, அரும்புமுலை - அரும்பிய கொங்கைகள், ததும்பி அண்ணாந்து கிளர்ந்து செல்லும்-விம்மி நிமிர்ந்து பூரித்து ஓங்கும், பருவத்தில் - மங்கைப் பருவத்தில், கிடைத்தாராக-அடைந்தாராக; இப்பால்-இப்புறம், மண் அளந்த விடையான் வந்து-புவியை அளந்த திருமாலாகிய இடப ஊர்தியையுடைய இறைவன் வந்து, வளை பகரும் வண்ணம் அறைகிற்பாம்-வளையல் விற்குந் தன்மையைக் கூறுவாம்.

அகன்று - அகல; எச்சத் திரிபு. அகல ஒசிய கிளர்ந்து செல்லும் என்க. அரும்புபோலும் முலை என்றுமாம். பருவத்திற் கிடைத்தார் - பருவமெய்தினர். இப்பால் - இனி; அது நிற்க என்றபடி. குலபூடணன் திகிரியுருட்டுநாள் விடையான் வந்து வளைபகரும் வண்ணம் என இயையும். (க௮)

கங்கை கரந்து மணிகண்டங் கரந்து நுதற்கண் கரந்தொருபால்
மங்கை வடிவுங் கரந்துழையு மழுவுங் கரந்து மழவிடையூர்
அங்க ணழகர் வளைவணிக ராகி யேன மளந்தறியாச்
செங்க மலச்சே வடியிரண்டுந் திரைநீர் ஞால மகள்சூட.

(இ - ள்.) மழவிடை ஊர் அம்கண் அழகர் - இளமையாகிய இடபத்தை ஊர்ந்தருளும் அழகிய கண்களையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள்; கங்கை கரந்து - கங்கையை மறைத்து, மணிகண்டம் கரந்து - நீலமிடற்றினை ஒளித்து, நுதல் கண் கரந்து - நெற்றிக் கண்ணை மறைத்து, ஒரு பால் மங்கை வடிவும் கரந்து - ஒரு கூறாகிய உமை வடிவையும் மறைத்து, உழையும் மழுவும் கரந்து - மானையும் மழுவையும் ஒளித்து, வளை வணிகர் ஆகி - வளையல் விற்கும் வணிகராய், ஏனம் அளந்து அறியாச் செங்கமலச் சேவடி இரண்டும் - திருமாலாகிய பன்றியினால் தேடி அறியப்படாத செந்தாமரை போன்ற சிவந்த இரண்டுதிருவடிகளையும், திரைநீர் ஞால மகள் சூட - அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த புவிமாது (தனது முடியிற்) சூட.

யாவர்க்கும் மேலோனாகிய இறைவன் ஈண்டு எளிவந்தருளும் அருமைப் பாட்டை வியந்து 'கங்கை கரந்து மணிகண்டங் கரந்து' என்றிங்ஙனம் தனித்தனி கூறினார். ஊர்தற்கு விடை யிருக்கவும் தாளால் நடந்துவந்தா ரென்பார் 'விடையூர் அழகர்' என்றார். மணி கண்டம் - நீல மணிபோலும் திருமிடறு. கரந்து, தன்வினை பிறவினைக்குப் பொது; ஈண்டுப் பிறவினை; இது பல்கால் வந்தது பின்வருநிலை என்னும் அணி. இதுவும் வருஞ் செய்யுளும் ஒரு தொடர். (க௯)

பண்டு முனிவர் பன்னியர்பாற் கவர்ந்த வளையே பட்டுவடங்
கொண்டு தொடுத்து மீண்டவர்க்கே யிடுவே மெனுமுட் கோளினர்போற்
றொண்டர் தொடுத்த வைவண்ணத் துணர்த்தார் போலத் தோள்சுமந்து
மண்டு வளையை விலைபகர்ந்து வணிக மறுகில் வருகின்றார்.

(இ - ள்.) பண்டு முனிவர் பன்னியர் பால் கவர்ந்த வளையே - முன்னே முனிவரின் மனைவியரிடத்துக் கவர்ந்த வளைகளையே, பட்டுவடம் கொண்டு தொடுத்து - பட்டுக் கயிற்றாற் கோத்து வந்து, மீண்டு அவர்க்கே இடுவேம் எனும் உட்கோளினர் போல் - மீள அம் மகளிர்க்கே இடுவேம் என்னுங் கருத்துடையார் போல, தொண்டர் தொடுத்த ஐவண்ணத் துணர்த்தார் போலத் தோள் சுமந்து - அடியார்கள் தொடுத்துச் சூட்டிய ஐந்து நிறங்களையுடைய பூங்கொத்துக்களா லமைந்த மாலையைப்போலத் தோளிற் றூங்கி, மண்டு வளையை விலை பகர்ந்து வணிக மறுகில் வருகின்றார் - நெருங்கிய வளையல்களை விலைகூறி. வணிக வீதியில் வருகின்றார்.

வேறெங்குஞ் செல்லாது வணிக மறுகில் வருதலின் 'அவர்க்கே யிடுவே மெனும் உட்கோளினர் போல்' என்றார். வளையை உட்கோளினர் போற் சுமந்து என்றும், தார்போலச் சுமந்து என்றும் தனித்தனி கூட்டுக. பட்டுக் கயிற்றிலே பல நிற வளைகள் கோத்திருப்பது ஐவண்ணத் துணர்த்தார் போன்றது. அதனைச் சுமத்தற்கண் உள்ள விருப்பம் புலப்பட 'தொண்டர் தொடுத்த தார்போல்' என்றார். (உ௰)

மன்னு மறையின் பொருளுரைத்த மணிவாய் திறந்து வளைகொண்மின்
என்னு மளவிற் பருவமுகி லிமிழின் னிசைகேட் டெழுமயில்போற்
றுன்னு மணிமே கலையிழற்றத் தூய வணிக குலமகளிர்
மின்னு மணிமா ளிகைநின்றும் வீதி வாயிற் புறப்பட்டார்.

(இ - ள்.) மன்னும் மறையின் பொருள் உரைத்த மணிவாய் திறந்து - நிலை பெற்ற வேதத்தின் பொருளை அருளிச் செய்த அழகிய திருவாயைத் திறந்து, வளை கொண்மின் என்னும் அளவில் - வளையல் கொள்ளுங்கள் என்று கூறிய வளவில், பருவம் முகில் இமிழ் இன் இசை கேட்டு எழு மயில்போல் - கார் காலத்துச் சூற் கொண்ட மேகம் ஒலிக்கும் இனிய ஒலியினைக் கேட்டு (ஆடுதற்கு) எழும் மயில் போல, துன்னும் மணிமேகலை இழற்ற - நெருங்கிய மணிகளையுடைய மேகலை ஒலிக்க, தூய வணிககுல மகளிர் - களங்க மில்லாத வணிககுல மகளிர், மின்னும் மணி மாளிகை நின்றும் - ஒளி விடுகின்ற மணிக ளழுத்திய மாளிகையி னின்றும், வீதி வாயில் புறப்பட்டார் - வீதியின்கண் புறப்பட்டனர்.

முனிபுங்கவர்களாலும் உணர்தற்கரிய மறைப்பொருளை அவர்கட்கு உணர்த்தியருளிய திருவாயால் அறிவு சிறிது மில்லாரும் கூறி விற்கும் மொழிகளைக் கூறலாயிற்று, அவனது அருள் இருந்தவாறென்னே என வியந்துரைத்தவாறு. வளை வாங்குவாருளரோ எனக் கூவி விற்குமளவில் என்க. மயில் சாயலால் மகளிர்க்கு உவமம். ஈண்டு உவகை மிகுதியைக் குறிக்க முகிலிசை கேட்டெழும் மயிலைக் கூறினார். மாளிகை நின்றும் என்பதற்கியைய மலையினின்றெழும் மயில்போல் என விரித்துரைத்தலும் பொருந்தும். வாய் - இடம். (உக)

வளைக ளிடுவா ரெனத்தங்கண் மனமெல் லாந்தம் புடையொதுங்கத்
தளைக ளிடுவார் வருகின்றார் தம்மைக் கொம்மை வெம்முலையார்
துளைக ளிடுதீங் குழலிசைபோற் சுரும்பு பாடக் கருங்குழன்மேல்
விளைக ளொழுக நுடங்கிவரு மின்போ லடைந்து கண்டார்கள்.

(இ - ள்.) வளைகள் இடுவார் என - கைக்கு வளையல் இடுவார் போன்று, தங்கள் மனம் எல்லாம் தம்புடை ஒதுங்க-தங்கள் மனம் முழுதும் தம்மிடம் ஒதுங்குமாறு, தளைகள் இடுவார் வருகின்றார் தம்மை - (அவற்றை) விலங்கிடுதற்கு வருகின்ற அவ்வணிகரை, கொம்மை வெம்முலையார் - திரட்சியுடைய விருப்பந்தரும் கொங்கையையுடைய அம்மகளிர், துளைகள் இடு தீங்குழல் இசைபோல் சுரும்பு பாட-துளைகளிட்ட இனிய வேய்ங்குழலின் இசைபோல வண்டுகள் பாடவும், கருங்குழல்மேல்

தொடி - ஈண்டுக் கங்கணம். கண்டிகை - கழுத்தணி. அரும்பிய - கோங் கரும்புபோல் முகிழ்த்த. ஓகாரம் எதிர் மறை. இச்செய்யுளை மகளிர் கூற்றாக்கி, ஆதலால் என விரித்து, வருஞ் செய்யுளோடு கூட்டி முடிக்க; கவிக் கூற்றுமாம். (உச)

செல்வநல் வணிகிரெஞ் செங்கைக் கேற்பன
நல்வளை தெரிந்திடு மென்று நாய்கர்முன்
வல்வள ரிளமுலை மகளிர் மின்னுமிழ்
கல்வளர் கடகமென் காந்த ணீட்டினார்.

(இ - ள்.) செல்வ நல்வணிகிர் - செல்வ மிக்க நல்ல வணிகரே, எம் செங் கைக்கு ஏற்பன - எம்முடைய சிவந்த கைகளுக்குப் பொருந்திய, நல் வளை தெரிந்து இடும் என்று - நல்ல வளைகளை ஆராய்ந்து இடுவீராக என்று, வல் வளர் இளமுலை மகளிர் - சூதாடு கருவிபோலக் குவிந்து வளர்ந்த இளமையாகிய கொங்கையை யுடைய மகளிர், நாய்கர் முன் - வணிகர் முன்னே, மின் உமிழ் கல்வளர் கடகம் மென் காந்தள் நீட்டினார் - ஒளிவீசும் கற்கள் அழுத்திய கடகத்தையுடைய காந்தள் மலர் போன்ற கையை நீட்டினார்கள்.

ஏற்பனவும் நல்லனவுமாகிய வளை என்றுமாம். கணந்தோறும் வேட்கை மிகலால் உடல் மெலிந்து வளை கழலுதலின் 'ஏற்பன நல்வளை தெரிந்து இடும்' எனக் காமக் குறிப்புத் தோன்றக் கூறினாரென்க. கல் - மாணிக்கம் முதலியன. கல்வளர்- கற்கள் பொருந்திய. (உரு)

பண்டருங் கிளவியங் கயற்கட் பாவைகைத்
தண்டளிர் பற்றிய தடக்கை மாதர்கைம்
முண்டகம் பற்றியே முகிழ்த்துப் பல்வரி
வண்டுக ளேற்றுவார் மைய லேற்றுவார்.

(இ - ள்.) பண்தரும் கிளவி அங்கயற்கண் பாவை - இசைபோலு மினிமையைத்தரும் சொற்களையுடைய அங்கயற்கண் ணம்மையினது, கைத்தண் தளிர் பற்றிய தடக்கை - திருக்கரமாகிய குளிர்ந்த தளிரைப் பிடித்த நெடிய கையால், மாதர் கைம்முண்டகம் பற்றியே முகிழ்த்து-வணிக மகளிரின் கைகளாகிய தாமரை மலரைப் பிடித்து முகிழ்ப்பித்து, பல்வரி வண்டுகள் ஏற்றுவார் மையல் ஏற்றுவார் - பல வரிகளையுடைய வளையல்களைச் செறிப்பாராய்க் காம மயக்கத்தை மிகுவிப்பாராயினர்.

மாதர் - வணிக மாதர். வண்டு - வளை. முண்டகம் என்பதற்கேற்ப வண்டு என நயமுறக் கூறினார். வளையலைக் கையில் ஏற்றுவதுடன் மயக்கத்தை மனத்தில் ஏற்றினர் என்க. (உசு)

புங்கவ னிடுவளை புடைத்து மீளவந்
தெங்களுக் கிடுவிலை யிடுதி ராலெனக்
கொங்கவிழ் பைங்குழ லெருத்தங் கோட்டிநின்
றங்கர நீட்டுவா ரசை நீட்டுவார்.

பெரிய இவ்வணைகள் அளவிற் பெரியன (ஆதலின் கழன்றன): வேறு இடும் என்று - வேறு வளைகள் இடுமென்று கூறி, இட்டபின் - அங்ஙனம் இட்டபின், அன்னவும் அனையவே ஆக - அவையும் அங்ஙனமே கழல, மீளவந்து - மீண்டும் வந்து; இன்னமும் சிறியவா இடும் என்று எந்துவார் - இன்னுஞ் சிறிய வளைகளாக இடும் என்று கையை எந்துவார்.

பெரிய, அன்பெறுத பலவின்பாற் குறிப்புமுற்று. சிறியவாக என்பது விகாரமாயிற்று. எந்துதல் - கையை நிமிர்த்தி நீட்டுதல். (உக)

பின்னிடு வளைகளுஞ் சரியப் பேதுறு
முன்னெதிர் குறுகினர் செறித்த மொய்வளை
தன்னொடு கலைகளுஞ் சரிவ தேயென
மின்னென நடங்கினர் வேனெ டுங்கணார்.

(இ - ள்.) பின் இடு வளைகளும் சரிய - பின் இட்ட வளைகளுங் கழல, பேதுறு - மனமயங்கி, முன் எதிர் குறுகி - வணிகர் முன் சென்று எதிர் நின்று, நீர் செறித்த மொய்வளை தன்னொடு - நீர்செறிய இட்ட நெருங்கிய வளையோடு, கலைகளும் சரிவதே என - மேகலைகளுங் கழல்கின்றனவே என்று, வேல் நெடுங்கணார் - வேல்போன்ற நெடிய கண்களையுடைய அம்மகளிர், மின் என நடங்கினர் - மின்னல்போலத் துவண்டு (வெள்கினார்கள்).

பேது - மயக்கம். பேதுறு, செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், சரிவது எனப் பன்மையில் ஒருமை வந்தது. சரிவதே என - சரியா நிற்கின்றது. இஃதொரு வியப்பிருந்தவாறென்னே என்று. நடங்குதல் நாணினலாயது. (௨௰)

இவ்வளை போல்வளை* யாமுன் கண்டிலேம்
மெய்வளை வணிகிரிவ் வரிய வெள்வளை
எவ்வயி னுள்ளவின் றினிய வாகியெம்
மெய்ம்மயிர் பொடிப்பெழ† வீக்கஞ் செய்தவே.

(இ - ள்.) வளைவணிகிர் - வளையல் விற்கும் வணிகிரே, இவ்வளைபோல் வளை யாம் முன் கண்டிலேம் - இந்த வளையல்போன்ற வளைகளை யாம் முன்னே பார்த்திலோம்; மெய் - இது உண்மை; இவ்வரிய வெள்வளை எவ்வயின் உள்ள - இந்த அருமையான வெள்ளிய வளையல்கள் எவ்விடத்தில் உள்ளன? இன்று இனிய ஆகி எம் மெய் மயிர் பொடிப்பு எழ வீக்கம் செய்த - இன்று இனியனவாய் எம் உடம்பினை மயிர் முகிழ்ப்பு உண்டாகப் பூரிக்கச் செய்தன.

உடல்கூனிய வணிகரே எனப் பொருள்கூறுவாருமுளர்; அது பொருந்தாமை யுணர்க. உள்ள, இனிய, செய்த என்பன அன்சாரியை பெறாது நின்றன. வீக்கஞ்

(பா - ம்.) *இவ்வளை போல்வன. †மெய்வனர் பொடிப்பெழ.

செய்த என்பது ஒருசொல்லாகி மெய்யை என்னும் இரண்டாவதற்கு முடிபாயிற்று. (௬௧)

நாளையும் வளையிட நண்ணுமிங் கென்பார்
கோள்வளை விலையிது கொண்டுபோ மென்பார்
வாள்விழி யீர்பினுள் வாங்கிக் கோடுமென்
றுளரி யேறனு ராடிப் போயினர்.

(இ - ள்.) நாளையும் வளை இட இங்கு நண்ணும் என்பார் - நாளையும் வளை இடுதற்கு இங்கு வருவீராக என்பார்கள் (மற்றும்), கோள்வளை விலை இது கொண்டு போம் என்பார் - நாங்கள் கொண்ட வளைக்கு விலையாகும் இதனைக் கொண்டுபோம் என்பார்கள்; ஆள் அரி ஏறு அனுர் - ஆண்மையுடைய சிங்கவேறு போன்ற வணிகேசர் (அம் மகளிரை நோக்கி), வாள் விழியீர் - வாள்போலும் கண்களை யுடையவர்களே, பின் நாள் வாங்கிக் கோடும் என்று - நாளை வாங்கிக்கொள்வேம் என்று கூறி, ஆடிப் போயினர் - திருவிளையாடல் செய்து சென்றருளினர்.

கோள், முதனிலை திரிந்தது. கோடும்-கொள்ளுதும். ஆள்-ஆண்மை. ஆடி என்பதனை இரட்டுற மொழிதலாகக் கொண்டு, உரைத்து என்று கூறுதலுமாம். (௬௨)

போயின வணிகர்தம் புடையின் மின்னெனப்
பாயின மகளிரும் பலருங் காணமுன்
மேயின விண்ணிழி விமானத் துள்ளொளி
ஆயின திருவுரு வாகித் தோன்றினர்.

(இ - ள்.) போயின வணிகர் - அங்ஙனஞ் சென்ற வணிகராகிய பெருமானர், தம்புடையில் மின் எனப் பாயின மகளிரும் பலரும் காண - தமது பக்கத்தில் மின்னலைப்போலப் பரந்து நின்ற மகளிரும் ஏனையோருங் கண்டு வியக்க, முன் மேயின - முன் தாம் எழுந்தருளி யிருந்த, விண் இழி விமானத்துள் ஒளி ஆயின திரு உரு ஆகித் தோன்றினர் - விசும்பினின்று மிழிந்த விமானத்தின்கண் ஒளி மயமாகிய திருவுருவமாகித் தோன்றி யருளினர்.

பாயின - பரந்த. மேயின - மேவின; பெயரெச்சம் இடப்பெயர் கொண்டது, சென்றவர் மறைந்து சிவலிங்கத் திருவுருவிற் கலந்தருளினர் என்க. (௬௩)

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

மட்ட லம்பு கோதை யார்முன் வளைப கர்ந்த வணிகர்தாம்
பட்டி சைந்த வல்கு னங்கை பாக ராகு மெனவியந்
திட்ட தும்பு முவகை வெள்ள முற்றெ ழுந்த குமிழிபோற்
கட்ட தும்பு புனலி லாழ்ந்து களிய டைந்த நகரெலாம்.

(இ - ள்.) மட்டு அலம்பு கோதையார் முன் - தேன் ததும்பும் மாலையை யணிந்த மகளிர் முன்னே, வளைபகர்ந்த வணிகர் தாம் - வளையல் விற்ற வணிகரான

வர், பட்டு இசைந்த அல்குல் நங்கை பாகர் ஆகும் என வியந்து-பட்டாடை பொருந்திய அல்குலையுடைய உமாதேவியை ஒரு பாகத்திலுடைய இறைவராவார் என்று வியப்புற்று, உள் ததும்பும் உவகை வெள்ளம் உற்று எழுந்த குமிழிபோல் - உள்ளத்திற் றதும்பிய மகிழ்ச்சி வெள்ளத்திற் பொருந்தி யெழுந்த குமிழிபோல, கண் ததும்பு புனலில் ஆழ்ந்து - கண்களிலே ததும்புகின்ற நீரில் அமிழ்ந்து, நகர் எலாம் களி அடைந்த - நகரிலுள்ளா ரனைவரும் களிப்புற்றனர்.

அலம்புதல் - ஈண்டுத் ததும்புதல். அல்குல்-அரை;

"பட்டிசைந்த வல்குலாள்"

என்பது தேவாரம். குமிழிபோலத் ததும்புகின்ற புனல் என்க. அடைந்த, அன் பெறாத முற்று. நகரிலுள்ளார் அனைவரும் களிப்படைந்தார் என்பதனை 'நகரெலாம் களியடைந்த' என்றார். (௬௪)

உருவி லாளி யுடல் பொடித்த வொருவர் கூட லிருவரான்
மருவி லார்தி ருக்கை தொட்டு வளைசெ றித்த நீர்மையாற்
கருவின் மாத ராகி நாய்கர் கன்னி மார்கண் மின்னுவேற்
பொருவில் காளை யெனவ ரம்பில் புதல்வ ரைப்ப யந்தனர்.

(இ - ள்.) உருவிலாளி உடல் பொடித்த ஒருவர் - மன்மதனுடைய உடலை நீறாக்கிய ஒருவரும், கூடல் இருவரால் மருவிலார் - திருமாலும் அயனுமாகிய இருவராலும் அடையப் படாத கூடல் நாயகருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், திருக்கை தொட்டு வளைசெறித்த நீர்மையால் - தமது திருக்கையாலே தொட்டு வளையல் இட்ட தன்மையால், நாய்கர் கன்னிமார்கள் - வணிக மங்கையர்கள், கருவின் மாதராகி - கருவுற்ற மகளிராகி, மின்னுவேல் பொருவு இல் காளை என - ஒளி விடுகின்ற வேலினையுடைய ஒப்பில்லாத காளையாகிய முருகவேளைப் போல, வரம்பு இல் புதல்வரைப் பயந்தனர் - அளவில்லாத மைந்தர்களைப் பெற்றார்கள்.

உருவிலாளி - உருவின்மையை ஆள்பவன்; அனங்கன்; ஈண்டு மதனன் என்னும் பெயர் மாத்திரையாக நின்றது. இறைவர் காமவயத்தராய் அம்மகளிரைப் பரிசித்தாரல்லர் என்பது தோன்ற 'உருவிலாளி யுடல் பொடித்த வொருவர்' என்றார்.

மருவு - அடையப்படுதல். வளை செறித்த நீர்மையால் என்னும் ஏதுவைக் கருவின் மாதரானமைக்கும், வேற்காளை யெனப் புதல்வரைப் பயந்தமைக்கும் தனித்தனி கொள்க. (௬௫)

பிறந்த மைந்த ரளவி றந்த பெருமை கொண்ட பெருமிதஞ்
சிறந்த வீர மாற்ற லேற்ற திறல்பு னைந்து வைகினர்
மறந்த தும்பு வேனெ டுங்கண் வணிக மாதர் சிறிதுநாள்
துறந்த ரன்ற னருள டைந்து துணைய டிக்கண் வைகினர்.

(இ - ள்.) பிறந்த மைந்தர் - (அங்ஙனம்) தோன்றிய புதல்வர்கள், அளவு இறந்த பெருமை கொண்ட பெருமிதம் - அளவற்ற பெருமை கொண் களிப்பும், சிறந்த வீரம் - மிக்க வீரமும், ஆற்றல் - வலிமையும், ஏற்ற திறல் - தக்க வெற்றியும் (ஆகிய இவற்றை), புனைந்து வைகினர் - அணிகலமாகச் சூடி வாழ்ந்தனர்; மறம் ததும்பு வேல் நெடுங்கண் வணிகமாதர் - கொலை மிக்க வேல்போலும் நீண்ட விழிகளையுடைய வணிக மகளிர், சிறிது நாள் துறந்து - சின்னாட் கழித்து, அரன் தன் அருள் அடைந்து - சிவபெருமானது திருவருளைப் பெற்று, துணை அடிக்கண் வைகினர் - அவருடைய இரு திருவடிக்கண்ணும் கலந்து தங்கினர்கள்.

பெருமிதம் ஈண்டுக் களிப்பினை யுணர்த்திற்று. பெருமை கொண்ட, பெருமிதஞ் சிறந்த, வீரம் ஆற்றல் ஏற்ற எனப் பிரித்துத் திறலுக்கு அடையாக்கித் தனித்தனி கூட்டி யுரைத்தலுமாம். சிறிது நாள் - சின்னாள். (௩௯)

ஆகச் செய்யுள்—௩௭௫௯.

கூ.ப. 33 அட்டமாசித்தியுபதேசித்தது

முப்பத்து மூன்றாவது

அட்டமாசித்தியுபதேசித்த படலம்

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

கொத்தி லங்கு கொன்றை வேய்ந்த கூட லாதி மாடநீள்
பத்தி யம்பொன் மறுக ணைந்து வளைப கர்ந்த பரிசுமுன்
வைத்தி யம்பி னுமி யக்க மாதர்* வேண்ட வட்டமா
சித்தி தந்த திறமி னித்தெ ரிந்த வாறு செப்புவாம்.

(இ - ள்.) இலங்கு கொன்றைக் கொத்து வேய்ந்த கூடல் ஆதி - விளங்கா நின்ற கொன்றையினது பூங்கொத்தினை யணிந்த கூடற்பதியில் எழுந்தருளிய முதல்வராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், நீள்மாடபத்தி அம்பொன் மறுகு அணைந்து - நீண்ட மாட வரிசைகளையுடைய அழகிய செல்வத்தையுடைய வீதியிற் சென்று, வளைபகர்ந்த பரிசு முன் வைத்து இயம்பினும் - வளையல் விற்ற திருவிளையாடலை முன் எடுத்துக் [illegible]; இயக்க மாதர் வேண்ட - இயக்க மகளிர் குறையிரக்க, அட்டமா சித்தி [illegible] - பெரிய எட்டுச் சித்திகளையும் உபதேசித்த திருவிளையாடலை, இனி [illegible] செப்புவாம் - இனி அறிந்தவாறு கூறுவோம் எ - று.

[illegible] மாடம் என இயைத்தலுமாம். பரிசு, திறம் என்பவற்றைத் [illegible] என்றுரைத்துக் கொள்க. (க)

[illegible] கல் வாகை வேல்வி ழுப்பெருங் குலத் தினிற்
[illegible] வன்ற ஆணை நேமி திசையெ லாமு ருட்டுநாள்
[illegible] ஊழி தோறு மோங்கு மொய்வ ரைக்கணே
[illegible] தன்ப ராரை† யால நிழன்ம ருங்கு மறைமுதல்.

[illegible] வாகை அலங்கல் மின்வேல் - வெற்றி மாலை சூடிய மின்போலும் [illegible], விழுப்பெருங்குலத்தினில் - மேன்மை மிக்க பாண்டியர் [illegible] - குலப்புடனை வழுதியானவன், தன் ஆணை நேமி திசை [illegible] - தனது ஆணைச்சக்கரத்தைத் திசை முழுதும் செலுத்தி வரு[illegible] ஓங்கும் மொய் வரைக்கண் - ஊழிக்காலந் தோறும் வளரு[illegible] மலையின்கண், மன்னு தன் பராரை ஆல நிழல் மருங்கு - [illegible] அரையினையுடைய வடவாலின் நிழலின்கண், மறை [illegible] இறைவன், முன்னைவைகல் - முன்னொரு நாள்.

[illegible] * இயக்கி மாதர். † தண்பராரை.

உ.ப. 33 அட்டமாசித்தியுபதேசித்தது

முப்பத்து மூன்றுவது

அட்டமாசித்தியுபதேசித்த படலம்

[எழுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

கொத்தி லங்கு கொன்றை வேய்ந்த கூட லாதி மாடநீள்
பத்தி யம்பொன் மறுக ணைந்து வளைப கர்ந்த பரிசுமுன்
வைத்தி யம்பி னுமி யக்க மாதர்* வேண்ட வட்டமா
சித்தி தந்த திறமி னித்தெ ரிந்த வாறு செப்புவாம்.

(இ - ள்.) இலங்கு கொன்றைக் கொத்து வேய்ந்த கூடல் ஆதி - விளங்கா நின்ற கொன்றையினது பூங்கொத்தினை யணிந்த கூடற்பதியில் எழுந்தருளிய முதல்வராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், நீள்மாடபத்தி அம்பொன் மறுகு அணைந்து - நீண்ட மாட வரிசைகளையுடைய அழகிய செல்வத்தையுடைய வீதியிற் சென்று, வளைபகர்ந்த பரிசு முன் வைத்து இயம்பினும் - வளையல் விற்ற திருவிளையாடலை முன் எடுத்துக் கூறினும்; இயக்க மாதர் வேண்ட - இயக்க மகளிர் குறையிரக்க, அட்டமா சித்தி தந்த திறம் - பெரிய எட்டுச் சித்திகளையும் உபதேசித்த திருவிளையாடலை, இனி தெரிந்தவாறு செப்புவாம் - இனி அறிந்தவாறு கூறுவோம் எ - று.

அம்பொன் மாடம் என இயைத்தலுமாம். பரிசு, திறம் என்பவற்றைத் திருவிளையாடல் என்றுரைத்துக் கொள்க. (க)

மின்ன லங்கல் வாகை வேல்வி ழுப்பெருங் குலத் தினிற்
றென்ன வன்ற னாணை நேமி திசையெ லாமு ருட்டுநாள்
முன்னை வைக லூழி தோறு மோங்கு மொய்வ ரைக்கணே
மன்னு தன்ப ராரை† யால நிழன்ம ருங்கு மறைமுதல்.

(இ - ள்.) வாகை அலங்கல் மின்வேல் - வெற்றி மாலை சூடிய மின்போலும் வேற்படையினை ஏந்திய, விழுப்பெருங்குலத்தினில் - மேன்மை மிக்க பாண்டியர் குலத்தில்வந்த, தென்னவன் - குலபூடண வழுதியானவன், தன் ஆணை நேமி திசை எலாம் உருட்டு நாள் - தனது ஆணைத்திகிரியைத் திசை முழுதும் செலுத்தி வருநாளில், ஊழிதோறும் ஓங்கும் மொய் வரைக்கண் - ஊழிக்காலந் தோறும் வளருகின்ற வலிய திருக்கைலாய மலையின்கண், மன்னு தன் பராரை ஆல நிழல் மருங்கு - நிலை பெற்ற தனது பருத்த அரையினையுடைய வடவாலின் நிழலின்கண், மறை முதல் - வேத முதல்வனாகிய இறைவன், முன்னைவைகல் - முன்னொரு நாள்.

(பா - ம்.) * இயக்கி மாதர். †தண்பாரை.

தன் குலத்திற்கு அணிகலன் போன்றவன் என்னும் காரணப் பெயருடையான் என்பார் 'விழுப்பெருங் குலத்தினிற் றென்னவன்' என்ருர். திருக்கைலை ஊழிதோறு முயர்தல்,

"ஊழிதோ றாழிமுற்று முயர்பொன் னெடித்தான் மலையே"

என்று தம்பிரான் றோழரால் அருளிச் செய்யப்பெற்றுளது; முன்பும் வந்தமை காண்க. பராரை, மரூஉ முடிபு, (௨)

அடுப்ப மாசில் வெள்ளி வெற்பி னருகி ருக்கு மரகதங்
கடுப்ப வாம மிசை யிருந்து கனக வெற்பன் மகளெனும்
வடுப்ப டாத கற்பி னண்ம டித்து வெள்ளிலைச் சுருள்
கொடுப்ப நேச மூறுபோக குரவ னாகி வைகினன்.

(இ - ள்.) அடுப்ப-தங்கியருள, மாசு இல் வெள்ளி வெற்பின் அருகு இருக்கும் மரகதம் கடுப்ப-குற்றமில்லாத வெள்ளி மலையின் பக்கத்திலிருக்கும் மரகதத்தையொப்ப, வாமமிசை இருந்து - வலப்பாகத்திலிருந்து, கனக வெற்பன் மகளெனும் வடுப்படாத கற்பினள்-மலையரையன் புதல்வியாகிய குற்றமில்லாத கற்பினையுடைய உமையம்மையார், வெள்ளிலைச் சுருள்மடித்துக் கொடுப்ப - வெற்றிலைச் சுருளை மடித்துக்கொடா நிற்க, நேசம் ஊறுபோக குரவனாகி வைகினன் - (அவ்விறைவன்) அன்பு சுரக்கும் போக குரவனாய் இருந்தருளினன்.

நிழல் மருங்கு அடுப்ப எனக் கூட்டுக. இமயம் பொன்மலை யெனப்படும் ஆகலின் மலையரையனைக் 'கனக வெற்பன்' என்ருர். வெள்ளிலை - வெறுவிதாகிய இலை. இறைவன் போகம் நுகர்தல் உயிர்களுக்குப்போக நுகர்ச்சி காட்டுங் கருத்தால் ஆகலின் 'போக குரவனாகி' என்ருர்;

"போகமாயிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார்"

என்பதுங் காண்க. (௩)

பிருங்கி நந்தி யேமு தற்பெ ருந்த கைக்க ணத்தரும்
மருங்கி ருந்த சனக னாதி மாத வத்தர் நால்வரும்
ஒருங்கி றைஞ்சி யுண்ண வுண்ண வமுத மூறு சிவகதைக்
கரும்ப ருந்த வாய்ம லர்ந்து கருணை செய்யு மெல்லைவாய்.

(இ - ள்.) பிருங்கி நந்தி முதல் பெருந்தகைக் கணத்தரும் - பிருங்கியும் திருநந்தி தேவரும் முதலிய பெருந்தகுதியையுடைய சிவகணத் தலைவரும், மருங்கு இருந்த சனகன் ஆதி மாதவத்தர் நால்வரும் - அருகில் இருந்த சனகன் முதலிய பெரிய தவத்தினையுடைய முனிவர் நால்வரும், ஒருங்கு இறைஞ்சி - ஒரு சேர வணங்கி, உண்ண உண்ண அமுதம் ஊறு - உண்ணுந்தோறும் அமுதம் ஊற்றெடுக்கும், சிவகதைக் கரும்பு அருந்த - சிவகதையாகிய கரும்பினைச் (செவிவாயால்)

உண்ண, வாய் மலர்ந்து கருணை செய்யும் எல்லைவாய் - திருவாய் மலர்ந்து அருள் புரியும் பொழுதில்.

ஒருங்கிறைஞ்சி அருந்த எனக் கூட்டுக. (௪)

பௌவ மூழ்கு சூர்த டிந்த பால னுக்கு முலைகொடுத்
தெவ்வ மாய வினைக டீரி யக்க மாத* ரறுவருந்
தெய்வ நீறு முழுத ணிந்து செய்ய வேணி கண்டிகைச்
சைவ வேட மாதவந் தரித்து வந்து தோன்றினர்.

(இ - ம்.) பௌவம் மூழ்கு சூர் தடிந்த பாலனுக்கு - கடலின்கண் மூழ்கியொளித்த சூரபன்மனை வதைத் தருளிய முருகக்கடவுளுக்கு, முலை கொடுத்து - பால் கொடுத்தலினால், எவ்வம் ஆய வினைகள் தீர் இயக்கமாதர் அறுவரும் - துன்பமாகிய வினைகள் நீங்கப்பெற்ற இயக்க மகளிர் அறுவரும், தெய்வ நீறு முழுது அணிந்து - தெய்வத் திருநீற்றினை உடல் முழுதும் பூசி, செய்ய வேணி கண்டிகை - சிவந்த சடையையும் உருத்திராக்க வடத்தையும் (தாங்கி,) மா சைவ தவ வேடம் தரித்து - (இங்ஙனமாகப்) பெருமை பொருந்திய சைவ தவக்கோலம் பூண்டு, வந்து தோன்றினர் - வந்து தோன்றினர்கள்.

துன்பத்திற்குக் காரணமாகிய வினையைத் துன்பமாகிய வினையென உபசரித்தார். அறுவர் கார்த்திகை மகளிர் என்று கூறப்படுவர். வேணியும் கண்டிகையும் தாங்கி என ஒருசொல் வருவித்துரைக்க. (௫)

மந்தி ரச்சி லம்ப லம்பு மலர டிக்கண் வந்திசெய்
தெந்தை யட்ட சித்தி வேண்டு மெங்க ளுக்கெ னத்தொழா
அந்த ளிர்க்கை யவரி ரப்ப வண்ண றன்ம டித்தலந்
தந்தி ருக்கு மாதை யங்கை சுட்டி யீது சாற்றுமால்.

(இ - ள்) அம் தளிர்க்கையவர் - (அங்ஙனம் தோன்றிய) அழகிய தளிர் போலும் கையையுடைய அம் மகளிர், மந்திரச் சிலம்பு அலம்பும்-வேதமாகிய சிலம்பு ஒலிக்கும், மலர் அடிக்கண் வந்தி செய்து - மலர் போன்ற திருவடியின் கண் (வீழ்ந்து) வணங்கி, தொழா - தொழுது, எந்தை - எமது தந்தையே, எங்களுக்கு அட்டமாசித்தி வேண்டும் என - அடியேங்களுக்கு அட்டமாசித்தியைத் தெரித்தருள வேண்டுமென்று, இரப்ப - குறையிரப்ப, அண்ணல் - இறைவன், தன் மடித்தலம் தந்து இருக்கும் மாதை-தனது மடித்தலத்தினைப் பெற்றிருக்கும் உமை நங்கையை, அம் கை சுட்டி ஈது சாற்றும் - அழகிய கையினாற் சுட்டி இதனைக் கூறியருளுவானாயினன்.

மந்திரம் என்றது ஈண்டு வேதத்தை. கை அவர் எனப் பிரித்துரைத்தலுமாம் தந்து - தரப்பெற்று. ஆல், அசை. (௬)

(பா - ம்.) *இயக்கி மாதர்.

செழுமதிப் பிளவு வேய்ந்த தேவுமக் குற்ற நோக்கி
முழுமதி முகத்தி னாரை முனிந்துநீர் பட்ட மங்கைப்
பழுமர முதலஞ் ஞானப் பாறையாய்க் கிடமி னென்னக்
கழுமலுற் றவர்தாழ்ந் தென்று கழிவதிச் சாப மென்றார்.

(இ - ள்.) செழுமதிப் பிளவு வேய்ந்த தேவும் - செழுமையாகிய மதியின் பிளவினை அணிந்த இறைவனும், அக்குற்றம் நோக்கி - அப்பிழையை நோக்கி, முழுமதி முகத்தினாரை முனிந்து - நிறைமதி போன்ற முகத்தினையுடைய அப்பெண்களைச் சினந்து, நீர் - நீவிர், பட்டமங்கைப் பழுமா முதல் - பட்டமங்கை யென்னும் பதியிலே ஆலமரத்தினடியில், அஞ்ஞானப் பாறையாய்க் கிடமின் என்ன - அசேதனமாகிய கற்பாறையாய்க் கிடப்பீராக என்று சபிக்க, கழுமல் உற்று அவர் தாழ்ந்து - அவர்கள் மயக்கமுற்று வணங்கி, இச்சாபம் என்று கழிவது என்றார் - இந்தச் சாபம் நீங்குவது எப்பொழுது என்று வினவினர்.

உபதேசத்தை மறந்த குற்றத்தால் அறிவில்லாத பாறையாய்க் கிடக்குமாறு சபித்தார். கழுமல் - மயங்கல். உற்றவர் என வினைப் பெயருமாம். (௬)

இப்படிக் கருங்க லாகிக் கிடத்திரா யிரமாண் டெல்லைக்
கப்புற மதுரை நின்று மடுத்துமைத் தொடுத்த சாபத்
துப்பற நோக்கி நுங்க டொல்லுரு நல்கிச் சித்தி
கைப்படு கனிபோற் காணக் காட்டுதும் போதி ரென்றான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் ஆண்டு எல்லைக்கு - ஆயிரம் ஆண்டளவு காறும், இப்படி கருங்கல் ஆகி கிடத்திர் - இங்ஙனங் கருங்கற் பாறையாய்க் கிடப்பீர்; அப்புறம், - அதன்மேல், மதுரை நின்றும் அடுத்து - மதுரையினின்றும் வந்து, உமைத்தொடுத்த சாபத்துப்பு அற நோக்கி, உங்களைத் தொடுத்த சாபத்தின் வலிமை நீங்குமாறு கடைக்கணித்து, நுங்கள் தொல் உரு நல்கி-உங்கள் பழைய வடிவையுங் கொடுத்து-சித்தி-எட்டுச் சித்திகளையும், கைப்படு கனிபோல் காணக் காட்டுதும் - கையிலுள்ள நெல்லிக்கனிபோல ஐயந்திரிபின்றிக் காணுமாறு காட்டுவோம்; போதிர் என்றான் - செல்வீர் என்று அருளிச்செய்தான்.

எல்லைக்கு - எல்லைகாறும். துப்பு - வலி. கிடத்திர், போதிர் என்பனவற்றில் த் எழுத்துப்பேறு. (௭)

[வஞ்சித்துறை]

கொடியனார்க ளறுவரும்
நெடியவானி மிர்ந்துகார்
படியும்பட்ட மங்கையால்
அடியிற்பாறை யாயினார்.

(இ - ள்.) கொடி அனார்கள் அறுவரும் - பூங்கொடி போன்ற அம்மாதர் அறுவரும், நெடியவான் நிமிர்ந்து - நீண்ட விசும்பின்கண் உயர்ந்து, கார்படியும்-

(இ - ள்.) தன்னது இச்சை கொண்டது ஓர் இன் அருள் குரவனாய் - தனது இச்சையினாலே திருமேனி கொண்டருளிய இனிய கருணைக் குரவனாகி, அந்நெடுங்கல் ஆயினார் முன்னர் வந்து தோன்றினான் - நீண்ட கருங்கல்லாய்க் கிடக்கும் அப்பெண்களின் முன்வந்து தோன்றி யருளினான்.

தன்னது னகரம் விரித்தல். கொண்டது - கொண்ட திருமேனியையுடைய. இறைவன் சுதந்தரனாகலின் அவன் கொள்ளும் திருமேனி அவனது இச்சையாலாவதென்க;

"நிறுத்துவ னினைந்த மேனி நின்மல னருளி னாலே"

எனச் சிவஞானசித்தியார் கூறுதல் காண்க. (கச)

இருட்டதும்பு கோதையார்
மருட்டதும்பு வினைகெட
அருட்டதும்பு கண்ணினாற்
றெருட்டதும்ப நோக்கினான்.

(இ - ள்.) இருள் ததும்பு கோதையார் - இருள் மிக்க கூந்தலையுடைய அப்பெண்களின், மருள் ததும்பு வினைகெட - அஞ்ஞானத்தால் வந்த பெருந்தீவினை கெடுமாறு, அருள் ததும்பு கண்ணினால் - அருள் நிறைந்த திருவிழியால், தெருள் ததும்ப நோக்கினான்-ஞான மிக நோக்கி யருளினான்.

ததும்புதல் - நிறைதல். மருள் - அஞ்ஞானம். தெருள் - ஞானம். இசைப் பொருட்டு நான்கடியிலும் டகரம் விரிந்து நின்றது. (கரு)

அடிகணோக்க வம்புயங்
கடிகொணெய் தல் காந்தள்பைங்
கொடிகொண் முல்லை குமுதமேற்
படியப்பூத்த பாறையே.

(இ - ள்.) அடிகள் நோக்க - இறைவன் அங்ஙனம் நோக்கியருள, பாறை - அக்கற் பாறைகள், அம்புயம் - தாமரை மலர்களையும், கடிகொள் நெய்தல் - மணத்தினைக் கொண்ட நெய்தல் மலர்களையும், காந்தள் - காந்தட் பூக்களையும், பைங்கொடி கொள் முல்லை - பசிய கொடியிற் பொருந்திய முல்லையரும்புகளையும், குமுதம் - ஆம்பல் மலர்களையும், மேல் படியப் பூத்த - தம்மேற் பொருந்துமாறு பூத்தன.

அடிகள் நோக்க பாறை பூத்தன வென்க. அம்புயம் முதலியவற்றை எழுவாயாக்கி, பாறையின்மேற் படியப் பூத்தன என்னலுமாம். கல்லுருநீங்கிப் பெண்ணுருவெய்தினமையை இங்ஙனங் கூறினர். அம்புயம் முதலிய உவமைகளால் முகம், கண், கை, பல், வாய் என்னும் பொருள்களை இலக்கணையாகச் சொல்லினமையின் இச்செய்யுள் உருவகவுயர்வு நவிற்சியணி. (கசு)